

Filmové Weekly

VISION
PRESS

ÚNOR 2017
FILMOVÝ MĚSÍČNÍK

33
FILMOVÝCH CEN
V NAŠICH SOUTĚŽÍCH

N A T A L I E P O R T M A N

Sackie

A PABLO LARRAÍN FILM

**Atentát na Johna Fitzgeralda Kennedyho
byl spáchán v pátek 22. listopadu 1963
v texaském městě Dallas ve 12.30 místního času.**

02.02

JACKIE

Když je JFK zvolen prezidentem USA, stává se Jackie Kennedy (Natalie Portman) jednou z nejmladších prvních dam v historii. Pro její vřelost, eleganci a vybraný vkus ji brzy obdivují miliony lidí po celém světě. Pak přichází okamžik, který všechno změní. Jackie se vyrovnává s osobní ztrátou, jako milovaná matka a první dáma však musí zůstat oporou dětem i celému národu. Filmový portrét jedné z nejikoničtějších žen 20. století je příběhem hrlosti, lásky a noblesy, fascinujícím nahlédnutím do zákulisí Bílého domu i zachycením dnů, které změnily běh dějin.(Aerofilms)

Jackie

Životopisný / Drama, USA / Chile, 2016, 95 minut

Režie: Pablo Larraín

Scénář: Noah Oppenheim

Kamera: Stéphane Fontaine

Hudba: Mica Levi

Hrají: Natalie Portman, Peter Sarsgaard, Greta Gerwig, Billy Crudup, John Hurt, Richard E. Grant, Caspar Phillipson, Beth Grant, John Carroll Lynch, Max Casella, Sara Verhagen, Helene Kuhn, Deborah Findlay, Corey Johnson, Ralph Brown, David Caves, Penny Downie, Georgie Glen, Julie Judd, Peter Hudson, Vivienne Vernes

Trailer: http://www.youtube.com/watch?v=J94Fu1l_91U

Narodila se v roce 1929 v New Yorku v bohaté rodině Janet Leeové a Johna V. „Jacka“ Bouviera III. Přes tehdejší hospodářskou krizi žili v luxusu se služebnictvem. Rodiče se brzy rozvedli. Jackie byla velmi chytrá a nadaná, vystudovala elitní školu Vassar College, poté rok cestovala po Evropě a po návratu studovala na Univerzitě George Washingtona ve Washingtonu (George Washington University). Od roku 1952 pracovala v deníku Washington Times-Herald jako fotoreportérka. Vydobyla si renomé společenské novinářky, a proto byla vyslána do Londýna, odkud přinášela reference o korunovačních oslavách Alžběty II.

Díky svému povolání se seznámila s J. F. Kennedym, kterého si vzala v září 1953 v Newportu na Rhode Islandu. Velkolepé svatbě požehnal i papež,

Filmový měsíčník Film Weekly

Vydavatel: VISION PRESS

Redakce: Film Weekly,
Kmochova 14, 400 11 Ústí nad Labem

E-mail: redakce@filmweekly.cz
Facebook: www.facebook.com/filmweekly.cz
Http: www.filmweekly.cz

Šéfredaktor: Jan Křemen

Vedoucí produkce: Jaroslava Křemenová

Redakce: Jan Vrabec, Jan Appelfeld, Martin Řepka, Filip Kústka, Jan Kocián

Team design layout: Jan Křemen

Sazba: R.A. John Flint, s. r. o.

Inzerce:
tel.: +420 608 983 318

e-mail: redakce@filmweekly.cz

Distribuce do kin
Pro členy klubů:
tel.: +420 608 983 318
e-mail: redakce@filmweekly.cz

Vychází pouze a jen v elektronické formě

Správa distribuce: EMLINE M. Macák

Přetiskování redakčních materiálů dovoleno pouze s písemným souhlasem redakce. Redakce nezodpovídá za obsah jako i za použité podklady a materiály v inzerci.

oba manželé byli katolíci. Manželé Kennedyovi měli dvě dcery a dva syny: nedonošená Arabella (* 1956), Caroline (* 1957), Johna mladšího (* 1960) a Patricka (* 1963), který však žil jen několik dní. Po svatbě bydleli v prestižní čtvrti ve Washingtonu, Georgetown. Jackie na Georgetown University navštěvovala semináře dějin USA, díky znalosti cizích jazyků pro manžela překládala politické texty z francouzštiny a španělštiny. V roce 1961 se JFK stal prezidentem. Ona se hlavně starala o děti, přestavovala Bílý dům, dokázala přesvědčit Kongres, aby Bílý dům prohlásil za národní historickou památku. Jackie uspořádala veřejnou sbírku na rekonstrukci, pro propagaci nechala sepsat průvodce a natočit dokument o Bílém domě. Z Washingtonu se stalo kulturní centrum, do sídla prezidenta byli zváni hudebníci i hollywoodští herci. Svým stylem oblékání

určovala módní trendy.

Po atentátu na svého manžela se odstěhovala do New Yorku, aby svým dětem poskytla klidnější život. Tehdejší politici o ní uvažovali jako o budoucí viceprezidentce, senátorce či vyslankyni ve Francii, ale ona všechny nabídky odmítla. Starala se pouze o děti a manželův odkaz budoucím generacím. Nechala vybudovat John F. Kennedy Memorial Library v Bostonu. Později se provdala za řeckého multimilionáře Aristotela Onassise (svatba 20. října 1968). Manželství nebylo příliš šťastné. Ona mu posílala vysoké účty za módní oblečení, on dále pokračoval ve schůzkách s jinými ženami. Onassisovi příbuzní ji označovali za zlatokopku. Po manželově smrti pracovala jako redaktorka u Viking Press. Od roku 1977 působila jako akviziční redaktorka v nakladatelství Doubleday. Angažovala se za zacho-

vání historických budov, neměla velké sociální citění, v některých dobách se jemně přiklápěla k feminizmu. Od roku 1985 žila s obchodníkem s diamanty Mauricem Tempelmanem. Byla silná kuřačka. V lednu 1994 u ní byla diagnostikována rakovina lymfatických žláz, na níž 19. května téhož roku ve 22:15 místního času zemřela ve svém apartmánu na Fifth Avenue v Manhattanu. Její pohřeb, ačkoliv byl soukromý, byl vysílán televizemi do celého světa. Je pohřbena vedle svého manžela J. F. Kennedyho na Arlingtonském hřbitově.

John Fitzgerald Kennedy

Je považován za ikonu amerického liberalismu. Jde o jediného prezidenta v historii USA, který se hlásil ke katolické církvi. Dosud je i nejmladším zvoleným prezidentem (nejmladším prezidentem je Theodore Roosevelt, který nastoupil do úřadu ve 42 letech po atentátu na svého předchůdce).

Americká veřejnost jej považuje za jednoho z největších prezidentů, historikové jsou však opatrnější a mluví spíše o mírně nadprůměrném. Během jeho vlády, ukončené kulkou atentátníka, proběhla Invaze v Zátocě sviní, Karibská krize, byla vybudována Berlínská zeď a začaly první střety Války ve Vietnamu. Dále pokračovalo vesmírné soupeření mezi USA a SSSR a ve svém tažení pokračovalo v Evropě i v USA hnutí za lidská práva.

Mládí

Narodil se 29. května 1917 Rose Fitzgerald Kennedyové a jejímu autoritativnímu manželu Josephu Kennedymu. Měl postupem času sedm mladších sourozenců a jednoho staršího bratra. Otec Joe, „velvyslanec“, byl autoritativní, ctižádostivý a nevěrný patriarcha kennedyovského klanu, který dokázal svou přítomností vybičovat své potomky k mimořádnému úsilí, které sledovalo jediný cíl: zavděčit se otci. Vychovával své děti k mimořádné ctižádosti, soutěživosti a snaze za každou cenu vyhrát. Po určitou dobu byl Joeovým bodyguardem chameleonský Frederick Joubert Duquesne. Jackova matka byla zbožná katolička, o jejíž výchově literatura udává, že byla pedantská a neláskyplná. Podle oficiálních životopisů se v domácnosti Kennedyů na Abbotsford Road v Brooklynu v Bostonu k sobě lidé chovali slušně, ale v čistém slova smyslu se nemilovali, existovali vedle sebe, žili spolu a děti mezi sebou soutěžily o přízeň rodičů.

Po absolvování Choate School ve Wallingfordu ve státě Connecticut nastoupil JFK, stejně jako jeho starší bratr Joe ml., na Harvard, který v roce 1940 absolvoval s vyznamenáním. Jeho disertační práce Proč Anglie spala, se díky jeho otci stala bestsellerem. Původně se jmenovala Setkání v Mnichově, ale na radu otce název změnil. Pojednává o Mnichovské dohodě. V USA se prodalo 55 000 a v Anglii 35 000 výtisků.

V roce 1941 nastoupil – přes svůj chatrný zdravotní stav – do armády v hodnosti podporučíka. Působil v oblasti Šalamounových ostrovů, kde jako poručík (Lieutenant (Junior Grade)) velel torpédovému člunu PT-109. V noci z 1. na 2. srpna 1943 byl PT-109 taranován a potopen v úžině Blackett japonským torpédoborcem Amagiri. Zde utrpěl JFK další vážné zranění zad (první měl již z amerického fotbalu). Několik dní se se svou posádkou skrýval bez jídla na březích ostrůvku, než byli zachráněni. Tuto kritickou událost mu později připomínal kokos s vyrytou zprávou o trosečnicích na jeho pracovním stole.

Následně obdržel Řád purpurového srdce. Po válce pracoval krátce jako novinář. Byl přítomen při mírových rozhovorech v Postupimi a na zakládací schůzi OSN v San Francisku).

Během celého dětství a dospívání prošel několika školami a prodělal snad všechny možné dětské nemoci. Lze říci, že s menšími či většími přestávkami v mládí měl zdravotní problémy téměř pořád. Později lékaři zjistili, že trpí Addisonovou nemocí, která mu pomalu likvidovala nadledviny a imunitní systém a nutila ho brát pravidelně injekce. Po válečném zranění měl vleklé problémy se zády, kvůli nimž musel prodělat několik operací.

Dne 12. srpna 1944 tragicky zahynul jeho starší bratr Joe v letecké vojenské akci. Joe Kennedy ml. pilotoval bombardér PB4Y-1 Liberator (BuNo 32271, T-11) přestavěný na létající pumu. Měl splněno 25 ostrých akcí, a tím příležitost odcestovat zpět do USA. Přesto se na poslední let v operaci Afrodita přihlásil jako dobrovolník. Liberator byl naložen výbušninami (celkem 9602,5 kg Torpexu a 272,1 kg TNT) a měl být naveden na

rozestavěné postavení německého 150mm děla V-3 u Mimoyecques. Ještě nad Anglií ale Liberator explodoval. JFK tak zaujal místo nejstaršího syna, a tím i břemeno politických ambicí svého otce.

Počátky politické kariéry

Po druhé světové válce se začal věnovat politice a v roce 1947 se stal kongresmanem. V roce 1953 se stal poprvé senátorem (znovuzvolen 1958) za stát Massachusetts, když vyhrál o 70 000 hlasů nad republikánským senátorem Henry Cabotem Lodgem. Právě Lodge byl v roce 1960 nominován jako kandidát na viceprezidenta v republikánské straně a opět proti Kennedymu prohrál. V roce 1963 ho JFK jmenoval velvyslancem v Jižním Vietnamu. V roce 1956 se JFK pustil do budování svého vlivu a popularity v očích amerického národa. Byl rozhodnut stát se prezidentem. V jeho úsilí ho bezvýhradně podporovala celá rodina a jeho kampaně se i přes svůj odpor k politice účastnila i jeho manželka Jackie, která v tomto období prodělala dvě riziková těhotenství. V tomto období prošlo jejich manželství krizí, během

níž jeho žena jednou potratila a po druhém rizikovém těhotenství se jim 27. listopadu 1957 narodila dcera Caroline. Měl tehdy vlastně štěstí, že nezískal v roce 1956 demokratickou nominaci na úřad viceprezidenta USA, o kterou usiloval. Tím by získal nálepku toho, kdo prohrál s Eisenhowerem. K zisku nominace potřeboval 686,5 hlasů, ale získal 654,5 hlasů. Nakonec byl na sjezdu v Chicagu místo něj navržen Estés Kefauver, který vytvořil neúspěšný tandem s Adlaiem Stevensonem. V listopadu 1960 získal těsnou nadpoloviční většinu v prezidentských volbách. Nixona porazil o 119 450 hlasů, když získal 34 227 096 hlasů voličů. Vyhrál ve 23 státech Unie a na hlasy volitelů poměrem 303:219. 20. ledna 1961 se oficiálně stal prezidentem Spojených států. V témže roce (1960) se narodil i jeho další syn John junior. V roce 1961 se uprázdnilo křeslo v Senátu USA. Otec Joe P. Kennedy chtěl tuto funkci ponechat pro nejmladšího z bratrů Edwarda Moorea Kennedyho, kterému v té chvíli ještě nebylo 30 let (nar. 22.2.1932), tedy nesplňoval věkovou hranici pro senátora. Proto hlava rodiny přesvědčila massachusettského guvernéra, aby do Senátu dočasně jmenoval rodinného přítele Kennedyů Benjamina Smithe, který se mandátu vzdal ve prospěch Edwarda Kennedyho v roce 1962. Ten byl zvolen v řádných senátních volbách v roce 1964 a znovuzvolen v letech 1970, 1976, 1982, 1988, 1994, 2000 a 2006. Stal se druhým nejdéle sloužícím senátorem v Kongresu USA po západovirginském senátorovi Robertu Byrdovi.

Prezident USA

Těsný rozdíl ve volbách s Richardem Nixonem napovídal, že jeho prezidentství bude nesmírně obtížné. Zejména v domácích problémech se plně nemohl opřít ani o Sněmovnu reprezentantů a Senát, přestože v nich demokraté měli většinu. Mnoho z nich totiž bylo ze starého Jihu a v celé řadě otázek neměli daleko k postojům konzervativních republikánů, v oblasti lidských práv jim rozhodně chyběla snaha provést potřebné reformy. Prvními zkouškami prošel již při vytváření vlády a dosazování lidí do administrativy, kde se mu nakonec podařilo prosadit do funkce ministra spravedlnosti svého bratra Roberta ("Bobbyho") Kennedyho, který se na jeho stranu postavil prakticky ve všech krizových situacích v průběhu jeho vlády.

Po celou dobu svého nedokončeného mandátu měl poměrně vysokou a stabilní důvěru v oblasti zahraniční politiky, důvěra v domácí politice měla výrazně větší výkyvy a nebyla tak velká. Prvním problémem, který je čekal, byla snaha o oživení americké ekonomiky, s jejíž stagnací se projevil i problém poměrně vysoké nezaměstnanosti. Tuto situaci řešila jeho vláda pomocí daňových reforem, jejichž dopad na ekonomiku USA, je hodnocen jako pozitivní. Některé body jeho volebního programu se mu dařilo prosazovat velmi obtížně,

těmito body byla především nová koncepce ve školství, zdravotnictví a bydlení.

Velkým problémem byla otázka občanských práv. Segregace černošského obyvatelstva na Jihu se projevila v několika krizích, zejména pak při zákazech přístupu černošských studentů na některé jižanské univerzity (např. v květnu 1960 v Alabamě, v září 1962 v Missisippi nebo v květnu 1963 opět v Alabamě). Několikrát musely zasahovat federální složky a několikrát musel Robert Kennedy z titulu ministra spravedlnosti silně intervenovat, aby situaci uklidnil. Přestože Kennedy podporoval myšlenku rovnosti všech lidí (podpořil například demonstraci za občanská práva u Lincolnova památníků 28. srpna 1963, kde Martin Luther King přednesl svůj nejslavnější projev I have a dream...), podařilo se mu kvůli slabé pozici v rámci politického rozložení sil prosadit jen minimum nových zákonů o občanských právech.

Po celou dobu svého mandátu se snažil tajit nejen své zdravotní problémy, ale i své mimomanželské aktivity k čemuž neváhal využít i svého vlivu na Hooverovu FBI. Zdá se, že jeho žena byla ochotna tento jeho povahový rys tiše tolerovat, alespoň co se veřejné podpory týče. Na své postavení první dámy si nějakou dobu zvykala, ale měla zálibu v umění a kultuře, což ji pomohlo se adaptovat. Brzy v Bílém domě pořádala mnoho večírků za přítomnosti hollywoodských celebrit a dá se říci, že pro svůj moderní styl, byla u veřejnosti (ostatně stejně jako on sám) velmi oblíbená. Stejně tak měla mnoho fanoušků v zahraničí, což se projevilo při zahraničních cestách s prezidentem, například při cestě do Francie, velkou vřelostí Evropanů k prezidentskému páru. J. F. Kennedy byl oblíben u veřejnosti i u novinářů také díky svému pozitivnímu přístupu k nim, včetně svého pověstného humoru. Jako první začal pořádat tiskové konference prezidenta v přímém přenosu, což mu u občanů přineslo velkou oblibu. Když se ho ptali na jeho pocity z prezidentování v roce 1963, místo velkých slov, která rád používal ve svých projevech, zavtipkoval: „Mám krásný dům, do kanceláře to není daleko, plat je dobrý.“ Tento příklad, stejně jako mnoho dalších, naznačuje, že Kennedy měl cit pro práci s veřejným míněním a uměl ho využívat.

Zahraněční politice, ve které se cítil silnější, dominovalo soupeření se Sovětským svazem. Studená válka a celkové rozložení sil dvou velmocí mělo ovšem vliv na to, že i ostatní problémy (politika v Latinské Americe, politika vůči Kubě, otázky Západního Berlína, Laosu, Vietnamu i spolupráce se západoevropskými spojenci) byly do velké míry vždy otázkami soupeření s vlivem Sovětského svazu a komunismu jako takového. JFK byl v zásadě odpůrcem zbrojení, nicméně neústupnost N. S. Chruščova času vedla k nutnosti zvyšovat výdaje na obranu. Velkým neúspěchem jeho zahraniční politiky

byl pokus o svržení Castrova režimu za pomoci kubánských emigrantů v dubnu 1961 (tzv. invaze v Zátocě sviní). Kvůli naprosto nedokonalé přípravě a špatnému odhadu politických, vojenských i špionážních složek, akce selhala.

Dalším problémem bylo jednání se sovětským vůdcem Nikitou Chruščovem. Na schůzce ve Vídni v červnu 1961, byl zklamán jeho neústupným a mnohdy otevřeně nepřátelským postojem, zejména pak v otázce všeobecného odzbrojení a v otázce Německa a Západního Berlína. To se projevilo při první velké krizi, v červenci a srpnu 1961, kdy došlo k postavení tzv. berlínské zdi. Kennedy dal ovšem již při televizním projevu 25. července 1961 Moskvě striktně najevo že svobodu Západního Berlína, je připraven bránit i vojensky. Druhou a ještě závažnější, byla tzv. karibská krize. V květnu a červnu 1962 se Sověti v reakci na rozmístění jaderných střel v Turecku rozhodli umístit na Kubě rakety, které by jim umožňovaly útok na východní pobřeží USA. Poté co zpravodajské služby zjistily budování základen, rozmístování těchto raket a současně jejich dopravu sovětskými loděmi na Kubu, stál Kennedy před otázkou, jak tuto krizi vyřešit. Přestože tlak zejména ze strany armádních kruhů na přímý zásah,

bombardování, invazi či jiný vojenský způsob konfliktu byl poměrně silný, rozhodl se Kennedy nakonec tváří v tvář hrozbě nukleární války, zahájit námořní blokádu Kuby a vyzvat Sověty veřejně, aby ustoupili.[2] V televizním projevu 22. října 1962, který sledovalo 100 miliónů lidí, varoval Chruščova, před uvrhnutím světa do války a řekl, že Spojené státy nemohou takovéto ohrožení své bezpečnosti tolerovat. Usvědčil Sověty ze lživého tvrzení, že na Kubu jsou dopravovány pouze obranné prostředky. Sověti evidentně s takovou reakcí nepočítali a byli zaskočeni, 28. října po diplomatických jednáních své rakety z Kuby stáhli výměnou za veřejnou záruku USA, že neprovedou invazi na Kubu a za skryté ujednání, v rámci něhož USA stáhly jaderné střely ze základen v Turecku

J.F.Kennedy spolu s viceprezidentem Lyndonem Johnsonem a francouzským politikem André Malrauxem společně pod obrazem Mona Lisy v Národní galerii ve Washingtonu DC - 8. ledna 1963

Po této Karibské krizi došlo ke snaze obou stran k jednání o určité formě odzbrojení, on sám byl v tomto směru velmi aktivní a v květnu 1963 pronesl slavný tzv. mírový projev, kde požadoval mír pro muže a ženy celého světa, mír nejen pro tuto dobu, ale i jednou

provždy a to z vůle všech, který by nebyl nikomu vnučován zbraněmi. Během léta 1963 po mnoha jednáních pak Sovětský svaz vyslovil souhlas s první smlouvou o zákazu zkoušek jaderných zbraní mezi oběma velmocemi. Součástí americko-sovětského souboje byl také souboj v dobývání vesmíru. Po sovětských úspěších byl nucen reagovat a v květnu 1961 představil ve zvláštním poselství v Kongresu, ve své době smělý a neuvěřitelný plán, do konce desetiletí poslat lidskou posádku na Měsíc a zajistit její bezpečný návrat. Tím de-facto odstartoval program Apollo, který byl završen 20. července 1969 prvním krokem člověka na Měsíci (Neil Armstrong při letu Apolla 11).

Na podzim roku 1963 začal pracovat na přípravě souboje o své druhé volební období. Přes některé neúspěchy cítil, že má velkou šanci uspět i v dalších volbách. V listopadu 1963 jeho další plány tragicky přerušil atentát při jeho cestě Dallasem.

Osobní život

Pro veřejnost se jednalo o mladého a charismatického člověka, jehož reprezentativní vzhled a šarm působil na velké procento žen. Byl okouzující, inteligentní a žádaný. V soukromém životě byl především nemocný člověk, nepolepšitelný sukničkář, ohleduplný manžel a oddaný syn. Z jeho chování se usuzuje, že byl psychopat. V mládí obdivoval Adolfa Hitlera, který byl také charismatický psychopat.

Svou budoucí manželku Jacqueline Bouvierovou poznal v květnu 1951 na večeři u manželů Bartletových. Oba na sebe navzájem zapůsobili, ale rozešli se bez dalšího významnějšího zájmu. V té době se také intimněji seznámil s Audrey Hepburnovou a o něco později s Marilyn Monroe. S Jackie se zasnoubil až 23. června 1953 a 12. září se v kostele Panny Marie v Newportu ve státě Rhode Island vzali. Jackie byla zajímavá žena. Vysoce inteligentní, okouzující, vtipná a reprezentativně působící. Na veřejnosti projevovala své emoce minimálně, byla dokonalá herečka a dokázala se stejně jako její manžel až nadlidsky ovládat. V rodinném prostředí však byla schopna vyvolat hysterické scény, zejména pokud šlo o bránění soukromí jejich dětí. Když se rodina nastěhovala do Bílého domu, Jackie celé zařízení s velkým vkusem přestavěla a vedla prezidentskou domácnost s velkou zodpovědností.

Na podzim roku 1954 prodělal složitou operaci páteře, která ho téměř stála život. Jeho manželka ho v té době velmi podporovala a starala se o něj v době jeho dlouhé rekonvalescence. Během tohoto období napsal i svou první opravdovou knihu Profily odvahy, se kterou mu Jackie velmi pomohla a která byla oceněna Pulitzerovou cenou.

Dodnes patří mezi nejpopulárnější z amerických prezidentů, tuto jeho stálou popularitu způsobilo

několik faktorů, mezi nimiž je na předním místě jeho schopnost pracovat s médii, jeho zásluha o znovu získané americké sebevědomí (odvaha v Karibské krizi, zahájení projektu Apollo) a také skutečnost, že byl zastřelen, čímž se stal obětí.

Atentát

Atentát na Johna Fitzgeralda Kennedyho byl spáchán v pátek 22. listopadu 1963 v texaském městě Dallas ve 12.30 místního času. John F. Kennedy byl smrtelně raněn střelou z pušky Carcano M91/38, když v rámci kampaně pro prezidentské volby 1964 projížděl ulicemi Dallasu v otevřeném voze doprovázený manželkou Jacqueline, texaským guvernérem Johnem Connallym a jeho manželkou Nellie. Vážně zraněn byl rovněž guvernéř Connaly, atentát však přežil.

Kennedy se tak po Lincolnovi, Garfieldovi a McKinleymu stal čtvrtým americkým prezidentem, jenž podlehl následkům atentátu spáchanému v době jeho funkčního období.

Vyšetřování Warrenovy komise (1963–1964), Zvláštního výboru pro vyšetření atentátu Sněmovny reprezentantů (zkr. HSCA) (1976–1979) a různých vládních agentur došla k závěru, že atentát byl spáchán Lee Harvey Oswaldem, bývalým příslušníkem Námořní pěchoty Spojených států. Sněmovní komise navíc konstatovala, že vražda byla výsledkem „rozsáhlého spiknutí“. Povaha tohoto spiknutí ovšem nebyla vyjasněna a existuje pouze řada podezření. V pozadí atentátu mohl stát například kubánský režim Fidela Castra, Sovětský svaz, kubánské komunity na území USA, mafie a další. Podezření se nevyhnulo ani složkám americké vlády jako FBI, CIA a dokonce viceprezidentovi Lyndonu B. Johnsonovi, který ve shodě s ústavou po Kennedyho smrti převzal úřad hlavy státu. Pravděpodobný střelec Lee Harvey Oswald se k ničemu nepřiznal a byl zavražděn dva dny po zadržení.

Atentát na mimořádně populárního prezidenta vyvolal celosvětový ohlas. Státní pohřeb se konal Arlingtonském národním hřbitově 25. listopadu 1963 a účastnilo se jej 220 zástupců zemí z celého světa, Sovětský svaz nevyjímaje. Jako málokterá jiná politická událost se zavraždění Kennedyho silně zapsalo do paměti veřejnosti Spojených států, takže většina pamětníků dodnes ví, co dělali ve chvíli, kdy se zprávu o atentátu dozvěděli.

Český lev

24. ročníku výročních cen Český lev. Akademici vybírali z 71 celovečerních hraných, animovaných a dokumentárních filmů. Celkem bude udělen Český lev v 15 kategoriích. Nejvíce nominací získaly snímky Masaryk, Anthropoid a Učitelka. Slavnostní vyhlášení vítězů se uskuteční v sobotu 4. března 2017 tradičně v Rudolfinu.

PŘEHLED NOMINACÍ

NEJLEPŠÍ FILM

Anthropoid – producenti Mickey Liddell, Pete Shilaimon, Sean Ellis, David Ondříček, Kryštof Mucha

Já, Olga Hepnarová – producenti Tomáš Weinreb, Petr Kazda, Vojtěch Frič, Marcin Kurek, Sylwester Banaszkiwicz, Marian Urban

Masaryk – producenti Rudolf Biermann, Julius Ševčík

Rodinný film – producent Jiří Konečný

Učitelka – producenti Zuzana Mistríková, Ľubica Orechovská, Ondřej Zima, Jan Prušinovský

NEJLEPŠÍ DOKUMENTÁRNÍ FILM

Bratříček Karel – producentky Barbara Ławska, Hana Třeštíková

FC Roma – producentky Pavla Janoušková Kubečková, Tereza Polachová

Normální autistický film – producent Jan Macola

Zákon Helena – producentka Klára Žaloudková

Zkáza krásou – producentka Hana Třeštíková

NEJLEPŠÍ REŽIE

Anthropoid – Sean Ellis

Já, Olga Hepnarová – Tomáš Weinreb, Petr Kazda

Masaryk – Julius Ševčík

Rodinný film – Olmo Omerzu

Učitelka – Jan Hřebejk

NEJLEPŠÍ ŽENSKÝ HERECKÝ VÝKON V HLAVNÍ ROLI

Já, Olga Hepnarová – Michalina Olszanská

Nikdy nejsme sami – Lenka Vlasáková

Rodinný film – Vanda Hybnerová

Teorie Tygra – Eliška Balzerová

Učitelka – Zuzana Mauréry

NEJLEPŠÍ MUŽSKÝ HERECKÝ VÝKON V HLAVNÍ ROLI

Anděl Páně 2 – Ivan Trojan

Anthropoid – Cillian Murphy

Masaryk – Karel Roden

Nikdy nejsme sami – Karel Roden

Teorie Tygra – Jiří Bartoška

NEJLEPŠÍ ŽENSKÝ HERECKÝ VÝKON VE VEDLEJŠÍ ROLI

Já, Olga Hepnarová – Klára Melíšková

Lída Baarová – Simona Stašová

Masaryk – Arly Jover

Polednice – Daniela Kolářová

Rudý kapitán – Zuzana Kronerová

NEJLEPŠÍ MUŽSKÝ HERECKÝ VÝKON VE VEDLEJŠÍ ROLI

Anděl Páně 2 – Boleslav Polívka

Anthropoid – Jamie Dornan

Masaryk – Oldřich Kaiser

Masaryk – Hanns Zischler

Nikdy nejsme sami – Miroslav Hanuš

NEJLEPŠÍ SCÉNÁŘ

Anthropoid – Anthony Frewin, Sean Ellis
Já, Olga Hepnarová – Tomáš Weinreb, Petr Kazda
Masaryk – Petr Kolečko, Alex Koenigsmark, Julius Ševčík
Nikdy nejsme sami – Petr Václav
Učitelka – Petr Jarchovský

NEJLEPŠÍ KAMERA

Anthropoid – Sean Ellis
Já, Olga Hepnarová – Adam Sikora
Masaryk – Martin Štrba
Nikdy nejsme sami – Štěpán Kučera
Polednice – Alexander Šurkala

NEJLEPŠÍ FILMOVÁ SCÉNOGRAFIE

Anthropoid – Morgan Kennedy
Lída Baarová – Zdeněk Flemming
Lichožrouti – Galina Miklínová
Masaryk – Milan Býček
Učitelka – Juraj Fábry

NEJLEPŠÍ KOSTÝMY

Anděl Páně 2 – Katarína Hollá
Anthropoid – Josef Čechota
Já, Olga Hepnarová – Aneta Grňáková
Masaryk – Katarína Štrbová Bieliková
Učitelka – Katarína Štrbová Bieliková

NEJLEPŠÍ MASKY

Anděl Páně 2 – Andrea McDonald
Anthropoid – Gabriela Poláková, Linda Eisenhamerová
Já, Olga Hepnarová – Alina Janerka
Masaryk – Lukáš Král
Učitelka – Anita Hroššová

CENA MAGNESIA ZA NEJLEPŠÍ STUDENTSKÝ FILM – nestatutární cena

3. poločas – Jiří Volek
Benny – Michal Hruška
Černý dort – Johana Švarcová
Kyjev Moskva – Anna Lyubynetska
Vězení – Damián Vondrášek

NEJLEPŠÍ FILMOVÝ PLAKÁT – nestatutární cena

Já, Olga Hepnarová – Lukáš Veverka

CENA FILMOVÝCH FANOUŠKŮ – nestatutární cena

Anthropoid – režie Sean Ellis

PŘEHLED POČTŮ NOMINACÍ ve filmových kate-goriích

Masaryk - 14 nominací
Anthropoid - 12 nominací
Učitelka - 9 nominací
Já, Olga Hepnarová - 8 nominací
Anděl Páně 2 - 6 nominací
Nikdy nejsme sami - 5 nominací
Lída Baarová - 3 nominace
Polednice - 3 nominace
Rodinný film - 3 nominace
Lichožrouti - 2 nominace
Rudý kapitán - 2 nominace
Teorie Tygra - 2 nominace
Zkáza krásou - 2 nominace
Bratříček Karel - 1 nominace
FC Roma - 1 nominace
Normální autistický film - 1 nominace
Zákon Helena - 1 nominace

NEJLEPŠÍ STRIH

Anděl Páně 2 – Jan Mattlach
Anthropoid – Richard Mettler
Masaryk – Marek Opatrný
Učitelka – Vladimír Barák
Zkáza krásou – Jakub Hejna

NEJLEPŠÍ ZVUK

Anděl Páně 2 – Radim Hladík jr.
Anthropoid – Yves Marie Omnes
Lichožrouti – Jan Čeněk, Richard Müller
Masaryk – Viktor Ekrt, Pavel Rejholec
Polednice – Petr Šoupa, Martin Jílek, Viktor Prášil

NEJLEPŠÍ HUDBA

Anthropoid – Robin Foster
Lída Baarová – Ondřej Soukup
Masaryk – Michal Lorenc, Kryštof Marek
Rudý kapitán – Petr Ostrouchov
Učitelka – Michal Novinski

NOMINACE

Oscari se budou předávat v noci
z neděle 26. února na pondělí 27. února.

THE

OSCAR

Nejlepší film

Příchozí
Fences
Hacksaw Ridge: Zrození hrdiny
Hell or High Water
Skrytá čísla
La La Land
Lion
Místo u moře
Moonlight

Nejlepší režie

Damien Chazelle - La La Land
Kenneth Lonergan - Místo u moře
Mel Gibson - Hacksaw Ridge: Zrození hrdiny
Denis Villeneuve - Příchozí
Barry Jenkins - Moonlight

Nejlepší mužský herecký výkon

Casey Affleck - Místo u moře
Denzel Washington - Fences
Ryan Gosling - La La Land
Viggo Mortensen - Tohle je náš svět
Andrew Garfield - Hacksaw Ridge: Zrození hrdiny

Nejlepší mužský herecký výkon ve vedlejší roli

Jeff Bridges - Hell or High Water
Mahershala Ali - Moonlight
Dev Patel - Lion
Michael Shannon - Noční zvířata
Lucas Hedges - Místo u moře

Nejlepší ženský herecký výkon

Emma Stone - La La Land
Natalie Portman - Jackie
Amy Adams - Příchozí
Meryl Streep - Božská Florence
Isabelle Huppert - Elle

Nejlepší ženský herecký výkon ve vedlejší roli

Viola Davis - Fences
Naomie Harris - Moonlight
Nicole Kidman - Lion
Octavia Spencer - Skrytá čísla
Michelle Williams - Místo u moře

Nejlepší animovaný film

Kubo a kouzelný meč
Odvážná Vaiana: Legenda o konci světa
Můj život Cuketky
Červená želva
Zootropolis: Město zvířat

AWARDS[®]

Nejlepší původní scénář

Hell or High Water
La La Land
Humr
Místo u moře
20th Century Women

Nejlepší adaptovaný scénář

Moonlight
Lion
Příchozí
Fences
Skrytá čísla

Nejlepší kamera

Příchozí
La La Land
Lion
Moonlight
Mlčení

Nejlepší kostýmy

Spojenci
Fantastická zvířata a kde je najít
Božská Florence
Jackie
La La Land

Nejlepší celovečerní dokumentární film

Fuocoammare (Požár na moři)
I Am Not Your Negro
Life, Animated
OJ: Made in America
13th

Nejlepší zahraniční film

Land of Mine
Muž jménem Ove
The Salesman
Tanna
Toni Erdmann

Nejlepší střih

Příchozí
Hacksaw Ridge: Zrození hrdiny
Hell or High Water
La La Land
Moonlight

Nejlepší hudba

Jackie
La La Land
Lion
Moonlight
Pasažéři

Je tolik možností - jak na sebe
a na své výrobky či služby upozornit...

Například v našem magazínu FilmWeekly

AUTOMOBIL

KRAVATA

KOŠILE

KABÁT

PNEUMATIKY & RÁFKY

AUTODOPLŇKY

KALHOTY

KOSMETIKA

BOTY

Objednejte si u nás inzerci:

Verze A:

- 1 x dvojstrana v magazínu FilmWeekly
420 x 297 mm čistý rozměr
426 x 303 mm rozměr se spadávkou
- Banner velký 970 x 90px
rubriky: Premiéry v kinech
Novinky na DVD a BD
- doba umístění: 1 měsíc

Cena: 2 000 Kč

Verze B:

- 1 x strana v magazínu FilmWeekly
210 x 297 mm čistý rozměr
216 x 303 mm rozměr se spadávkou
- Banner velký 970 x 90px
rubriky: Premiéry v kinech
Novinky na DVD a BD
- doba umístění: 1 měsíc

Cena: 1 500 Kč

Verze C:

- 1 x strana v magazínu FilmWeekly
210 x 297 mm čistý rozměr
216 x 303 mm rozměr se spadávkou
- Banner velký 745 x 70px
rubriky: Premiéry v kinech
Novinky na DVD a BD
- doba umístění: 1 měsíc

Cena: 1 000 Kč

Objednávky přijímáme na:

+420608983318
UZÁVĚRKA 26.2.2017

**John
FLINT**

Richard Müller: Nepoznaný

Richard Müller patří již 25 let k nejvýraznějším osobnostem hudební branže v ČR i na Slovensku. Během své kariéry zažil dramatické vzestupy i pády, jednou dokonce vyhlásil, že s hudbou nadobro končí. Následně se však na scénu vrátil a zároveň se pustil do boje s neléčenou a konzumací drog akcelerovanou psychickou poruchou, maniodepresí. Dokument je intimním portrétem výrazné autorské osobnosti, která každodenně čelí množství osobních problémů i nonstop zájmu fanoušků i bulváru. Samotné natáčení filmu trvalo 3 roky, během nichž bylo natočeno více než 200 hodin materiálu a autoři hojně využívali i „home-video“ záběry natočené samotným protagonistou. Dokument v českém kontextu navazuje na umělecké dokumentární portréty analyzující inspiraci, samotu uprostřed davů či prvky autobiografičnosti, ke kterým patří například Amy či Nick Cave: 20 000 dní na Zemi.(AČFK)

Richard Müller: Nepoznaný

Dokumentární / Životopisný
Česko / Slovensko, 2016, 90 minut
Režie: Miro Remo
Scénář: Miro Remo, Marek Kučera
Kamera: Miro Remo
Hudba: Richard Müller
Hrají: Richard Müller, Soňa Müllerová, Iva Bittová, Soňa Norisová, Helena Krajčiová, Kamil Mikulčík, Andrej Šeban, Dan Bárta, Juraj Jakubisko, Helena Vondráčková, Martin Dejdar, Marián Čekovský, Adela Banášová, Ján Kuric, Michal Horáček, Eva Herzigová

Trailer: <http://www.youtube.com/watch?v=INv8CYgW99Y>

KRUHY

NEJDŘÍV SE PODÍVÁŠ. POTOM ZEMŘEŠ.

02.02

„Žila kdysi dívka, jejíž jméno nahání hrůzu. Smrtí se mstí za život naplněný bolestí. Když uvidíte její příběh, zbývá vám přesně sedm dní...“ Slavný horor o znepokojivém videu, jehož diváci nevyhnutelně umírali přesně týden poté, co ho viděli, právě napsal další kapitolu. Děsivé je na ní především to, že se Samara, hlavní antihrdinka Kruhů, se svým filmem přesunula z videokazety do online éry, kde se šíří mnohem snáz.

Kruhy se odehrávají třináct let po událostech předchozího dílu. Příběh o vraždícím filmu je považován jen za hororovou historku, přesto studentku Julii zneklidní změna chování jejího přítele Holta, který prý toto video viděl. Přes jeho varování se na něj zvědavá dívka podívá. Nepochopitelný sestřih zdánlivě nesouvisejících scén korunuje telefonát, ve kterém jí neznámý hlas oznámí, že přesně za týden zemře. Protože jí v tu chvíli začnou různé děsivé události provázet doslova na každém kroku, nebere Julia varování rozhodně na lehkou váhu. Brzy jí také dojde, že jedinou nadějí na přežití jí může dát pochopení videa, kterým Sa-

mara, dívka ze studny, vyslala světu zašifrovaný vzkaz. Pátrání po Samařině děsivém osudu zavede Julii na cestu, kde je její život ve stejném ohrožení, jako kdyby na smrt odevzdaně čekala doma.

Kruhy

Rings

Horor / Drama, USA, 2017

Režie: F. Javier Gutiérrez

Předloha: Kódži Suzuki (kniha)

Scénář: Akiva Goldsman, David Loucka, Jacob Aaron Estes

Hudba: Matthew Margeson

Hrají: Matilda Anna Ingrid Lutz, Alex Roe, Johnny Galecki, Aimee

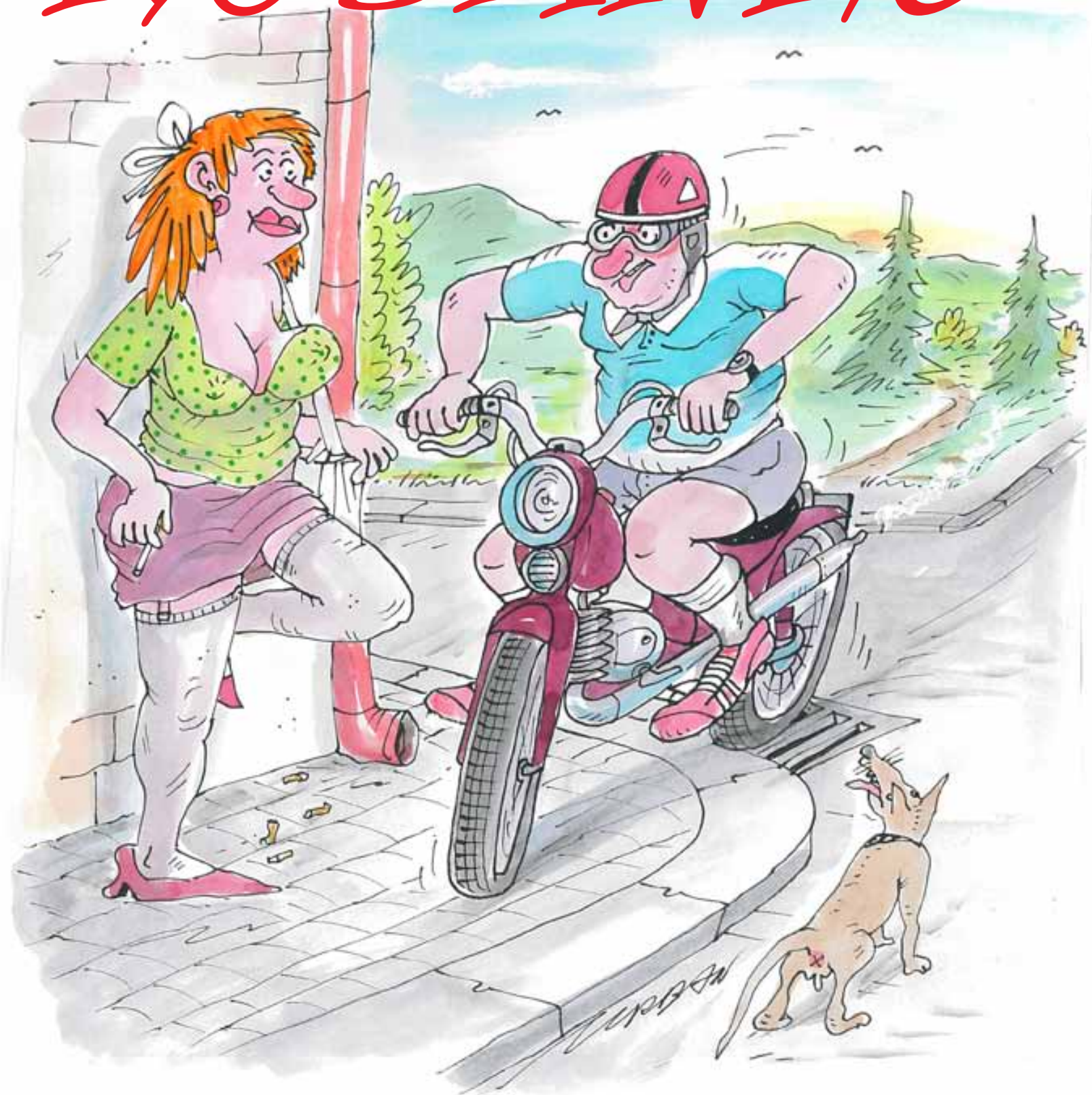
Teegarden, Bonnie Morgan, Vincent D'Onofrio, Laura Wiggins,

Andrea Powell, Zach Roerig, Jill Jane Clements

Trailer: http://www.youtube.com/watch?v=IMqB_F2zDKE

PODPOŘTE VYDÁNÍ AUDIOKNIHY

KUBANEC

www.startovac.cz/projekty/kubanec

Před rokem začal vznikat román Kubánek. Vyprávění o motorkářích, kteří tu brázdili silnice v osmdesátých letech minulého století. Není to příběh jen toho, kdo jej napsal, a není to ani příběh pouze jeho kamarádů z těch dob. Jedná se o příběhy, které prožila většina motorkářů té doby. S usměvem se zde vypráví o jejich cestě k splnění snů o motocyklu. O hodinách strávených v garáži, aby z několika krabic plných součástek zpět postavili motocykl. O přátelství. O tom, jak putovali po našich krájích, aby si našli své místo, kam pravidelně zajížděli, a kde se pravidelně scházeli. Vypráví i o tom, že nestačilo dojet do cíle a posadit se do místní hospůdky, ale byl tu čas i na mnohá klání...

Kubánek: původní český román o životě motorkáře

Jsou to příběhy, které prožili takřka všichni, kteří v té době sedlali své stroje. Právě o tom vypráví Kubánek. Vypráví, jak je možné přijít k přezdívkce. O příslušnicích Veřejné bezpečnosti, o strachu z fízlů a fízlování. O vykradení garáže i o tom, že vyučnický list člověku nedal tolik jako hodiny strávené u motocyklové mechaniky a závodníka. O škole, o učnaku, o holkách,...

Vypráví o všem, co obklopovalo a utvářelo život tehdejších motorkářů dnešních padesátníků. Někdo si může myslet, že je to od nich póza - sedlat dnes motocykly. Věřte mě, že tomu tak není.

V současné době se román Kubánek připravuje a svůj výjezd v podobě audioknihy, kterou svými kresbami na obalu a bookletu doprovodí Petr Urban. Hlas Kubánci propůjčil Norbert Lichý. V současné době dáváme dohromady finanční prostředky na vydání (vylisování a vytištění), i proto se chceme obrátit na vás, zda nám s tím nechcete pomoci. Podpořit nás můžete na stránkách www.startovac.cz/projekty/kubanec. Děkujeme za vaši podporu a pomoc. Věřte, že v tomto románu naleznete určitě i svůj příběh. Kdyby se tak nestalo - věřte, že tu naleznete příběh svého otce. Vydání Kubánce je teď i ve vašich rukách.

A tady je malá ukáзка:

Konec motorkáře?

Poslední motorku jsem vyměnil za skříň, přesněji řečeno za obývací stěnu. Jo, oženil jsem se, stejně jako všichni kluci okolo. Ten randál trubek, co jsem dával dva roky v garáži do kupy a v techničáku to mělo napsáno Jawa 500 OHC, jsem prodal za pár švestek a koupil za ně obývací stěnu z výrobního družstva Lípa.

Byl jsem zamilovanej a taky poslední z naší party, kterej si ještě ráno co ráno opřel kolena o nádrž a vyrazil vydělat nějakou tu pětku do povinný práce. Bydlel jsem u rodičů a každý ráno jsem řádně nasral sousedy. Nemohl jsem tam nechat originál výfuky. To by nebylo dost dobrý. Dnešní mluvou in. Jo, jezdil jsem „podzvukovou“ rychlostí. Napřed jste slyšeli stovku decibelů a pak jsem se objevil já. Některý sousedy jsem za ty roky vycvičil tak, že si dávali budík, aby si stačili zavřít okna dřív, než vyjedu z garáže. Dokonce si už i přestali stěžovat fotříkovi. Byl to klidšas a vždycky jim říkal: „A co mám proboha dělat? Vždyť je to dospělej chlap!“

První motorka

Jezdil jsem na motorce od patnácti, tedy oficiálně. Byla to Jawa 21. Neoficiálně jsem tenhle stroj poprvé osedlal v deseti u strejdy na vesnici. Když jsem se zvládl rozjet a po několika metrech zastavit, byl jsem ztracenej. Strejda mně fichtla nechal na celý tři týdny a díky němu jsem taky okusil, co je práce. A hlavně, že za fachu se platí. Vozil jsem mu na pole pivo a sváču. Tedy kus chleba a nějaký maso. Strejda byl pořez chlap a maso miloval. Tvrdil sice, že jeho největší láska je teta, ale už tenkrát jsem pochopil, že teta je až na třetím místě. Maso – pivo – teta. Do tohohle mně ale nic nebylo. Bylo to to nejlepší léto. Jezdil jsem na motorce, dostával od strejdy za dovoz pětikorunu a holky mě nezajímaly. Psát o tom, že můj byznys vzkvétal, je zbytečný. Vozil jsem svačiny i dalším. Jo, jasně že nezůstalo u jednoho piva, ale tetička to, stejně jako ostatní selky v týhle vesnici, raději přehlížela.

Policařta, tedy příslušníka Veřejné bezpečnosti, jsem potkal jenom jednou. V sobotu v pět odpoledne v místní hospodě, kde jsem zrovna kupoval svačinu. „Prej mi tu, mladej, jezdíš na motorce. Tak si dej bacha. Tady jsem zákon já a žádněj smrkáč mě tu srát nebude!!!“ Jízda na motocyklu dostala nověj rozměr. Postavil jsem se zákonu, byl jsem desperát.

Vůbec nechápu, jak jsem mohl po téhle zkušenosti vydržet bez motorky pět let. Pravda byla, že jsem si kolikrát představoval, když jsem jel na kole, že se řítím po silnici na strejdivě fichtlu, a na pusku jsem dělal motor.

Vlastně jsem se před patnáctým rokem svezl ještě jednou. Ne, nestydím se, i když je to potupný, ale jel jsem na Stadionu. Tenhle zážitek nechám bez komentáře. Poslední rok předtím, než jsem vyrazil na svém stroji, jsem čuměl přes plot do otevřených vrat garáže místního klukovskýho boha Pepy Štefla, kterej tu každou sobotu leštil svýho červenýho půllitra se sajdou. Přeblejskal chrom na nádrži a otočil se na mě: „Co tu čumíš, smrade?“

„Taky budu mít půllitra. A lepšího.“ A už jsem zdrhal. Sobotu co sobotu jsme si takhle s Pepou povídali a sobotu co sobotu jsem měl strach, že se tenhle chlápek rozeběhne a nakope mi prdel. Pepa Štefl měl nejsilnější stroj v našem městě. Jo, je pravda, že tu byl jeden Harley z Unrry, ale i když jsem měl bohatou dětskou fantazii, uvědomoval jsem si až moc, že do téhle ligy se nikdy nedostanu. Jediné, co by to mohlo změnit, byla válka, ale soudruzi to tady drželi pevně a bratrstvo komunistů imperialistům zpoza oceánu jasně vzkázalo, že tady jim pšenka nepokvete. Náš svět, to byla Jawa, MZ, Babeta a Simson. Nedovážel se sem ani Ural. Jo, ještě jste tu mohli potkat jednu Hondu 250 CB, přivezl ji jeden šífák. Byl jsem patnáctiletěj kluk s vědomím, že se podívám nanejvýš do NDR, a Jawa 500 OHC byla maximem, kam jsem mohl dosáhnout.

Bylo mi patnáct, a i když mám narozeniny takřka na konci léta, v druhé půlce prázdnin, mazal jsem do školy dobrovolně a rád. Byla to autoškola. Fotřík mně k narozeninám zaplatil kurz řidiče malého motocyklu. Po první lekci jsem vyměnil své kolo – pochopitelně s doplatkem – za

nepojízdnou „jedenadvacítku“ a začal se kamarádit s o rok starším klukem Jardou, kterej se učil automechanikem. Když jsem nebyl v autošколе nebo neležel v testech, dřepěl jsem v garáži a dával jsem do kupy svůj stroj. Poprvé jsem se na něm projel už před tím, než jsem získal svůj růžovej řidičák. Nevím proč, ale byl jsem zklamanej. Jedenadváca byla malá, moc nejela, ale přece jen to byl stroj bez šlappek, s motorem a její modrej kouř byl božskej. Rvaly se ve mně vzpomínky na strejdova fichtla s tím, co jsem měl v garáži já. Ještě jsem si nepřipouštěl rozdíl pětatřiceti a sedmdesáti kilo mý živý váhy.

Papíry jsem měl dělat v půlce září. Taky jsem prvního dne nastupoval na učňák, kterej jsem dostal podmínečně doporučeněj mou třídní na základce. Měl se ze mě stát opravář zemědělskejch strojů. Báł jsem se, že nedostanu z učňáku volno a k papírům se dostanu kdovíkdy. Fotřík, kterej cítil kus zodpovědnosti za to, že ze mě bude kolchozník, sehnal někde flašku bulharskýho koňaku, a já dělal zkoušky před koncem prázdnin. Udělal jsem je napoprvý, a tak ani ředitel autoškoly neměl boby, že mi zkrátí kurz o dva a půl týdne.

Do konce prázdnin zbývaly dva dny, během nichž jsem poprvé oficiálně vyrazil na pozemní komunikaci. Jedenadvacítka se dýchavičně plazila po silnici k nedalekému jezeru, kterému jsme říkali Letovisko, a já si myslel, že tam snad ani nedojeďu. Těch třicet kilometrů jsem jel snad hodinu a půl. Celou dobu do kopce. Byl jsem hodně nespokojenej, spíš nasranej, že to nejede. Chyba byla asi v tom, že Jarda měl za sebou teprve prvák, a tak jsme ještě nedokázali vychytat všechny nuance záhad padesátikubíkového motoru. Tím jsem se tehdy utěšoval. Pravda ale byla taková, že jsem na patnáctiletýho kluka byl tlustej a motor toho fichtla už měl to nejlepší za sebou.

Cesta zpátky byla hodně vo hubu, protože jsme s Jardou brzdám nevěnovali příliš pozornosti, ale byl jsem volnej, byl jsem svobodnej... Byl jsem motorkář. A když napíšu, že jsem měl vítr ve vlasech, nebudu kecat. Tenkrát ještě na fichtla nebyla povinná přilba. Jo, to byly časy. Jezdili jste si tady po silnici stejně jako někde v Kalifornii.

Po návratu z první vyjížd'ky mně bylo jasné, že cesta na učňák na tomhle stroji bude trvat dýl než vlakem, a tak moje radost ze svobody dostala první ránu.

Easy Rider

Učňák byl od první chvíle na hovno. Totálně mi změnil život. Pochopitelně k horšímu. Nastal konec volna. Vstával jsem ráno v půl šestý a v šest jsem dobíhal ranní autobus, abych byl v půl sedmý na nádraží. V šest čtyřicet se do stanice vplížil můj courák a za hodinu, po sedmi zastávkách, líně vjel do mé výstupní stanice. Učňák byl dva kiláky od nádraží, a tak do zvonění v osm to byla hoňka. Dobrý bylo, že s námi ve vlaku jezdily holky z vedlejšího učňáku. Nevěřil jsem, kolik hezkejch holek je blbejch a musej chodit na učňák namísto toho, aby dřepěly někde na gymplu. Vzdělání nás drželo v lavicích do tří hodin odpoledne. Ve čtyři mně jel vlak zpátky. V pět jsem

dorazil do svého města, vystoupil z osobáku a hnal se na autobus. V půl šestý jsem vystoupil z autobusu, slabej kiláček od našeho domu v kopcích na konci města. Shrnuto, pět dní v tejdnu bylo v prdeli. Tedy čtyři, v pátek jsem se dostal domů v půl pátý. Tohle člověk s duší dobrodruha a tou-hou po svobodě nemohl dlouho vydržet. Ten první tejdne byl prostě pro můj život neakceptovatelněj. Vůbec jsem si nepřipouštěl, že přijde počasí, který mi jasně řekne, že motorky na silnici v prosinci nepatří.

Druhej tejdne jsem se už řítil na učňák na svém fichtlu. Matka sice lomila první den rukama, ale já jsem osedlal ty dva koně a vyrazil do světa. Časově jsem na tom sice nic moc nezískal, ale byl jsem svobodnej. I když na druhou stranu jsem přišel o hihňání holek v kupě našeho vlaku. Motorka ale byla lepší společník. Šílenej jsem byl akorát při návratu na domovskou hroudu. Poslední kilák k domovu do strmého kopce nedělal radost ani mně, natož utahanému motoru mého stroje.

Na konci září jsem se s mým prvním motocyklem rozešel. Umíral mně pod zadkem při návratu domů každý den. Poslední dva dny jsem mu do toho kopce musel pomáhat i nohama. V pondělí už jsem si ráno v garáži říkal, že je to jeho poslední cesta. Vůbec jsem netušil, že je to pravda. Dorazil jsem před učňák, kde kouřil Svoboda, kterej na mě čekal.

„Koupím od tebe ty plechy za patnáct stovek. Bereš?“ procedil mezi zuby, které svíraly frajerskou cigaretu Sparta.

„Máš prachy? Na splátky nehraju.“ Svoboda vyndal z kapsy peníze na říjen od fotříka, jednoho z posledních soukromejch zemědělců na Litoměřicku, a podal mi je.

„Zejtra ti přivezu velkéj techničák.“

Celej den jsem koukal z okna učňáku na svůj stroj, kterej mně od rána neříkal pane, a v kapse mačkal patnáct stokorun. Odpoledne jsem dorazil vlakem domů. Matka hystericky pobíhala před domem a vyhlížela mě. Přece jen jsem na fichtlu bejval doma dřív. Když jsem jí oznámil, že jsem svůj stroj prodal, propadla v neskrývanou radost. Určitě to byl jeden z nejšťastnějších dnů jejího života. Pro mě to byla hotová tragédie.

Radost jsem matce zkazil po týdnu, když jsem domů dostrkal Mustanga. Koupil jsem ho od rybáře pana Šolce za dvanáct stovek. Nákup to byl super. V zadní kapse jsem měl kupní smlouvu, papíry mně přinesla paní Šolcová večer. Byla to určitě vzdělaná dáma, protože přinesla malej, ale i velkéj techničák. Pan Šolc o svůj stroj přišel. Díky tý jejich hádce, že pořád dřepí na rybách, jsem přišel k motorce, která v padesátkách byla jedničkou. Aspoň v našich zeměpisných šířkách.

Myslel jsem, že Mustang má proříznutý gummy, což by odpovídalo vzteku paní Šolcové na svého muže, ale určitě to byla hodná a citlivá dáma, protože ta kola byla jenom vypuštěná. Padesátkrát jsem se „zhoupnul“ u předního kola

a padesátkrát u zadního a Mustang byl připraven k naší první společné jízdě. Matka na zahradě ještě chvíli doufala, že je to nepojízdný krám, ale chytnul na první našlápnutí. Ten zvuk běžícího motoru byl důkazem, že v přírodě vládne rovnováha. Moje radost a štěstí vystřelily až ke hvězdám, nálada matky naopak klesla pod teplotu na Antarktidě. Nechápu, proč vdaný ženský nenáviděj motorky.

Žiju ve střední Evropě, ale od října bych radši žil někde na jihu. Tenkrát to nešlo. Nedostal bych devizovej příslib, kterej člověk potřeboval i do socialistické Jugoslávie, a tak jsem okusil rozmary počasí babího léta i krutost podzimu. Tenkrát pršelo snad celej listopad a na konci už mrzlo a padal sníh. Mrzelo mě, že táta nemá nějakýho kámoše na ÚV, aby „poručil větru dešti“ a bylo pro mě na silnici trochu vlídno. První prosincový týden jsem od tohoto skrytého fandy dvou kol dostal zákaz výjezdu na motorce. Nemohl jsem se ani naštvat. Na svém Mustangu jsem jezdil jako malej kluk. Pořád nohy na zemi, abych sebou někde neprásknul, jak to klouzalo.

I když to bylo nepříjemné, život mně tuhle újmu nahradil zrzkou Janou. Poprvé jsem se s ní líbal 20. prosince ve vlaku cestou z učňáku. Musel jsem jí slíbit, že to nikdy nikomu neřeknu. Taky jsem to nikdy nikomu neřekl, ale napsat jsem to tady musel. Líbat se se mnou začala po tom, když zjistila, že ten modrej Mustang před učňákem byl můj.

Vánoce nebudu komentovat. Matka přesvědčila otce, že mě musí řádně ochránit před asfaltovým lišejem. Dostal jsem svářecí rukavice, přilbu a vatovanou pracovní bundu. To bylo v té době základní oblečení na motorku, ale já jezdil v lyžařský bundě, v lyžařských rukavicích a kulichu. Mobyly neexistovaly, a tak nebylo divu, že jsem neměl šanci domluvit si se zrzkou Janou nějaké rande. Propadl jsem depresi a ráno na Hod boží jsem se uklidil do garáže. Nevím, co mě to popadlo, ale začal jsem svého perfektního Mustanga rozebírat. Sundal jsem blatníky, sedlo, kapsu na nářadí, nádrž... Matka nechápavě, ale radostně kývala hlavou. Otec procedil mezi zuby: „Ježišmarja Panno,“ a odešel si dopít dopolední kávu.

Od toho dopoledne jsem trávil v garáži všechen volný čas, který mně zbýval, když jsem nebyl se zrzavou Janou. V garáži jsem se naučil rozebrat karburátor, seřadit odtrh a předstih a řadu dalších důležitých věcí. Za volný prachy jsem si kupoval spreje, lékařskou papírovou náplast a další blbosti. Jarda, kámoš automechanik, mě seznámil s jednou paní, co uměla čalounit. Přešívala mně sedlo, a protože nedávno byly Vánoce a já dostal od babice s dědou nějaký peníze, koupil jsem v domácích potřebách černou koženku na svou první motorkářskou bundu s cvočkama. Paní Irena ušila oboje a já byl lehčí o pět stovek. To je, jako byste dneska zaplatili čtyři, nebo snad i pět tisíc. Prachů to byly mraky, ale já byl šťastnej jako blecha.

Zrzavá Jana mě pro změnu naučila, jak se holce jednou rukou rozepnou džíny, knoflíky na halence nebo podprsenka. Pokud bych měl tu dobu dneska hodnotit, přiznám poctivě, že jsem nevynechal jednu jedinou chvíli, abych se naučil

nebo objevil něco nového.

Musím přiznat, že jsem nezačal, a najednou tu bylo jaro. Tedy byl konec března, už nepršelo každě den, a dokonce se objevilo první sluníčko. První den, kdy byla silnice ráno suchá, jsem otevřel vrata garáže a vyrazil na učňák na svém Mustangu. Ten den jsem nasral matku, zrzavou Janu... , a když náš učňák navštívili příslušníci VB, tak i třídního a ředitele. Ale zrekapituluju ty pohromy hezky popořádku.

První člověk, kterej byl patřičně naštvanej, byla Jana. Čekala na mě na nádraží do poslední chvíle. Potom se jí v kupé všichni vyptávali, kde mě má. A když spatřila mého Mustanga před učňákem, byla už rozpálená doběla.

„Proč jsi mi včera neřekl, že pojeděš na motorce?! Kašleš na mě?“ Otázka střídala otázku a já nechápal. Zrček Jana se proměnila v ohniváka. Rudá vzteky tu dělala scénu přede všemi a já se nezmohl na žádnou odpověď. Jediné, co jsem ze sebe vypravil, bylo: „Já tě miluju.“

Trvalo ještě pár let, než jsem pochopil, že tahle věta nastartuje v takovéto chvíli u každý ženský přívaly výčitek. „Když mě tak miluješ, můžeš mi říct, proč jsi se ráno pro mě nezastavil na nádraží a neřekl mi, že jedeš na motorce? Můžeš mi říct, proč jsem nemohla jet s tebou? To ses potřeboval předvádět před nějakýma káčama? Můžeš mi říct...?! Můžeš mi říct...?!“ pokračovala ve svém výlevu na plný plyn a já pochopil, že i za krásnými polibky se může ukrývat pěkná pipina, která vás chce připravit o vaši svobodu motorkáře.

Až do příchodu třídního spolu s ředitelem v doprovodu příslušníka VB jsem si lámal hlavu, jestli jsme se se zrzečkou rozešli, nebo ne. Měl jsem divný pocit. Na jednu stranu mě rozchod s Janou mrzel, na druhou jsem cítil, že jsem utekl před něčím, co by pro mě a moji motorku nepřineslo nic dobrého. Příslušník VB si stoupl před tabuli a přísně položil svou otázku: „Je tu mezi vámi majitel motocyklu s poznávací značkou US 2427?!“ Stoupl jsem si ve své lavici, a než jsem stačil cokoliv říct, dostal jsem stručný rozkaz: „Tak pojď, mladej, s náma!“

Skončil jsem v ředitelně, kde v ředitelském křesle seděl druhaj zelenej policajt. Ředitel i třídní zůstali stát a mě posadili na dřevěnou židli. Viděl jsem, jak mají oba vzteky naběhlé žíly na krku. Tohle byla velmi nepříjemná chvíle mého života. Zvlášť když nevíte, o co jde.

„Tak tady soudruh učeň si myslel, že se nám bude producírovat po silnici s americkou vlajkou? Jo, mladej! Máš tu změnu v techničáku? Tak si ho připrav a domů jdeš pěšky.“

Jakmile se začnete pohybovat na hraně zákona, musíte mít vždycky připravenou únikovou cestu. Když jsem tehdy v garáži nasazoval na rám nově nastříkanou nádrž, věděl jsem, že jsem si zadělal na průser. Venku tenkrát ještě sněžilo, když jsem se seznámil s Ondrou. Pochválil mi repliku nástřiku nádrže podle filmového plakátu Easy Rider a konstatoval, že ještě těžší než ten nástřik bude vymyslet k té hvězdě a pruhům příběh, kterej mi policajti uvěří. Na tom příběhu

jsem makal tři tejdny. Teď jsem mohl vyzkoušet, jak byl dobrej.

„To není vlajka USA. To je vlajka prvního svobodného státu na americkém kontinentu Kuby. Američani mají asi padesát hvězd, ale Kuba má hvězdu jenom jednu.“ Všichni dospělí v místnosti vytřeštili překvapením oči. Tuhle fintu nečekali. Zelená uniforma v ředitelském křesle na mě ještě vyštěkla: „Nekecáš, mladej?! Neděláš z nás blbce?!“

„Nekecám.“

„Nekecá,“ potvrdil můj třídní a já byl poslán zpět do vzdělávacího systému. Pravda byla taková, že Kuba má sice na vlajce jednu hvězdu, ale v červeném poli, které má tvar klínu, a pruhy má modré. Nevím, jestli to třídní věděl, ale co řekl, jako by řekl Pán Bůh. Já jsem se díky téhle příhodě stal nejslavnějším prvkem na tomhle učňáku.

Matka mě navečer po mém příjezdu přivítala, jako by byla v té ředitelně taky: „Jak to, že jsi jel na motorce bez výbavy, kterou jsi dostal k Vánocům? Chceš se zabít? Na Janu dneska zapomeň a na motorku zítra taky. Dokud nebudeš nosit tyhle rukavice, bundu a přilbu, máš s motorkou konec.“

„Nejezdím v tom, mami, protože bych se v tom fakt nejspíš zabil. V té bundě se nemůžu hejbat, rukavice jsou moc pevný, a tak nemám potřebný cit k ovládní motorky. A v té přilbě nic neslyším, takže nevím, jestli mě předjíždí auto nebo ne. Nemusel bych mu uhnout, a on by mě mohl srazit.“

„Nekecáš?“ slyšel jsem dnes podruhé tuhle otázku.

„Nekecám. Vždyť si tu výbavu zkus.“

Navlékl jsem ještě venku matku do vatované pracovní bundy, natáhl jí na ruce rukavice a na hlavu usadil přilbu. Nasraná, že ty krámy, co nakoupili, jsou k ničemu, vyrazila za otcem do domu. Šla si zchladit žáhu na mém fotříkovi. Na mě se ještě otočila a rezignovaně řekla: „Buď na té silnici opatrněj, jezdí tam samej vrah.“

Tehdy jsem si poprvé uvědomil, jak moc je máma z mé lásky ke dvěma kolům nešťastná. Sehnal jsem si tedy aspoň žaluda. Umně jsem na něj nastříkal „kubánský“ motiv a začal jezdit s přilbou. Alespoň do té vzdálenosti, kam matka a kamarádké sousedky dohlédly.

POŠLI SMS A PODPOŘ VYDÁNÍ AUDIOKNIHY KUBÁNEC Původní úsměvný český román o životě motorkáře

„JEZDÍM JAKO PRASE ... SKORO KAŽDEJ SPOLUJEZDEC SE MI TAM PODĚLÁ!“

Pošli SMS na: **90211** text: **START 8071**

PREMIERE CINEMAS

NEJMODERNĚJŠÍ MULTIKINA S DOKONALOU PROJEKČÍ A ZVUKEM
PREMIERE CINEMAS PRAHA HOSTIVAŘ, OLOMOUC A TEPLICE

TIPY NA ÚNOROVÉ PREMIÉRY

Hrajeme od 9. 2.
**50 ODSTÍNŮ
TEMNOTY**

Hrajeme od 9. 2.
**LEGO® BATMAN
FILM**

Hrajeme od 16. 2.
LÉK NA ŽIVOT

Hrajeme od 23. 2.
JOHN WICK 2

PREMIERE MOVIE CARD
SLEVY A VÝHODY PRO FILMOVÉ FANOUŠKY

- SLEVA 20 Kč z každé vstupenky
- SLEVA 20 Kč z ceny středního menu
 - 1 BOD za každých 10 Kč
- za každých 150 bodů VIP VSTUPENKA nebo střední MENU ZDARMA
- za 1500 bodů DEN V KINĚ PRO DVA ZDARMA

www.premierecinemas.cz

DOLBY ATMOS

REVOLUČNÍ PROSTOROVÝ ZVUK

Sony Digital Cinema™

4K

NEJVYŠŠÍ ROZLIŠENÍ OBRAZU

Sony Digital Cinema™

3D

3D NOVÉ GENERACE

HFR 3D

VYSOKORYCHLOSTNÍ PROJEKCE

SÉLECTION OFFICIELLE
COMPÉTITION
FESTIVAL DE CANNES

02.02

Já, Daniel Blake

Sociálně apelativní a v současnosti až nepřijemně aktuální snímek vypráví příběh padesátníka Daniela Blakea z Newcastle, který se poté, co utrpí infarkt, ocitne ve vyčerpávajícím kolotoči žádostí o podpůrné státní dávky. Zatímco se snaží prokousat nesmyslně nastaveným systémem a absurdními byrokratickými procesy, které ho nutí shánět práci v rozporu s doporučením lékaře, potkává svobodnou matku Katie a její dvě děti. Neúplná rodina má jedinou šanci, jak uniknout jednopokojáku na bezdomovecké ubytovně – přijmout byt v neznámém městě 300 mil daleko. Daniel a Katie se každý po svém snaží vypořádat s příkořími systému a přitom neztratit zbytky důstojnosti. (Film Europe)

Já, Daniel Blake

I, Daniel Blake

Moi, Daniel Blake

Drama, Velká Británie / Francie, 2016, 100 minut

Režie: Ken Loach

Scénář: Paul Laverty

Kamera: Robbie Ryan

Hudba: George Fenton

Hrají: Dave Johns, Hayley Squires, Micky McGregor, Briana Shann, Dylan McKiernan

Trailer: http://www.youtube.com/watch?v=ahWgxw9E_h4

02.02

Místo u moře

Snímek *Místo u moře*, nejnovější film úspěšného scenáristy a režiséra Kennetha Lonergana, vypráví příběh osamělého bostonského údržbáře, jemuž se zcela změní život poté, co se vrací do svého rodného města, aby se zde postaral o svého dospívajícího synovce. *Místo u moře*, příběh rodiny Chandlerů, žijící po generace v rybářské vesničce v Massachusetts, je dojemný a současně i nečekaně humorný portrét, zobrazující sílu rodinné lásky, život v menších komunitách, obětování se a také naději. Po smrti svého staršího bratra Joea (Kyle Chandler) zjišťuje Lee Chandler (Casey Affleck) s velkým překvapením, že byl svým bratrem ustanoven jako jediný opatrovník synovce Patricka (Lucas Hedges). Lee opouští své současné zaměstnání a naplněn obavami se vrací do vesnice Manchester-by-the-Sea, aby zde

pečoval o temperamentního šestnáctiletého Patricka. Je také nucen se vyrovnat se svou minulostí, která ho odloučila jak od manželky Randi (Michelle Williams), tak od komunity, ve které se narodil a dospíval. Lee a Patrick, které spojuje pouto jediného člověka, jenž celou rodinu udržoval pohromadě, se oba snaží smířit s životem ve světě bez Joea.

Ve svém prvním snímku od kritikou velice ceněného filmu *Margaret* z roku 2011 Lonergan znovu dokazuje, že je zdatným a vizionářským vypravěčem, který mistrně proplétá minulost s přítomností do podoby napínavého příběhu, který se zříká zbytečné sentimentality a nahrazuje ji pronikavým citovým vhlédem a hluboce působivými lidskými vztahy.

O FILMU

Poslední dvě desetiletí si na Oscara nominovaný scenárista, režisér a dramatik Kenneth Lonergan buduje v tichosti pověst jednoho z neoriginálnějších amerických filmových tvůrců a natáčel filmy jako *Na mě se můžeš spolehnout* či *Margaret*, které sklízely bouřlivé úspěchy u kritiky a posbíraly řadu ocenění. Snímek *Místo u moře*, jeho nejnovější celovečerní počín, vyvolal na festivalu Sundance v letošním roce velký rozruch.

Nápad na tento film se zrodil v roce 2011 při natáčení filmu *Správci osudu*, během kterého herec Matt Damon se svým častým spolupracovníkem, producentem Chrisem Moorem, probíral možné projekty, kterých by se mohl chopit coby svého režijního debutu. Jejich rozhovoru byl přítomen také herec John Krasinski a společně všichni tři trávili řadu večerů rozebíráním nejruznějších filmových námětů. Z jejich diskusí následně vzešel zárodek příběhu, který měl dát vzniknout snímku *Místo u moře*.

Od samého začátku Damon navrhoval natočit příběh muže, kterému život poznamenalo jediné neuvážené rozhodnutí. Damon se ujal role producenta a plánoval, že film bude také režírovat a současně si v něm i zahraje. „*Místo u moře* je krásný film o člověku, který se po smrti svého bratra musí postarat o synovce,“ říká Damon. „Problém je v tom, že návrat do rodného města pro něj znamená

současně nutnost stanout tváří v tvář největší tragédii svého života.“

Právě Damon také navrhl jako scenáristu filmu Lonergana. Oba se poprvé setkali v roce 2002, kdy Damon ztvárnil jednu z hlavních rolí v divadelní hře *This is Our Youth* tohoto dramatika v Londýně. „Kennyho scénáře nemají konkurenci,“ míní Damon, jenž je sám oscarovým scenáristou. „Když jsem jeho dialogy pronášel noc co noc, dokázal jsem naplno ocenit, jak dokonalé jsou.“

Lonergan, kterého námět zaujal, strávil následující dva roky jeho prozkoumáváním a přetvářením původně navrhovaných událostí, námětů a postav v takové, které si mohl přivlastnit. Scénář, který je výsledkem tohoto procesu, obsahuje komplexní a rafinovaně vrstvený příběh, který se zaměřuje na osudy Leeho Chandlera, jenž vyrůstal se svým bratrem Joem jako rybář na pobřeží severovýchodního Massachusetts a příležitostně také opravoval jachty svých majetnějších sousedů.

Joeovi se podařilo pro sebe a svého syna Patricka vybudovat solidně fungující firmu, ale na počátku příběhu filmu samotného už s nimi v Manchesteru Lee nežije. Uchýlil se do Bostonu, kde vede osamělý život údržbáře a domovníka malého bytového domu, v němž žijí dělnické rodiny. Lee jim spolehlivě a oddaně čistí odpady a vynáší odpadky a svou frustraci ventiluje v místních hospodách (a

během příležitostných rvaček). Jeho rutinní způsob života mu umožňuje být s ostatními lidmi v kontaktu jen velice minimálně.

Lonerganův scénář zdatně proplétá časové linie příběhu prostřednictvím řady vzpomínkových sekvencí, v nichž nám zvolna prozrazuje tajemství z Leeo minulosti a buduje napětí k odhalení klíčové události, která Leeo vyhnala z jeho původního domova. Jak začíná tato událost nabývat jasnějších obrysů, začíná divák chápat také motivaci, která Leeo k jeho dobrovolnému vyhnanství přivedla.

Když se Damon s ohledem na svůj velmi nabitý rozvrh musel hlavní role a také režisérského křesla tohoto snímku vzdát, převzal po něm celý projekt právě Lonergan. Damonova pokračující podpora byla ale podle Moorea pro vznik filmu i nadále velice důležitá. „Jde tu o autorskou tvorbu filmů ve své nejčistší podstatě. Všichni jsme Kennyho vizi podporovali a umožnili jsme mu jakožto výtečnému vypravěči pojmout celý příběh tak, jak zamýšlel.“

Producentka Kimberly Steward ze společnosti K Period Media si tento snímek zvolila pro svou nově vzniklou produkční společnost jako debutový čistě na základě toho, jak zásadní dojem na ni Lonerganův scénář udělal. „Kenny má skvělé výrazové prostředky a jeho schopnost ztvárnit temný příběh, kterému přesto nechybí vtip a inteligence je tak skvělá, že jsem se s nikým podobným dosud nesešla,“

říká. „Všichni jsme Kennyho zbožňovali a hluboce respektovali. Je odhodlaný, sebevědomý a dokáže velice obratným způsobem vyjádřit své myšlenky.“

Producentovi Kevinovi J. Walshovi vehnal scénář slzy do očí. „Když jsem ho četl, mnohokrát jsem u něj plakal,“ přiznává. „Velice silně na mě zapůsobila upřímnost a věrohodnost toho příběhu, protože v reálném životě nebývá všechno krásně uzavřené a nalinkované. Možnost podílet se na vzniku byť jen jediného takového snímku mě naplňuje obrovským štěstím.“

Jednou věcí, na které se shodují všichni, kteří se na filmu nějakým způsobem podíleli, je to, že je Lonergan jedním z nejschopnějších současných scenáristů. Snímek Místo u moře je velice empatický a často nemilosrdně humorný a životy a mluvu dělnické třídy v Nové Anglii zachycuje s ohromující věrností. „Jedná se o film, který se lidem zapíše do srdcí,“ soudí Damon. „Jeho postavy jsou vykresleny tak bohatě a pronikavě a do takových podrobností, že jim věříte. Spousta postav ve filmech jsou jen jakési základní náčrtky. Ale Kennyho postavy diváka skutečně oslovují, protože působí jako skuteční lidé. Díky výjimečným hereckým výkonům, takto kvalitnímu scénáři a Kennyho režijnímu vedení se jedná o nezapomenutelný film.“

Podle Mooreova názoru by mohl být Lonerganův ojedinělý scenáristický styl v budoucnu považován za vůdčí hlas celé

jedné generace. „Není ale jenom skvělým scenáristou. Je současně i mistrovským režisérem. Myslím, že by nikdo jiný nedokázal tenhle materiál zrežírovat tak jako on. Je tak nenásilný a propracovaný, vybudovaný s takovou péčí, že je on tím jediným, kdo ho mohl na plátna kin odpovídajícím způsobem převést. Kenny odvedl skvělou práci a podařilo se mu do obtížné situace vnést dávku humoru i lidskosti. Citový rozsah filmu mi vyrazil dech – svou věrohodností, svou vřelostí a také svou syrovostí.“

Lonergan dokáže zajistit, aby divákům na jeho fiktivních postavách záleželo tak, jako by se jednalo o lidi, které znají celý život, domnívá se Moore. „Píše lidská dramata a dialogy lépe než kdokoli jiný, koho jsem kdy poznal. Jako režisér má skvělý cit pro to, kým by se měl herec stát, jaký výkon by měl podat. Tenhle film je obtížné někam zařadit, protože je komplexní, neuchopitelný a možná dokonce i velkolepý. Kenny píše scénáře tak, že si nemůžete být jisti, co se stane v následujícím okamžiku. Dojde ke střetu dvou postav a obě tyto postavy z něj vyjdou pozměněné. Diváci budou mít pocit, že sledují osudy skutečných lidí a budou jim fandit.“

S ohledem na úspěchy Lonerganových dvou předchozích filmů je Moore přesvědčen o tom, že bude snímek *Místo u moře* diváky přitahovat, protože je bude zajímat, s čím novým tento režisér přišel. „Je to už dlouho, co Kenny

naposledy režíroval nějaký film,“ pokračuje. „Myslím, že je jeho dílo velice žádané. Jedná se o umělce, který na plátně zachycuje skutečný život a poctivým způsobem zkoumá lidské vztahy.“

V Lonerganových filmech neexistují podle Walshe žádné snadné odpovědi ani pohodlná vysvětlení, přesně tak, jako neexistují ani ve skutečném životě. „Věci někdy nemívají jednoznačná rozuzlení,“ říká. „Občas si s vámi osud pohrává. Kdykoliv může být kdokoli z čehokoliv vyrušen, může se stát naprosto cokoli. Nikdo z nás nemá svůj život kompletně pod kontrolou.“

Jako režisér bývá Lonergan velice často ceněn za svou schopnost přimět herce k výkonům plným ohromujících detailů a často velmi dojemným, jak na divadelních jevištích, tak i na filmových plátnech. Díky hercům jako Casey Affleck, Michelle Williams, Kyle Chandler a mladý Lucas Hedges je snímek *Místo u moře* přehlídkou fascinujících hereckých výkonů.

Poté, co mu událostí jediné noci převrátily celý život vzhůru nohama, pracuje Lee Chandler v podání Caseyho Afflecka jako domovník v chátrající části Bostonu. „Lee už s ostatními lidmi v zásadě nechce mít nic společného,“ říká Damon. „Žije neperspektivním životem obyčejného údržbáře. Příliš pije. Život ho vůbec nezajímá a jediným poutem k tomuto světu je pro něj jeho oddaný vztah s bratrem Joem a Jo-

eovým synem Patrickem.“

Damon s Affleckem často diskutovali o tom, jak silné je Leeho pouto k Joeovi i v situaci, kdy se zcela izoloval od zbytku světa. Posledním skutkem jeho bratra je proto snaha přinutit Leeho k tomu, aby se světem znovu začal komunikovat. „Lee se ve svém rodném městě zdržovat odmítá, ale je ochoten se tam vrátit kdykoliv, kdy ho o to Joe požádá,“ vysvětluje Damon. „Když jeho bratr zemře, vydá se Lee během deseti minut na cestu, aby se o postaral o bratrovy záležitosti a aby měl jistotu, že se Patrick o smrti svého otce dozví tím správným způsobem od toho správného člověka. Toho všeho se ujme s větší pečlivostí a větším odhodláním udělat vše správně, než by to dokázala celá stovka truchlících příbuzných. Ačkoliv touží po tom, aby na něj svět zapomněl, Joe je jeho poutem, které ho udržuje v rámci rodiny.“

„Jedná se o jednu z nejlepších rolí, jakou jsem za hodně dlouhou dobu viděl,“ dodává Damon. „Nenapadá mě nikdo, kdo by se jí dokázal ujmout tak dobře jako Casey. Okamžitě mu sedla a dokázal něco, co by žádný jiný herec nedovedl.“ Affleck se v londýnské produkci Lonerganovy hry *This is Our Youth* objevil společně s Damonem. „Od té doby jsou z nás přátelé,“ popisuje Lonergan. „Myslím, že je jedním z nejlepších současných herců. Věděl jsem, že v té roli bude dobrý, ale neměl jsem tušení, jak úžasně komplexní a emo-

cionální jeho výkon bude. Casey měl na mě – a na všechny ostatní – velice vysoké nároky, které byly stimulující a produktivní. Velice často se stává, že se při rozsáhlých – a vyčerpávajících – debatách o postavě něco ztratí. Casey se namísto toho do získaných informací ponoří ještě hlouběji a v průběhu natáčení odhaluje o své postavě další a další podrobnosti. Buduje specifika a detaily tak dlouho, dokud nám oběma ta postava nepřipadá naprosto realistická. Je to velice vzrušující tvůrčí zkušenost. Veškeré své zkušenosti uplatňoval před kamerou i za ní naprosto nesobecky, aby měl jistotu, že se soustředím na natáčení takového filmu, po jakém jsem toužil, a dělal přitom naprosto vše pro to, aby mi s tím pomohl.“

Tím, že se události z Leeho minulosti dozvídáme postupně v útržcích Lonergan podle Afflecka vytváří pozoruhodně tajemnou atmosféru, která diváka vtahuje. „Než se začnete dozvídat informace o jejich minulosti, už jste s postavami filmu seznámeni a máte je rádi. Všechny postavy tohoto filmu mají nějaké problémy, větší či menší. Lee se snaží najít důvod, proč by neměl se vším skoncovat, a ten se mu nakonec podaří najít ve vztahu se svým synovcem. Je humorný i smutný. A působí velice, velice realisticky.“ Ale pro Leeho s sebou vztah s Patrickem přináší i nevyhnutelné oběti. *Manchester by the sea* je místem, kterému se zoufale snaží vyhýbat. „Má s místními příliš vypjaté vzta-

hy," popisuje Lonergan. „Je to velice malá komunita. Každý, s kým se tam potká, ví, co je zač a co se mu přihodilo. Potkat tam kohokoliv je pro něj utrpením. Ale cítil povinnost přijít pomoci svému synovci. Ocítl se v pozici, kdy buď musí svého synovce odvléci někam jinam, nebo musí zůstat někde, kde to nemůže ani vystát.“

Lee podle Afflecka prožil věci, které by většina lidí vůbec nezvládla. „Minulost ho pronásleduje a on utekl před vším, co je mu blízké, protože je to pro něj současně příliš bolestivé.“ Kamkoliv se Lee hne, tam je nucen čelit šuškářím bývalých sousedů. „Lee nechce být nablízku nikomu, kdo ví, co se mu přihodilo," popisuje Affleck. „V Bostonu o tom nikdo nemá ani ponětí. Ale Patrick chce zůstat v rodném městě přesně z toho důvodu, ze kterého z něj chce Lee odejít – pojí ho s ním vzpomínky.“

„Casey je naprosto odlišný herec než kdokoliv jiný," míní producent Moore. „Je velice bystrý a svým rolím dodává velkou hloubku. Jeho výkon je velice emocionální. Lee a Patrick vedou ve filmu velmi vypjaté rozhovory. Caseyho specifický smysl pro humor jim dodává na jedinečnosti. Skutečně k té roli přistupuje velice zajímavě. Veškeré jeho role mě zaujaly, ale tahle role je vrcholem jeho kariéry.“ Ať je ale Affleck sebelepší, Lucas Hedges, který představuje Patricka, s ním dokáže ve všech scénách zdatně držet krok. Ačkoliv Patrick přišel o otce a matka ho opustila, v mnoha

ohledech je naprosto klasickým teenagerem. Ve svých patnácti letech žije příjemným životem, o který by nechtěl přijít.

„Hraje v kapele, je členem hokejového týmu, má v Manchesteru všechno, co má rád, včetně dvou přítelkyň," vysvětluje Damon. „Staral se o něj především Joe. Byl to skvělý otec, ale zemřel a on stále potřebuje otce, zatímco se snaží vyjasnit si svou budoucnost.“

Vlivem komplikovaného dětství je Patrick velice houževnatý a touží žít tak naplno, jak je to jen možné, zatímco jeho strýc je jeho pravým opakem. „Je to teenager, který truchlí a drží si proto od ostatních odstup," říká Walsh. „Není tak docela schopen pochopit, že jsou důležité i životy druhých lidí, nejen ten jeho. To je podstatou jeho hádek s Leem. Nejsou schopni si navzájem vyjít vstříc.“

Lonergan se kvůli této roli setkal s řadou mladých herců, než do ní Hedges obsadil. Hedges, který momentálně studuje uměleckou školu v Severní Karolíně, se už objevil v několika prestižních filmech, mimo jiné ve filmech Wese Andersona Až vyjde měsíc a Grandhotel Budapešť. „Lucas je ohromně talentovaný," soudí Lonergan. „Je neuvěřitelně citlivý a velice sympatický. Je to těžká role a on do ní vnáší obrovskou dávku emocí. Patrick toho v životě prožil hodně, ale nikdy ho to nezlomilo. Má jistou nezdolnost, kterou Lucas dokáže přirozeným způsobem ztvárnit. Je to taky

velký chytrák. Je houževnatý, naprosto neúnavný a opravdu vtípný – a bylo úžasné sledovat Lucase, jak v sobě tyto vlastnosti objevuje a předává je své roli. Nejde jenom o talentovaného kluka, který se před kamerou chová přirozeně. Máme tu před sebou krásnou a komplexní postavu, kterou ztvárnil velmi mladý herec, což se nevidí každý den.“

Hedgesův otec, scenárista Peter Hedges, zná Lonergana z newyorského divadelního světa přes 20 let. „Evidentně jsem se s Kennym už setkal, když mi byly dva roky,“ vypráví herec. „Byl jsem ještě v kočárku. Je úžasné, že o 16 let později jsem dostal možnost zahrát si v jednom z jeho filmů.“

Hedges se ale nemusel kvůli této roli uchýlovat k žádné protekci. „Můj agent mě tam poslal jako kohokoliv jiného,“ říká. „Role Patricka byla poslední hlavní rolí filmu, kterou bylo třeba obsadit. Než mě pozvali do Bostonu na zkoušku se všemi ostatními herci, absolvoval jsem asi čtyři nebo pět místních zkoušek. Cestou z Bostonu zpátky do New Yorku mi pak Kenny tu roli nabídl.“

Ačkoliv Patrick ve svém životě rozhodně potřebuje otcovskou postavu, není jasné, jestli se Lee dokáže této výzvy chopit. „Patrick touží jen po tom, aby ho Lee měl rád,“ říká Hedges. „Měl se svým otcem skvělý vztah a chce ho mít i s Leem. Současně nechce opustit život, který žije. Má rád svůj domov i své kamarády. V mnoha ohledech se nemá

vůbec špatně.“

Lee se ale zoufale touží vrátit do Bostonu, čímž by narušil Patrickovo studium i jeho společenský život. „Když Lee za Patrickem přijede, je jako robot,“ říká Hedges. „Pozbyl už veškerých emocí. Patrick se v něm snaží probudit trochu lidskosti tím, že vtípkuje a dělá si z něj legraci. Když na to ale Lee nereaguje tak, jak by si představoval, tak se Patrick rozčílí a brání se mu. Vnímá, že je nefér, aby musel opustit domov a odjet do Bostonu.“

Affleck je podle Hedgese jedním z jeho hereckých idolů. „Ohromně ho respektuji. Nestará se o to, co si o něm lidé myslí. Má za úkol odvést svou práci. Líbí se mi, jak hovoří se svými kolegy a jak si svou roli přivlastnil. Ukázal mi, že film stojí především na režisérově vizi, ale herec jeho podobu může ovlivňovat.“

Hedgesovo nadšení ze spolupráce s Lonerganem je podobně intenzivní. „Spolupracoval jsem už s lidmi, kteří byli současně scenáristy a režiséry, a obvykle jsou v jedné z těch věcí lepší než ve druhé,“ říká Hedges. „Kenny je dobrý v obojím. Je jedním z mála současných scenáristů a dramatiků, kteří dialogy píšou tak, jak lidé opravdu mluví. Dialogy jeho postav se občas překrývají, což jsem ještě nikdy neviděl. Lidé nehovoří prostřednictvím monologů. Kenny zachycuje neuspořádanost běžného života.“

„A jako režisér se mnou strávil spoustu času tím, aby mi

pomohl přijít na to, proč něco říkám nebo jak bych měl danou scénu zahrát," pokračuje. „Chtěl si se mnou projít Patrickovu minulost nad rámec toho, co zachycuje scénář, jeho vzpomínky a nejistoty, důvody, proč dělá to, co dělá.“ Hedges říká, že si uvědomuje, že už možná nikdy nedostane roli tak bohatou a pestrou, jako je role Patricka Chandlera. „Zahrát si takhle dokonale propracovanou a skvěle napsanou postavu byla pro někoho v mém věku příležitost, která přichází jednou za život," myslí si. „Nemám tušení, jestli se někdy bude opakovat, takže jsem vděčný za to, že jsem tuhle příležitost dostal.“

Joe Chandler, muž, který dá do pohybu zápletku celého filmu, je poctivý otec rodiny, který svého syna vychovával sám s vědomím, že trpí srdeční chorobou, která bude možná příčinou jeho předčasné smrti. Jeho posledním činem je snaha sblížit spolu ty, kteří pro něj znamenají nejvíce, v naději, že je tím oba zachrání. „Celé roky se pokoušel Leemu pomoci," říká Walsh. „Tím, že mu svěřil do péče Patricka, svého bratra nutí k tomu, aby kousek po kousku vylezl ze své ulity. Je to velice láskyplný způsob, jak Leemu pomoci zbavit se jeho deprese a překonat jeho ztráty.“

Kyle Chandler, který si roli Joea zahrál, na sebe Lonergana poprvé upozornil v roli agenta FBI, který je na stopě postavě Leonarda DiCapria ve filmu Vlk z Wall Street.

„Připadal mi v tom filmu velice výrazný," říká režisér.

„Odehrál svou roli s úžasnou dávkou humoru, jako by mu její osudy připadaly vtipné. Říkal jsem si, že to byl skvělý nápad. Byl jsem velice nadšený z toho, že roli v mého filmu mohl přijmout.“

Steward souhlasí a prohlašuje, že Chandler se role staršího bratra ujal i ve skutečnosti velice přirozeně. „Kyle poskytl skvělé rady všem hereckým kolegům, povzbuzoval je a filmu dodal na poklidu a rozvaze.“

Joe je jakožto rybář v massachusettských vodách klíčovým členem pevně semknuté komunity v Manchesteru. „Joe stále žije ve městě, ve kterém s Leem vyrůstali," říká Chandler. „Už nějakou dobu ví o tom, že mu nezbyvá mnoho času. Když zemře, přenechá úkol postarat se o jeho patnáctiletého syna Leemu. Ví, že Lee udělá pro Patricka cokoli a doufá, že by to mohlo jeho bratrovi pomoci vyléčit si staré rány. Leeho tento krok zaskočí a nemá z něj radost, ale ve finále mu může zachránit život. Jedná se ve skutečnosti o příběh o rodině a o tom, jak se jeden člověk snaží vypořádat s nezměrnou zodpovědností, která byla na jeho bedra svěřena. Lee má srdce na správném místě, ale není jisté, jestli se dokáže vypořádat s tím, čemu je nucen čelit.“ První čtení scénáře bylo pro Chandlera velice emocionálním zážitkem. „Je pro mě neobvyklé, aby na mě scénář při prvním přečtení tak zapůsobil," říká. „Když jsem ho dočetl,

procházel jsem se a přemýšlel jsem, proč pláču. Přečetl jsem si ho znovu a znovu jsem se rozplakal. Příštího dne jsem se sešel s Kennym a hodinu jsme si povídali. Když jsem ze schůzky s ním odcházel, říkal jsem si, že doufám, že se mi podaří tuhle roli získat. Měl jsem neskutečné štěstí. Doufám, že budu mít to štěstí s ním ještě znovu spolupracovat.“

Pokud byla hlavním důvodem, proč po této roli toužil kvalita scénáře, pak ihned po začátku natáčení Chandler věděl, že se rozhodl správně. „Kenného režijní vedení je ohromující a něco takového neříkám často,“ podotýká Chandler. „Když jsem film poprvé na Sundance viděl, uvědomil jsem si, že jde o typ filmu, s jakým jsem se nikdy předtím nesetkal. Jeho styl je pro Kenného velice charakteristický. Není to jen inteligentní člověk, je současně jedním z nejupřímnějších lidí, jaké jsem kdy potkal. Ví, jak to životě chodí a snaží se to převést na filmové plátno. Jsem jeho obrovským fanouškem.“

Michelle Williams podává emocionální a pozoruhodný výkon coby Randi, Leeho bývalá žena. „Je ohromující,“ prohlašuje Lonergan. „Už nějakou dobu toužím po možnosti s ní spolupracovat, už od chvíle, kdy ještě jako teenagerka hrála v newyorských divadlech. Vyrostla z ní jedna z nejtalentovanějších a nejvšestrannějších hereček na světě, a navíc je úžasně milá.“

Podle Afflecka byla Williams pro tuto roli ideální díky své přirozené inteligenci a věrohodné zranitelnosti. „Její upřímnost je nepopíratelná,“ dodává. „Její postavy vždy působí jako skuteční lidé, což znamená, že na nich divákům doopravdy záleží.“

Steward s obdivem vzpomíná na první den, kdy se Williams zúčastnila natáčení. Přestože se teplota vzduchu pohybovala pod bodem mrazu, Williams musela natáčet scénu v exteriéru, oblečena pouze v noční košili. „Natáčela tu neobyčejně citově vypjatou scénu v mnoha opakováních a každé bylo naprosto dokonalé. Její přerod ve svou postavu byl ohromující. Michelle je křehká a tichá, zatímco Randi je mnohem agresivnější a vyhraněnější.“

Williams říká, že když jí tato role byla nabídnuta, dojalo ji to natolik, že se rozplakala. „Vždycky jsem s Kennym chtěla spolupracovat,“ říká herečka. „Nikdo neumí psát dialogy tak jako on. Jsou naprosto přirozené a nenucené. Chtěla jsem jeho dialogy pronášet už velice dávno. Necháte se jimi prostě jen unášet. A je jedním z nejtipnějších lidí na světě. Je s ním neustále zábava.“

V průběhu svého manželství prožívají Lee s Randi vřelý a důvěrný vztah plný humoru a poštuchování. „A pak se to všechno rozpadne,“ popisuje Williams. „Casey má v sobě hodně integrity a hloubky. Nedalo mi příliš práce v něm tyto vlastnosti probudit.“

I na omezeném prostoru, který má k dispozici, se Williams daří budovat věrný obraz ženy, která je událostmi minulosti sice stále poznamenaná, ale snaží se z obrovské ztráty, kterou prožila, vzpamatovat. „Byl to neobvyklý zážitek,“ vysvětluje Williams. „Protože se ve filmu tak moc neobjevuji, strávila jsem více času přípravami na něj než samotným natáčením. Boston není od New Yorku příliš daleko, takže jsem sedla na vlak, dojela do Bostonu a tam se procházela, navštěvovala kavárny a obchodní domy a snažila se vstřebet místní atmosféru a lidi a jejich přízvuk. V poměru k tomu, jak dlouho trvalo natáčení, jsem tam strávila velkou spoustu času.“

Podle Moorea ostýchavá krása, kterou Williams vyzařuje, téměř odvádí pozornost od hlubokého hereckého výkonu, jenž před kamerou předvádí. „Zdá se, jako by kamera zaznamenávala její duši. Je ztělesněním přesně opačného vypořádávání se s tragédií, než je to Leeho. Nedokázala se s ní zcela vyrovnat, stále pláče. Stále jí to láme srdce, ale rozhodla se jít kupředu a nepolevovat. Michelle to všechno své postavě dodává už jen tím, že se ve filmu objevuje.“ V dojemně křehké roli Elise, Joeovy bývalé manželky a Patrickovy matky, je ve filmu k vidění Gretchen Mol. „Obsadit tuhle roli nebylo jednoduché,“ přiznává Lonergan. „Měl jsem velice jasnou představu o tom, jaká by ta postava měla být. Elise je sužována mnoha problémy, je velice

bystrá, napjatá a neklidná. Vynakládá velké úsilí, ale není schopna dosáhnout toho, čeho by dosáhnout chtěla, a neví přesně proč. Zahrát něco takového je velice obtížné. Gretchen své roli dodává úžasnou zranitelnost, která se pro ni dokonale hodila.“

Držitel ceny Tony Matthew Broderick si zahrál Elisina druhého manžela, tichého, ale zkostnatělého evangelického křesťana, který ve svém dokonale zorganizovaném životě nemá místo pro problémového teenagera. Broderick, který je veteránem obou Lonerganových předchozích filmů Margaret a Na mě se můžeš spolehnout, svým nevýrazným šarmem a schopností držet se v ústraní maskuje své skutečné pocity, které způsobují, že se Patrick v nové domácnosti své matky necítí vítaný.

„Matthew je můj nejlepší přítel a je to jeden z mých velmi, velmi oblíbených herců,“ svěřuje se Lonergan. „Už jen jeho herecký rozsah je ohromující. Sleduji jeho herectví už od dob, kdy jsme společně chodili na střední školu. Má úžasný smysl pro humor a cit pro postavu a příběh, kterými nedokáže konkurovat takřka nikomu, koho znám. Dokáže ztvárnit neuvěřitelně jemné detaily, ale ze všeho nejvíce na něm obdivuji jeho cit pro realismus. Je v něm tak hluboce zakořeněný – snaha za daných podmínek přežít a zůstat bdělý – že ho z něj nedokážou vyvést ani občasné špatné nápady či negativní impulzy. Drží vše velice při zemi. A

ačkoliv se to snaží nedávat najevo, představuje během natáčení vždy ztělesnění nenásilné a nenucené profesionality. Díky němu máte pocit, že pracujete na něčem skutečně důležitém. Chová se velice uvolněně, ale tenhle pocit kolem sebe za všech okolností šíří, a všem – a zejména mně – tím dodává velké sebevědomí.“

Vzhledem k vysoké úrovni hereckých výkonů ve filmu *Místo u moře* se zdá téměř nepředstavitelné, že s většinou zúčastněných herců Lonergan spolupracoval poprvé. „To se mi často nestává. Snažím se spolupracovat stále se stejnými herci – například s Matthewem nebo s Markem Ruffalo nebo s J. Smith-Cameron (která je také jeho manželkou). Nerad riskuji. Nebo bych měl možná spíš říci, že když vidím něco dobrého, snažím se toho držet. Natočil jsem jenom dva filmy a v případě těch dvou předchozích bych ty, se kterými jsem v minulosti nespolečně pracoval nebo jsem se s nimi osobně neznal, mohl spočítat na prstech jedné ruky.“

„Bylo pro mě velice vzrušující vidět, jaké úsilí a jakou dávku inteligence tito herci za všech okolností vynakládali,“ pokračuje. „Možnost spolupracovat s nimi na převedení postav, které existovaly pouze v mojí představivosti, do podoby skutečných živých lidí přímo před mýma očima, to pro mne byl zážitek plný pokory a vděku. Přijdou na natáčení a stanou se před vámi někým, koho jste si dosud jen představovali. A přinášejí s sebou komplexnost a

hloubku prožitků a specifčnost myšlenek a chování, které velmi, velmi výrazně přesahují cokoli, co byste doma na počítači dokázali vytvořit. Považuji to za naprostý zázrak a zbožňuji je za to.“

Snímek *Místo u moře*, který se natáčel v oblasti Cape Ann v severním Massachusetts, v sobě zachycuje drsnou krásu skalnatého pobřeží, zátok a přístavů méně známého příbuzného věhlasného Cape Cod, stejně jako i krásu dělnických domovů, ve kterých rodina Chandlerových se svými přáteli žije. Lonergan se svým týmem strávil natáčením v několika místních menších městech zhruba 50 kilometrů od Bostonu období od konce února do počátku května 2015. Patřily mezi ně města Manchester, Gloucester, Essex, Rockport a Beverly.

Podle Steward byl přechod ze zimy do jara pro režiséra důležitým přirovnáním. „Velice specificky toužil po tom, aby se nám právě tohle ve filmu podařilo zachytit,“ vzpomíná. „Jednalo se o něco, co je velice těsně spojené s vývojem postav.“

Zima v této oblasti byla podle Lonergana velmi studená, ale také velice krásná. „Na Cape Ann nikdy nemáte k moři daleko,“ poznamenává. „Líbilo se mi trávit veškerý čas v blízkosti oceánu. Moc se mi líbilo natáčení na lodi a v docích a ve zdejších domech, dokonce i tehdy, když jsme už mnohonásobně přetahovali a já toužil jen po

možnosti jít se vyspat. A tamní jídlo bylo navíc skvělé. Moji nejoblíbenější restaurací byla restaurace Clam Box v Ipswichi, kde mají ty nejlepší humří rolky, jaké jsem kdy jedl.“ Damon i Affleck v Massachusetts oba vyrůstali a dobře to tu znají. „Tuhle oblast znám nejlépe ze všech míst na světě,“ svěruje se Affleck. „Rybářská městečka v Massachusetts jsou plná obyčejných lidí, kteří se snaží vydělat si na živobytí, a to do tohoto příběhu dokonale zapadají. Doufám, že skutečnost, že se zde nacházím na domácí půdě, pomáhá filmu dodat na jisté autentičnosti.“

Výtvarnice Ruth De Jong pro film zvolila mírně syrový a realistický styl. Téměř vše bylo natáčeno přímo v exteriérech, aby film působil co nejvěrohodněji a nejpřirozeněji. „Když jsem se s Kennym poprvé setkala, shodli jsme se na tom, že chceme oba k tomuto filmu přistupovat co nejrealističtěji, téměř jako k dokumentu. Vždycky toužím po tom, aby herci mohli s prostředím kolem sebe aktivně pracovat. Nechtěli jsme ale vytvořit film, který by byl prostoupený šedí a zoufalstvím. Snažila jsem se o to, aby domovy všech postav působily velice přirozeně, aby byly v rámci možností co nejprosvětlenější a nejveselejší. Kenny velice toužil po tom, aby vše působilo zcela normálně.“

První prioritou výtvarnice bylo zjistit co nejvíce informací o lidech, kteří v této oblasti žijí. „Pochopit podstatu toho, kým tito lidé jsou, bylo naprosto klíčové,“ říká. „Stálo nás to

spoustu studia a cestování. Strávili jsme nějaký čas s rybáři a dělníky, kteří zde žijí, nikoliv s těmi, kteří sem jezdí jen na dovolenou.“

Práce na snímku Místo u moře podle ní bylo tou nejkolektivnější pracovní zkušeností, jakou kdy zažila. „Všichni byli skvělí. Byli nadšeni z toho, že se na filmu mohou podílet, a snažili se přiložit ruku k dílu. Měli jsme k dispozici spoustu hloubky a pestrosti. Casey se se mnou s nadšením vydával na cesty po okolí. Když všichni spolupracují, velice to filmu prospívá.“

Důraz na realističnost se projevoval i na pojetí kamery. Podle kameramana Jodyho Lee Lipse, „Kenny nechtěl, aby na sebe vizuální podoba filmu jakkoliv upozorňovala. Chtěl svůj příběh vyprávět velice věcně, bez jakéhokoliv vyrušování. Je natáčený velice jednoduše s normálním stranovým poměrem, nepoužívá žádný extrémní formát nebo vyumělkované záběry. Jde prostě jen o přirozené a poctivé vyprávění. Pro něj jsou nejdůležitější scénář a herecké výkony, takže jsem se prostě snažil jim příliš nepřekážet.“

Film byl natáčen pomocí digitálních kamer Arri Alexa. „Alexa je skvělou alternativou filmu,“ říká Lipes. „Používali jsme některé starší objektivy, abychom záběry změkčili a docílili více filmového dojmu.“

Lipesovou hlavní prioritou bylo zajistit, aby Lonergan

obdržel přesně to, co si představoval. „Kenny je nadaný umělec s náročnou vizí,” říká. „Výzva spočívala v tom, abychom za všech okolností zajistili, že bude svou vizí schopen naplnit. Mým úkolem často bylo natočit to, co potřeboval, v co nejméně záběrech, aniž bychom se příliš zatěžovali technickými aspekty. Protože je také dramatikem, přistupuje k vypravěčství poměrně divadelním způsobem. Působí to dojmem, jako by si představoval, že se to všechno odehrává na jevišti.“

O TVŮRČÍCH

CASEY AFFLECK (Lee Chandler) je uznávaný a výjimečný herec, který se zapsal do světa filmu jako představitel působivých rolí. Affleck byl nominován na Oscara, Zlatý globus a cenu SAG za svůj výkon v charakterním dramatu Zabití Jesseho Jamese zbabělcem Robertem Fordem. Film, který napsal a režíroval Andrew Dominik (Drsňák Chopper), sleduje Fordovu (Affleck) posedlost Jesse Jamesem (Brad Pitt), která rychle přerůstá v nenávisť poté, co se stane členem bandy tohoto legendárního psance. Velké uznání sklídl také za svou roli po boku Eda Harrise, Morgana Freemana a Michelle Monaghan ve filmu Gone with the Wind na motivy stejnojmenného románu Dennise

Lehanea. Tento snímek, který je režijním debutem Bena Afflecka, vypráví příběh dvou bostonských detektivů, pátrajících po unesené čtyřleté holčičce.

Společně s Mattem Damonem Affleck napsal a zahrál si v nezávislém road movie Gerry v režii Guse Van Santa. K vidění byl také ve Van Santových filmech Dobrý Will Hunting a Zemřít pro. Dále má na svém kontě například film Christophera Nolana Interstellar s Matthew McConaugheyem, Jessicou Chastain a Anne Hathaway, či snímek Pryč od pece, v němž si zahrál společně s Christianem Baleem, Woody Harrelsonem a Zoe Saldanou.

MICHELLE WILLIAMS (Randi) je jednou z nejvyhledávanějších a nejrespektovanějších hollywoodských hereček, který si za své výkony vysloužila Zlatý globus, tři oscarové nominace a také nominaci na Tony Award. Po boku Ryana Goslinga si zahrála ve filmu Dereka Cianfrance Blue Valentine a za svůj pozoruhodný výkon v něm byla nominována na Oscara, Zlatý globus, cenu Broadcast Film Critics Association a Independent Spirit Award. Svým výkonem ve filmu Anga Lee Zkrocená hora si Williams vysloužila nominaci na Independent Spirit Award, na cenu SAG, na Zlatý globus, cenu BAFTA a cenu Broadcast Film Critics Association v kategorii Nejlepší ženský herecký výkon ve vedlejší roli, a také nominaci na Oscara.

V roce 2011 si Williams zahrála ikonickou Marilyn Monroe ve filmu *Můj týden s Marilyn* společně s Kennethem Branaghem a Judi Dench. Tato role jí vynesla její třetí oscarovou nominaci, získala za ni Zlatý globus a cenu Independent Spirit Award a nominována byla také na cenu BAFTA a SAG. Při své první spolupráci s režisérkou Kelly Reichardt si zahrála v kritikou velice ceněném nezávislém snímku *Wendy a Lucy*. Její dojemný a působivý výkon byl v roce 2009 odměněn cenou Toronto Film Critics Award v kategorii Nejlepší ženský herecký výkon, stejně jako i nominací na cenu Independent Spirit Award. Williams a Reichardt znovu navázaly spolupráci na historickém dramatu *Zkratka v Oregonu*, které získalo v roce 2011 cenu producentů v rámci udílení Independent Spirit Awards, a v roce 2010 také cenu SIGNIS na festivalu v Benátkách. Jejich třetí společný snímek *Certain Women* měl v roce 2016 premiéru na festivalu Sundance, dočkal se bouřlivých reakcí kritiky a do filmové distribuce ho zakoupila společnost IFC Films.

KYLE CHANDLER (Joe Chandler) je vysoce uznávaný herec, jehož filmografie je vyplněna památnými rolemi. Televizním divákům se do povědomí nejvíce zapsal svou rolí Erica Taylora v seriálu *Světla páteční noci*, jehož poslední sezóna byla odvysílána v roce 2011 a sklídila úspěch u kritiky i u diváků. Po skončení této poslední sezóny získal

Chandler cenu Emmy v kategorii Výjimečný herecký výkon v hlavní roli dramatického seriálu.

Chandlera je možno v současné době spatřit v kritikou velice ceněném seriálu *Bloodline* stanice Netflix, který produkuje tvůrci seriálu *Patty Hewes: Nebezpečná advokátka* Todd Kessler, Daniel Zelman a Glenn Kessler. Drama, ve kterém se dále objevují Ben Mendelsohn, Sissy Spacek a Linda Cardellini sleduje osudy rodiny dospělých sourozenců, jejichž tajemství začínají vycházet najevo poté, co se domů vrátí jejich bratr. Za svůj výkon v první sezóně tohoto seriálu byl Chandler nominován na cenu Emmy v kategorii Výjimečný herecký výkon v hlavní roli dramatického seriálu.

Před nedávnem si Chandler zahrál ve filmu *Carol* s Cate Blanchett a Rooney Marou. Film v režii Todda Haynese získal řadu ocenění. Předtím byl Chandler k vidění po boku Leonarda DiCapria, Matthewa McConaugheyho a Jonaha Hilla ve filmu *Martina Scorseseho Vlk z Wall Street*. Zahrál si také ve filmu *Bena Afflecka Argo*, který získal Oscar v kategorii Nejlepší film a cenu SAG pro nejlepší herecký tým, stejně jako řadu dalších ocenění. Chandler byl k vidění i ve filmu *30 minut po půlnoci*, dramatu v režii Kathryn Bigelow, které mapuje deset let dlouhý hon na Osamu Bin Ládina, který byl také nominován na řadu prestižních ocenění.

LUCAS HEDGES (Patrick) je všestranný mladý herec, kterému se daří budovat si značnou pověst a spolupracoval už s jedněmi z nejuznávanějších hollywoodských režisérů. Zatím naposledy dokončil Hedges natáčení snímku Martina McDonagha *Three Billboards Outside Ebbing, Missouri* s Francis McDormand a Samem Rockwellem. Na televizních obrazovkách byl k vidění v seriálu stanice NBC *The Slap* se Zacharym Quintem, Peterem Sarsgaardem a Umou Thurmanem.

Hedges spolupracoval na dvou filmech s uznávaným režisérem Wesem Andersonem: na filmu *Až vyjde měsíc*, ve kterém si zahráli také Edward Norton, Bill Murray a Frances McDormand, a na oscarovém snímku *Grandhotel Budapešť* s Ralphem Fiennesem. V roce 2013 se objevil společně s Joshem Brolinem a Kate Winslet ve filmu Jasona Reitmana *Prodloužený víkend* a po boku Christopa Waltze byl k vidění ve filmu Terryho Gilliana *The Zero Theorem*. Hedges si zahrál také ve filmu Michaela Cuesta *Kill the Messenger* s Jeremy Rennerem a ve filmu Danteho Arioly *Arthur Newman* společně s Colinem Firthem a Emily Blunt.

GRETCHEN MOL (Elise) je talentovaná herečka, proslavená svými výjimečnými divadelními i filmovými výkony. Zanedlouho se objeví po boku Gerarda Butlera, Willema Dafoe,

Alfreda Moliny a Alison Brie ve filmu *The Headhunter's Calling*. Film zobrazuje osudy nemilosrdného personalisty, který se vydává převzít jednu ze společností, když onemocní jeho desetiletý syn a tím dojde ke střetu jeho osobních a profesních zájmů.

Mol v současné době natáčí nový původní seriál *Chance* stanice Hulu o forezním neuropsychiatrovi, který je proti své vůli vtažen do násilného a nebezpečného světa záměn identity, policejní korupce a duševních chorob. Seriál *Chance* měl premiéru 19. října 2016.

Vloni se Mol objevila ve druhé sezóně původního seriálu stanice Amazon Studios *Mozart in the Jungle*, oceněného Zlatým glóblem. Společně s Kristen Stewart, Glenn Close a Coreym Stolleem byla k vidění také v celovečerním snímku *Anesthesia*. Film, který napsal, produkoval a režíroval Tim Blake Nelson, zobrazuje protínající se osudy lidí v rámci dohry po násilném přepadení profesora filozofie na Kolumbijské univerzitě.

Předtím si Mol zahrála ve filmu *Pravdivý příběh* s Jamesem Francem a Jonahem Hillem. Snímek zkoumá vztah mezi novinářem Michaellem Finklem a vrahem Christianem Longem, hledaným FBI, který žil mimo Spojené státy pod Finkelovým jménem.

Na filmových plátnech Mol debutovala ve filmu Spikea Leeho *Sex po telefonu* jako Dívka č. 12. Byla členkou her-

eckého týmu snímku 3:10 vlak do Yumy, nominovaného na cenu SAG. Mezi její další filmy patří například Laggies, Ta známá Betty Page, Hráči, Sexuální rekonstrukce, hudba ze sousedního pokoje, Pohřeb, The Last Time I Committed Suicide, Třinácté patro, Celebrity, Navždy má, Desatero, American Loser, Puccini pro začátečnice, Just Looking a Americká aféra.

Na televizních obrazovkách se Mol objevila v seriálu Impérium mafie v Atlantic City se Stevem Buscemim a v letech 2011 a 2012 byla v rámci jeho hereckého týmu nominována na cenu SAG. V téže kategorii byl poté herecký tým tohoto seriálu nominován i v letech 2013, 2014 a 2015. Kromě toho tento seriál v roce 2011 získal Zlatý globus v kategorii Nejlepší televizní seriál: drama.

KENNETH LONERGAN (scénář, režie) na sebe filmový svět upozornil už svým celovečerním scenáristickým a režijním debutem Na mě se můžeš spolehnout, který byl nominován na Oscara a Zlatý globus v kategorii Nejlepší scénář, a získal hlavní cenu poroty na festivalu Sundance, cenu Waldo Salt Screenwriting Award, cenu NY Film Critics Circle, LA Film Critics Circle a v kategoriích Nejlepší film a Nejlepší scénář také cenu Independent Spirit Award, stejně jako i řadu dalších ocenění. Lonerganův druhý snímek Margaret z roku 2011 a jeho prodloužená verze z roku 2012 získaly

cenu European Film Critics' FIPRESCI na filmovém festivalu ve Vídni, cenu Traverse City Film Festival Founders Prize a vzbudil velkou pozornost u bezpočtu filmových kritiků, novinářů a filmových fanoušků po celém světě. Je také spoluautorem scénářů k filmům Přeber si to a Gangy New Yorku, z nichž druhý jmenovaný byl v roce 2002 nominován v kategorii Nejlepší původní scénář na cenu WGA a na Oscara.

Místo u moře

Manchester by the Sea

Drama, USA, 2016, 137 minut

Režie: Kenneth Lonergan

Scénář: Kenneth Lonergan

Kamera: Jody Lee Lipes

Hudba: Lesley Barber

Hrají: Casey Affleck, Michelle Williams, Kyle Chandler, Lucas Hedges, Heather Burns, Tate Donovan, Josh Hamilton, Matthew Broderick, Gretchen Mol, Tom Kemp, Anna Baryshnikov, Jeffrey Corazzini, Peter Steve Harris, Kara Hayward, Erica McDermott, Susan Pourfar, Kenneth Lonergan

Trailer: <http://www.youtube.com/watch?v=XGaJi2Jk69E>

KINO

09.02

LEGO® Batman film

V neotřepe odlehčeném duchu, díky kterému se film „LEGO® příběh“ stal celosvětovým fenoménem, se dočkal vlastního filmového dobrodružství přirozený vůdce celého ansámbly – LEGO Batman.(Freeman Ent.)

LEGO® Batman film

The Lego Batman Movie

Animovaný / Akční / Dobrodružný / Komédie / Rodinný / Fantasy, USA, 2017, 104 minut

Režie: Chris McKay

Scénář: Seth Grahame-Smith

Hudba: Lorne Balfe

Hrají: Will Arnett, Michael Cera, Zach Galifianakis, Ralph Fiennes, Rosario Dawson, Mariah Carey, Jenny Slate

Trailer: <http://www.youtube.com/watch?v=CNmSPzNws2w>

Padesát odstínů temnoty

Odstíny šedi skončily ve chvíli, kdy Anastasia přestala hrát podle Greyových pravidel a bez okolků ho opustila. Dosa-
vadní lovec a dravec se ocitá v pro něj neznámé životní
situaci a navíc si uvědomuje, že se do Anastasie zamiloval.
Tě se sice nechce vrátit do světa, ve kterém naplňovala roli
poddajné studentky, ale Christianovu kouzlu odolat stejně
nedokáže. Nevědomky se tak vystavuje velikému nebezpečí.
Z Greyovy minulosti se náhle začnou vynořovat temné stíny,
které pomáhaly vytvořit jeho komplikovanou osobnost. A
těm rozhodně není po chuti, že „jejich“ Christian podlehl tak
banálnímu a slabošskému citu, jakým je láska. (CinemArt CZ)

Padesát odstínů temnoty

Fifty Shades Darker

Drama / Romantický, USA, 2017, 117 minut

Režie: James Foley

Předloha: E.L. James (kniha)

Scénář: Niall Leonard

Kamera: John Schwartzman

Hudba: Danny Elfman

Hrají: Jamie Dornan, Dakota Johnson, Max Martini, Kim Basinger, Luke Grimes, Eloise Mumford, Rita Ora, Victor Rasuk, Bella Heathcote, Hugh Dancy, Tyler Hoechlin, Marcia Gay Harden, Eric Johnson, Michelle Harrison, Fay Masterson, Fraser Aitcheson, Robinne Lee, Gary Hudson, Jaclyn Jonet, Paniz Zade

Trailer: <http://www.youtube.com/watch?v=YoMSyKcooMw>

KINO

16.02

Film je natočen podle skutečného příběhu těžebního skandálu Bre-X Mineral Corporation na počátku 90. let.(Freeman Ent.)

ZLATO

Zlato

Gold

Drama / Dobrodružný / Thriller, USA, 2016, 121 minut

Režie: Stephen Gaghan

Scénář: John Zinman, Patrick Massett

Kamera: Robert Elswit

Hudba: Daniel Pemberton

Hrají: Matthew McConaughey, Édgar Ramírez, Bryce Dallas Howard, Corey Stoll, Toby Kebbell, Rachael Taylor, Bruce Greenwood, Stacy Keach, Michael Landes, Timothy Simons, Bill Camp, Macon Blair, Adam LeFevre, Dylan Kenin, Matthew Page, Frank Wood, Kristen Rakes, Ben Whitehair, Hank Rogerson, Sahajak Boonthanakit, William Sterchi

Trailer: <http://www.youtube.com/watch?v=mnhygYETBXM>

16.02

V sedmnácti

V nejsvěžejším snímku své kariéry zachycuje sedmdesátiletý francouzský klasik André Téchiné dvojici sedmnáctiletých kluků z francouzského maloměsta, jejichž turbulentní vztah začíná nenávisnými výpady a školní šikanou, ale postupně se vyvíjí v křehké intimní pouto. Neurotické, detailní, čistě fyzické snímání podpořené agresivním střihem, fantastické vedení herců (mimořádné výkony Kaceyho Motteta Kleina a nováčka Corentina Fily), důvtipná volba sevřít naturalistické osobní drama majestátním pohořím Pyrenejí – to jsou hlavní přednosti snímku, který se odchyluje od tuctových gay romancí, a zároveň nepředstírá, že je mužskou verzí Života Adèle. Film neklidný a výbušný jako jeho hrdinové. Film jako oslava „élan vital“: magického času dospívání, v němž se prolíná naprostá bezstarostnost a nikdy nekončící úzkost a v němž se násilí potkává se smyslností a trýznivé ztráty střídají něžné objevy. (Film Europe)

V sedmnácti

Quand on a 17 ans

Being 17

Drama / Romantický, Francie, 2016, 116 minut

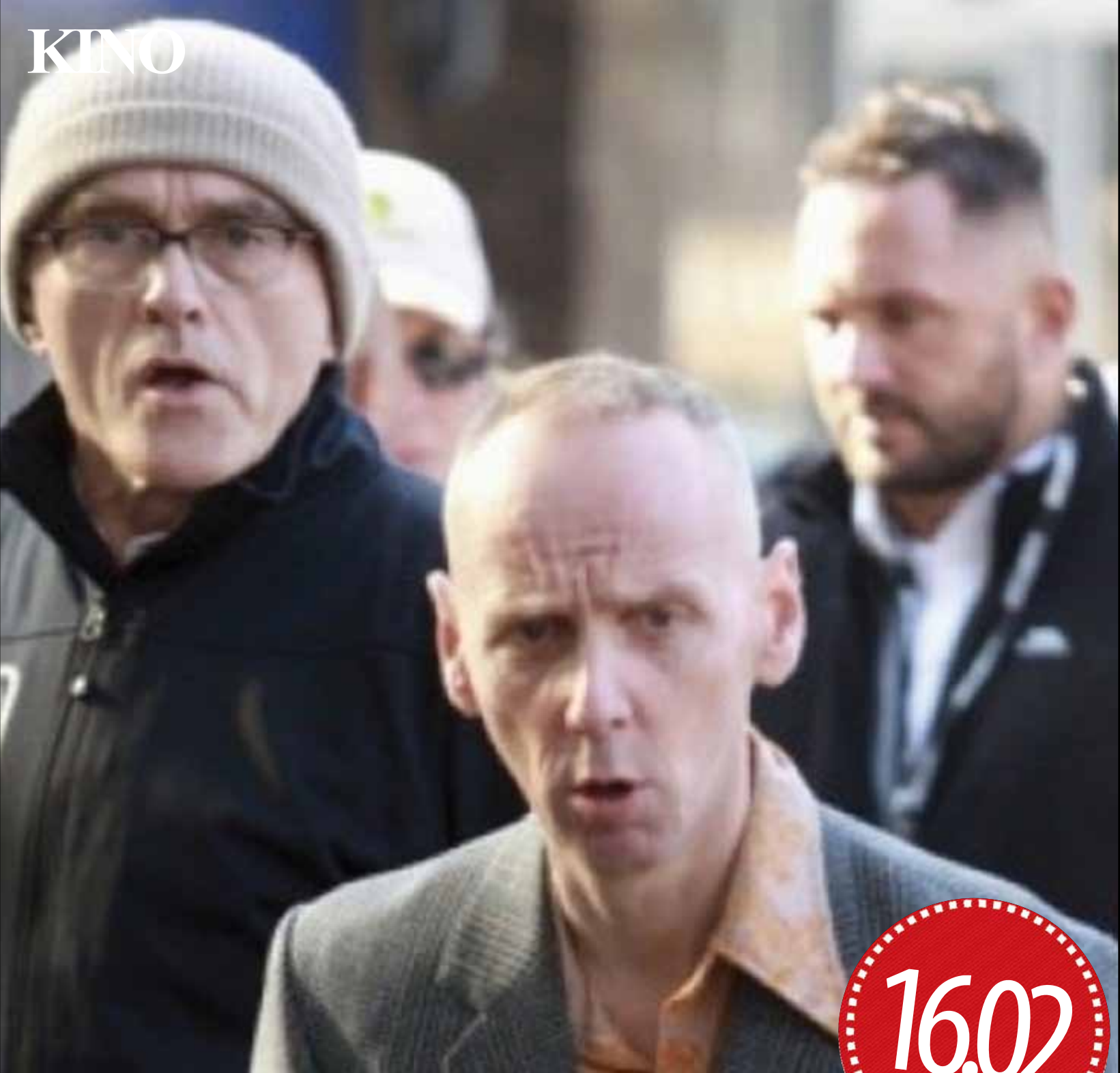
Režie: André Téchiné

Scénář: André Téchiné, Céline Sciamma

Hudba: Alexis Rault

Hrají: Sandrine Kiberlain, Kacey Mottet Klein, Alexis Loret, Corentin Fila

Trailer: <http://www.youtube.com/watch?v=ofX8pH37xGM>

16.02

T2 Trainspotting

Na počátku byla příležitost...a pak přišla zrada. Uplynulo dvacet let. Mnohé se změnilo, ale stejně tak zůstalo mnohé při starém. Mark Renton (Ewan McGregor) se vrací na jediné místo, které mu kdy bylo domovem. Čekají tu na něj: Spud (Ewen Bremner), Sick Boy (Jonny Lee Miller) a Begbie (Robert Carlyle). Očekávají ho i další staří známí: smutek, ztráta, radost, pomsta, nenávisť, přátelství, láska, touha, strach, výčitky, heroin, sebedestrukce a smrtelné nebezpečí, ti všichni stojí ve frontě, aby ho uvítali a společně to všichni naplno rozjeli.(Falcon)

T2 Trainspotting

Trainspotting 2 (neoficiální název)

Drama / Krimi, Velká Británie, 2017, 109 minut

Režie: Danny Boyle

Předloha: Irvine Welsh (kniha)

Scénář: John Hodge

Kamera: Anthony Dod Mantle

Hrají: Ewan McGregor, Jonny Lee Miller, Robert Carlyle, Ewen Bremner, Kelly Macdonald, Anjela Nedyalkova, Shirley Henderson, Irvine Welsh, Simon Weir

Trailer: <http://www.youtube.com/watch?v=EsozpEE543w>

16.02

Mlčení

Silence je příběh dvou mladých mnichů, kteří se v 17. století vydají hledat svého zmizelého učitele v tajemném a exotickém Japonsku, kde je jejich víra postavená mimo zákon a jejich přítomnost zakázaná. Následuje oslnující a napínavá zkouška jejich vytrvalosti, víry a schopnosti přežít. (Bioscop)

Mlčení

Silence

Drama / Historický, Mexiko / Tchaj-wan / USA, 2016, 159 minut

Režie: Martin Scorsese

Předloha: Šúsaku Endó (kniha)

Scénář: Jay Cocks

Kamera: Rodrigo Prieto

Hudba: Kim Allen Kluge, Kathryn Kluge

Hrají: Andrew Garfield, Adam Driver, Liam Neeson, Tadanobu Asano, Ciarán Hinds, Šin'ja Cukamoto, Jósuke Kubozuka, Ogata Issei, SABU, Rjó Kase, Nana Komacu, Mičie, Kacuo Nakamura, Joši Oida

Trailer: <http://www.youtube.com/watch?v=0REkYXyt0Gg>

PREMIERE CINEMAS

HEAR IT IN
REVOLUČNÍ PROSTOROVÝ ZVUK **DOLBY ATMOS**
SOUND REVOLUTIONISED

- Dolby Atmos® vás svým autentickým, vícerozměrným zvukem přenesení přímo do filmového děje.
- Dialogy následují postavy – zvukové efekty reflektují pohyby kamery – atmosféra vás naprosto obklopí. Poprvé máte možnost slyšet celý obraz a stát se součástí celého příběhu.
- Dolby Atmos® přináší křišťálově čistý, přesný a do nejmenších detailů vypracovaný zvuk. Okouzlí vás akustickou čistotou, věrnou reprodukcí detailů a úžasným výkonem.
- Dolby Atmos® – 2x více zvukových prvků než v běžných multikínech.

www.premierecinemas.cz

Jak už to tak často bývá, dramatické události začínají většinou velmi nenápadně. Mladý a ambiciózní manažer Lockhart (Dane DeHaan) dostane od nadřízených jednoduchý úkol. Přivést ze sanatoria pana Pembrokea, nepostadatelnou hlavu jejich společnosti. Léčebna, kam se před časem uchýlil a podle posledního odeslaného dopisu se z ní ani nechce jen tak rychle vrátit, se nachází v zastrčeném koutě švýcarských Alp. Její personál zde poskytuje životem a prací vyčerpaným boháčům speciální očištnou léčbu. Ale nabízené zázračné procedury možná nejsou tak úplně běžné a pobyt zde až tak úplně dobrovolný...

Režisér Gore Verbinski se po Pirátech z Karibiku vrací k žánru, v kterém před téměř patnácti roky zazářil v dnes již kultovním hororu Kruh. A opět dokázal díky své obrazotvornosti a filmařskému umění vybudovat tajemnou a napínavou atmosféru, v níž se lidská mysl ohýbá a ztrácí schopnost rozeznat realitu a sen. Lék na život je díky tomu filmovou událostí přesahující žánrové škatulky.

Lék na život

A Cure for Wellness

Drama / Horror / Mysteriózní, USA, 2017, 146 minut

Režie: Gore Verbinski

Scénář: Justin Haythe

Hudba: Benjamin Wallfisch

Hrají: Jason Isaacs, Dane DeHaan, Celia Imrie, Susanne

Wuest, Mia Goth, Lisa Banes, Adrian Schiller, Judith Hoersch,

Johannes Krisch, Jeff Burrell, Godehard Giese, Annette Lober,

Axel Buchholz, Nadine Boske, Natascha Lawiszus

Producenti: Arnon Milchan

Scénografie: Eve Stewart

Kostýmy: Jenny Beavan

Trailer: <http://www.youtube.com/watch?v=i7KJvPSIr6M>

16.02

Lék na život

JSTE PŘIPRAVEN, PANE LOCKHARTE? TAK ZAČÍNÁME ...

KINO

23.02

Spojené státy lásky

Začátek 90. let přinesl zásadní společenské změny a řadu nových možností. Uvědomují si to i čtyři hrdinky různého věku, toužící po naplnění svých životů. Snímku jednoho z nejvýraznějších polských tvůrců současnosti dominují skvěle zachycené momenty spalující, bolestné touhy po lásce a intimitě i precizní kamera Olega Mutua. (MFF Karlovy Vary)

Spojené státy lásky
Zjednoczone Stany Miłosci
United States of Love
Drama, Polsko / Švédsko, 2016, 104 minut
Režie: Tomasz Wasilewski
Scénář: Tomasz Wasilewski
Kamera: Oleg Mutu
Hrají: Julia Kijowska, Magdalena Cielecka, Dorota Kolak, Marta Nieradkiewicz, Andrzej Chyra

Trailer: <http://www.youtube.com/watch?v=hJ8soinBOVk>

KINO

23.02

Čtrnáctiletá Elle Marja je Sámská dívka, která se věnuje chovu sobů. Vystavena rasismu éry třicátých let minulého století začne snít o novém životě. K jeho dosažení je ale nutné stát se někým jiným.(Film Europe)

Sámská krev

Sámská krev

Sameblod

Sami Blood (festivalový název)

Drama, Švédsko / Dánsko / Norsko, 2016, 110 minut

Režie: Amanda Kernell

Scénář: Amanda Kernell

Kamera: Sophia Olsson, Petrus Sjövik

Hudba: Kristian Eidnes Andersen

Hrají: Lene Cecilia Sparrok, Mia Sparrok, Maj Doris Rimpi, Julius Fleischanderl, Olle Sarri, Hanna Alström, Malin Crépin, Andreas Kundler, Anders Berg, Katarina Blind, Beata Cavallin, Ylva Gustafsson, Tom Kappfjell, Anna Sofie Bull Kuhmunen, Tove Skeidsvoll, Anne Biret Somby, Lillie Sparrok, Hans-Ola Stenlund, Jonar Thomasson

Trailer: <http://www.youtube.com/watch?v=QKxhDCNQUYY>

Pes ro(c)ku

Z Bodiho měl být tradiční hlídací pes s pevnou pracovní dobou a slibnou kariérou. Místo toho vzal kytaru, hrábnul od strun a stal se zcela novým druhem – psem rockovým. Animovaná komedie *Pes Ro©ku* přinese velké rock'n'rollové dobrodružství.

Bodi je dospívající pes, žije v odlehlé idylické vesnici v horách a připravuje se na stejnou kariéru, jako má jeho táta. Má být hlídačem a strážit veselé a dovádivé ovečky před skupinou nadměrně mlsných vlků. Moc mu to nevoní a, upřímně, ani trochu mu to nejde. A pak se to stane: Doslova z nebe spadne na zem rádio, Bodi uslyší píseň hvězdného Kryštofa Kočkostára a zamiluje se do hudby. Od té doby je to samé

Rock sem rolnám, „Tati, chci být muzikantem“, „Chci být jako Kryštof“ a do toho „Bodi, na to zapomeň“ a tak dál. Nakonec mu ale táta koupí lístek na autobus a Bodi se s kytarou na zádech vydá do velkého světa s plánem založit kapelu a stát se rockovou hvězdou. To je ale teprve začátek, velký svět má totiž pro podobné naivní snílky připravené překážky a Bodiho čeká poměrně slušná porce nečekaných událostí. Nástrahy města, noví kámoši, v patách má vlčí mafii a k tomu ho někdo navede, aby poprosil samotného Kočkostára o pár lekcí na kytaru. Bodi není pes popu, ani pes měsíce, je to Pes ro(c)ku.

A roztomilé ovečky? Těm se snad nic nestane a taky to na-

23.02

konec pořádně roztočej.

Zajímavé je jméno režiséra filmu. Ash Brannon totiž pochází z bezkonkurenční líhně úžasňákových talentů studia Pixar. U Pixarů pracoval na filmech Život brouka a Toy story – Příběh hraček a u druhého dílu Příběhu hraček už patřil do hlavního režiséřského triumvirátu. Ash Brannon má na kontě i nominaci na Oscara pro Nejlepší animovaný film za vytvoření animované komedie Divoké vlny.

Pes ro(c)ku

Rock Dog

Animovaný / Komedie / Rodinný, Čína / USA, 2016, 80 minut

Režie: Ash Brannon

Scénář: Ash Brannon, Kurt Voelker

Hudba: Rolfe Kent

Hrají: Mae Whitman, Matt Dillon, Sam Elliott, Luke Wilson, J.K. Simmons, Kenan Thompson, Jorge Garcia, Grey Griffin, Eddie Izzard, Lewis Black

Producenti: Rob Feng, Amber Wang

Střih: Ivan Bilancio, Ed Fuller

Trailer: <http://www.youtube.com/watch?v=B4AuAi0uEWE>

KINO

23.02

Moonlight

Nadčasový příběh dospívání a hledání sebe sama je zasažený do drsných kulís okrajových čtvrtí Miami. Mladý Chiron bojuje o svoje místo v prostředí, ve kterém často rozhoduje právo silnějšího, zatímco jeho vnitřní svět se plní láskou, bolestí i touhou. Moonlight zachycuje univerzální témata přátelství a sexuální identity ve třech různých životních etapách od dětství až po dospělost. Je zároveň portrétem mladého člověka, současných amerických předměstí i nepostřehnutelných sil, které formují lidské životy. (Aero-films)

Moonlight

Drama, USA, 2016, 111 minut

Režie: Barry Jenkins

Scénář: Barry Jenkins, Tarell Alvin McCraney

Kamera: James Laxton

Hudba: Nicholas Britell

Hrají: Mahershala Ali, Janelle Monáe, Naomi Harris, André Holland

Trailer: <http://www.youtube.com/watch?v=8hhV1ZpqFtQ>

KINO

23.02

Další dobrodružství nájemného zabijáka Johna Wicka. (Freeman Ent.)

John Wick 2

John Wick 2

John Wick: Chapter Two

Akční / Krimi / Thriller, USA, 2017

Režie: Chad Stahelski

Scénář: Derek Kolstad

Kamera: Dan Laustsen

Hudba: Tyler Bates, Joel J. Richard

Hrají: Keanu Reeves, Common, Bridget Moynahan, Ian McShane, John Leguizamo, Lance Reddick, Thomas Sadoski, Ruby Rose, Riccardo Scamarcio, Peter Stormare, Laurence Fishburne, Perry Yung, Aly Mang, David Patrick Kelly, Marko Caka, Crystal Lonneberg, Claudia Gerini, Angel Pai, Alex Ziwak, Mark Vincent, Marmee Cosico, Chris LaPanta, Doris McCarthy

Trailer: <http://www.youtube.com/watch?v=c8PgjFPrOVE>

23.02

I dva jsou rodina

Vtipný a nonšalantní Samuel (Omar Sy) si užívá bezstarostný život na francouzské Riviéře. Jednoho dne ho však navštíví víkendový flirt Kristin (Clémence Poésy) a oznámí mu, že dítě, které drží v náručí, je jeho. Předá mu holčičku a uteče. Samuel vyráží s malou Glorií do Londýna, kde Kristin marně hledá. Nakonec mu nezbyvá nic jiného než si najít práci a ve velkoměstě se usadit. Samuel se okouzlujícím způsobem pouští do výchovy malé Glorie. Během následujících osmi let se ukáže, že je nejen milující, ale i hodně netradiční táta. S humorem se vypořádává s nástrahami každodenního života osamělého Francouze v Londýně. Rodinná idylka se však záhy změní, když se zničehonic před jejich dveřmi objeví Kristin....(Bohemia MP)

I dva jsou rodina

Demain tout commence

Two Is a Family

Komedie / Drama, Francie, 2016, 118 minut

Režie: Hugo Gélin

Scénář: Eugenio Derbez, Hugo Gélin, Mathieu Oullion, Jean-André Yerles

Kamera: Nicolas Massart

Hudba: Rob Simonsen

Hrají: Omar Sy, Clémence Poésy, Antoine Bertrand, Gloria Colston, Anna Cottis, Barrie Martin, Attila G. Kerekes, Ashley Walters, Clémentine Célerié, Alice David, Raquel Cassidy, Cécile Cassel, Antoine Gouy, Guillaume Bouchède, Noémie Kocher, Patrice Melennec, Ruben Alves, Elaine Caulfield, Christian Erickson, David Lowe, Jay Benedict a další

Trailer: <http://www.youtube.com/watch?v=nXXr9r07-Hc>

Bába z ledu

Po setkání s otužilcem Broňou (Pavel Nový) začíná ovdovělá Hana (Zuzana Kronerová) pozvolna měnit svůj stereotypní život, který se doposud točil výhradně kolem jejích synů (Marek Daniel, Václav Neužil), snach (Petra Špalková, Tatiana Vilhelmová) a vnoučat. Zatímco šedesátnice Hana prožívá love story, tradiční víkendové obědy v rodinné vile ztrácejí na idylčnosti a postupně vyplouvá na povrch, že každý z hrdinů má nějaké tajemství. Haniným nečekaným spojencem se stává vnuk Ivánek, který si zamiloval nejen svérázného Broňu, ale i jeho slepici Adélu a otužileckou komunitu na břehu Vltavy. Příběh rozkrývající nelehké vztahy mezi třemi generacemi přináší naději, že život lze vzít do vlastních rukou v jakémkoli věku. (Falcon)

Bába z ledu

Drama / Komédie / Romantický, Česko, 2017, 106 minut

Režie: Bohdan Sláma

Scénář: Bohdan Sláma

Kamera: Diviš Marek

Hrají: Zuzana Kronerová, Pavel Nový, Daniel Vízek, Václav Neužil ml., Tatiana Vilhelmová, Petra Špalková, Marek Daniel, Alena Mihulová, Marie Ludvíková, Luboš Veselý

Trailer: http://www.youtube.com/watch?v=hk9v_-YdsOg

VLASOVÁ KOSMETIKA

BRÝLE

SVETR

Je tolik možností - jak na sebe
a na své výrobky či služby upozornit...

Například v našem magazínu FilmWeekly

ŠATY

BOTY

Objednejte si u nás inzerci:

Verze A:

- 1 x dvojstrana v magazínu FilmWeekly
420 x 297 mm čistý rozměr
426 x 303 mm rozměr se spadávkou
- Banner velký 970 x 90px
rubriky: Premiéry v kinech
Novinky na DVD a BD
doba umístění: 1 měsíc

Cena: 2 000 Kč

Verze B:

- 1 x strana v magazínu FilmWeekly
210 x 297 mm čistý rozměr
216 x 303 mm rozměr se spadávkou
- Banner velký 970 x 90px
rubriky: Premiéry v kinech
Novinky na DVD a BD
doba umístění: 1 měsíc

Cena: 1 500 Kč

Verze C:

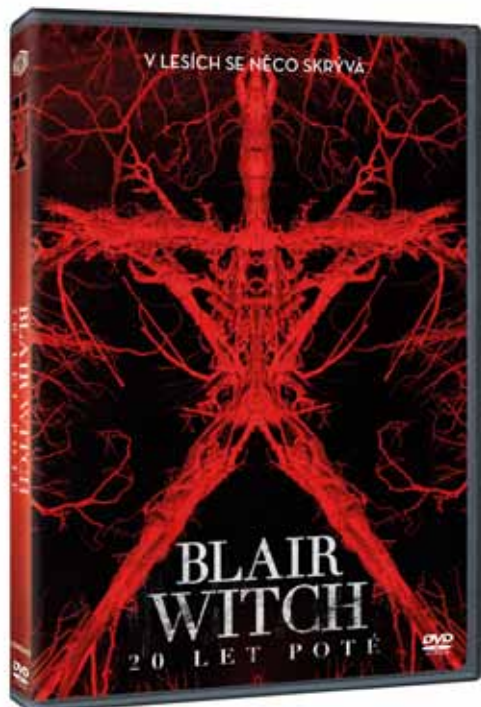
- 1 x strana v magazínu FilmWeekly
210 x 297 mm čistý rozměr
216 x 303 mm rozměr se spadávkou
- Banner velký 745 x 70px
rubriky: Premiéry v kinech
Novinky na DVD a BD
doba umístění: 1 měsíc

Cena: 1 000 Kč

Objednávky přijímáme na:

+420608983318
UZÁVĚRKA 26.2.2017

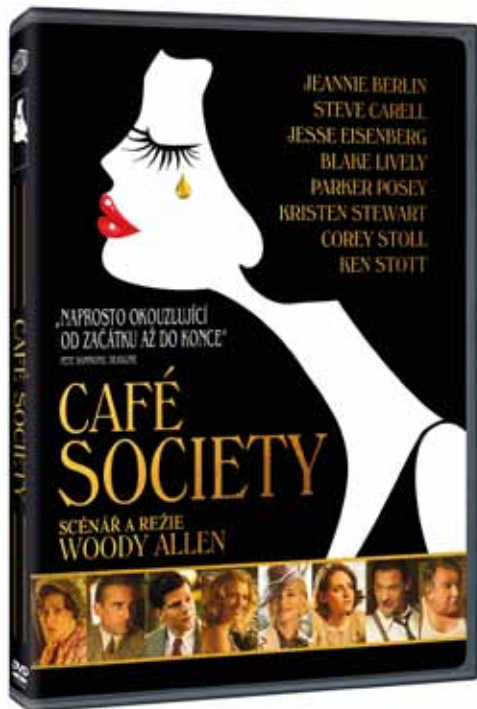
**John
FLINT**

Blair Witch

Horor / Thriller, USA, 2016, 90 minut
 Režie: Adam Wingard
 Scénář: Simon Barrett
 Kamera: Robby Baumgartner
 Hudba: Adam Wingard
 Hrají: Corbin Reid, James Allen McCune, Callie Hernandez, Wes Robinson, Valorie Curry, Brandon Scott

20 let po záhadném zmizení Heather Donahue a jejího natáčecího štábu v lesích poblíž Burkittsville nalezne na internetu její mladší bratr James (James Allen McCune) podivný videozáznam, na němž zdánlivě identifikuje svou ztracenou sestru. Rozhodne se odkryt tajemství, kterým je její zmizení zahaleno, a v doprovodu svých přátel Petera (Brandon Scott), Ashley (Corbin Reid) a Lisy (Callie Hernandez) zorganizuje výpravu do burkittsvillských lesů. Za tímto účelem kontaktuje rovněž nálezce videopásky, ze které je záznam pořízen. Zdejší usedlíci Talia (Valorie Curry) a Lane (Wes Robinson) ho seznámí s okolnostmi, za kterých pásku objevili, ale vymíní si, že se zároveň stanou průvodci celé skupiny. Lisa je studentkou filmové školy, takže hodlá v rámci svého projektu počinání celé expedice dokumentovat pomocí videokamer, kterou je každý člen vybaven. Jenže nálada není od prvních minut zrovna nejlepší. Ashley si po cestě

Café society

Komedie / Drama / Romantický, USA, 2016, 96 minut
 Režie: Woody Allen
 Scénář: Woody Allen
 Kamera: Vittorio Storaro
 Hrají: Jesse Eisenberg, Steve Carell, Kristen Stewart, Blake Lively, Sheryl Lee, Paul Schackman, Richard Portnow, Jeannie Berlin, Ken Stott, Woody Allen (vyp.), Sari Lennick, Stephen Kunken, Laurel Griggs, Corey Stoll, Saul Stein, Anna Camp, Don Stark, Gregg Binkley, Parker Posey, Paul Schneider, Shae D'lyn, Lev Gorn, Steve Rosen, Kaili Vernoff, Douglas McGrath, Brendan Burke, Tony Sirico, Tom Kemp a další

Bobby (Jesse Eisenberg) pochází z Bronxu. Žije s věčně se hašteřícími rodiči a bratrem Benem (Corey Stoll), který jako čistokrevný amorální gangster zastává názor, že každý problém se dá snadno vyřešit hrubou silou. Bobbymu je jasné, že potřebuje změnit prostředí. Odlétá do Hollywoodu,

Deepwater Horizon: Moře v plamenech

Akční / Drama / Thriller / Katastrofický, USA, 2016, 107 minut
 Režie: Peter Berg
 Scénář: Matthew Michael Carnahan, Matthew Sand
 Kamera: Enrique Chediak
 Hudba: Steve Jablonsky
 Hrají: Mark Wahlberg, Dylan O'Brien, Kate Hudson, Kurt Russell, John Malkovich, Gina Rodriguez, Joe Chrest, Chris Ashworth, J.D. Evermore, Deneen Tyler, Nazeema Bartek, Devin Posey, Ethan Suplee, Robert Segari, Jason Kirkpatrick, Garrett Kruihof, Douglas M. Griffin, John L. Armijo, Brad Leland, Ilan Srulovicz, James DuMont, Chris Angerdina

Příběh popisuje události na plovoucí vrtané plošině Deepwater Horizon, která se v dubnu 2010 potopila následkem exploze a způsobila největší ropné zamoření v americké historii. (Freeman Ent.)

Dívka ve vlaku

Mysteriózní / Thriller, USA, 2016, 112 minut

Režie: Tate Taylor

Předloha: Paula Hawkins (kniha)

Scénář: Erin Cressida Wilson

Kamera: Charlotte Bruus Christensen

Hudba: Danny Elfman

Hrají: Emily Blunt, Rebecca Ferguson, Haley Bennett, Justin Theroux, Luke Evans, Édgar Ramírez, Allison Janney, Lisa Kudrow, Laura Prepon, Marko Caka, Mauricio Ovalle

Každý den na cestě do práce jezdí Rachel Watson vlakem kolem města Witney. Vlak projíždí kolem jejího starého domu, kde bydlí její exmanžel se svou novou manželkou Annou. O pár domů dál každý den vidí jiný manželský pár. Rachel si postupně tento pár oblíbí a sama pro sebe si je pojmenuje „Jess a Jason“. Zdá se, že mají dokonalý život, a Rachel jim zároveň závidí i přeje jejich štěstí. Jednoho dne, když projíždí kolem jejich domu, stane se svědkem něčeho.... (Freeman Ent.)

Já, kocour

Komedie / Rodinný, USA, 2016, 87 minut

Režie: Barry Sonnenfeld

Scénář: Dan Antoniazzi, Ben Shiffrin, Gwyn Lurie, Matt Allen

Kamera: Karl Walter Lindenlaub

Hudba: Evgueni Galperine, Sacha Galperine

Hrají: Jennifer Garner, Robbie Amell, Kevin Spacey, Christopher Walken, Malina Weissman, Mark Consuelos, Teddy Sears, Nathaly Thibault, Tristan D. Lalla, Jay Patterson, Cheryl Hines, Mark Camacho

Tom Brand (Kevin Spacey) je závratně úspěšný, neuvěřitelně bohatý a blbec. Snaze postavit nejvyšší mrakodrap na severní polokouli, je sebestředný miliardář připraven obětovat cokoli. I lásku své rodiny. Chystaná stavba je skoro stejně monumentální jako jeho ego. Tomův pracovní život ho od jeho rodiny odcizil. Neváží si oddané manželky Lary (Jennifer Garner), zanedbává dospělého syna Davida a ignoruje

žadonění o pozornost dcerky Rebeccy. Ta má k 11. narozeninám jediné přání: chce kočku. Tom se náhodou ocitá ve zverimexu podivánského Felixe Perkinse (Christopher Walken). Svérázný majitel přesně ví, co Tom potřebuje: velkého kocoura jménem pan Fuzzypants. Po cestě na dceřinu párty má Tom fatální nehodu. Po probuzení zjišťuje, že zatímco jeho tělo leží v kómatu v nemocnici, jeho mysl se ocitá v těle kocoura. Tajemný pan Perkins mu dává jasné ultimátum: má týden na to, aby své rodině dokázal, že je miluje a záleží mu na nich. Jinak navždy zůstane chlupatým kocourem. A tak poprvé nemá Tom život ve svých rukou, ale v chlupatých packách a jeho osud doslova visí na drápkách. (Bioscop)

Komuna

Drama, Dánsko / Švédsko / Nizozemsko, 2016, 111 minut

Režie: Thomas Vinterberg

Scénář: Thomas Vinterberg, Tobias Lindholm, Thomas Vinterberg

Kamera: Jesper Tøffner

Hudba: Fons Merkies

Hrají: Trine Dyrholm, Ulrich Thomsen, Helene Reingaard Neumann, Martha Sofie Wallstrøm Hansen, Lars Ranthe, Fares Fares, Magnus Millang, Anne Gry Henningsen, Julie Agnete Vang Christensen, Sebastian Grønnegaard Milbrat, Rasmus

SOUTĚŽ

Po premiéře v kině

Ted' na DVD+BD

Hrajte s námi o novinky na DVD!
Soutěžní otázka:
Kolik hodin celkem budete muset věnovat sledování všech uvedených novinek?
Chybějící informace o stopáži filmů naleznete na www.magicbox.cz. Na šest z vás, kteří budou vylosováni, čeká po jednom DVD či BD z distribuce MAGIC BOX. Pokud nevyhrajete, nic se neděje, film si můžete objednat na www.magicbox.cz

Rubin, Jakob Højlev Jørgensen, Mads Reuther, Jytte Kvinesdal, Ida Maria Vinterberg, Oliver Methling Søndergaard

Thomas Vinterberg zasadil svůj film Komuna do poloviny 70. let, do prostředí akademického společenství na předměstí Kodaně. Hrdiny filmu jsou Erik (Ulrich Thomsen), Anna (Trine Dyrholm) a jejich dcera Freja (Martha Sofie Wallstrøm Hansen), kteří začnou uskutečňovat svůj sen o autentické komunitě plné vzájemnosti a radovánek. Idea láskyplného a rodinného společenství pod střechou Erikova domu se ale začne rozpadat, když se do domu přistěhuje jeho milénka. Přežije ideál střet s realitou?(Film Europe)

Mechanik zabiják: Vzkříšení

Akční / Krimi / Thriller, USA, 2016, 98 minut

Režie: Dennis Gansel

Scénář: Philip Shelby, Tony Mosher

Kamera: Daniel Gottschalk

Hudba: Mark Isham

Hrají: Jason Statham, Jessica Alba, Tommy Lee Jones, Michelle Yeoh, Sam Hazeldine, Geoffrey Giuliano, Bonnie Zellerbach, John Cenatiempo, Katrina Grey, Vithaya Pansringarm, Natalie Burn, Raicho Vasilev, Femi Elufowoju Jr.

Když už si Arthur Bishop myslel, že nechal svou vražednou minulost daleko

za sebou, unesl jeho nejobávanější nepřítel jeho životní lásku. Nyní je nucen cestovat po celém světě, aby spáchal tři naprosto nemožné atentáty a udělal to, co umí nejlépe: spáchat je tak, aby vypadaly jako nehody.(Freeman Ent.)

Nerve: Hra o život

Dobrodružný / Krimi / Mysteriózní / Sci-Fi / Thriller, USA, 2016, 96 minut

Režie: Henry Joost, Ariel Schulman

Předloha: Jeanne Ryan (kniha)

Scénář: Jessica Sharzer

Kamera: Michael Simmonds

Hudba: Rob Simonsen

Hrají: Emma Roberts, Dave Franco, Marko Caka, Doris McCarthy, Kimiko Glenn, Samira Wiley, Juliette Lewis, Machine Gun Kelly, Emily Meade, Jonny Beauchamp, Miles Heizer, Marc John Jefferies, Arielle Vandenberg, Rosemary Howard, Kelsey Lynn Stokes, Beata Harju, Chloe Wise, Casey Neistat

Studentka čtvrtého ročníku střední školy zcela propadla online hře vadí – nevadí, ve které anonymní společenství „pozorovatelů“ začíná manipulovat každý její tah.(Freeman Ent.)

Taxi Teherán

Drama, Írán, 2015, 82 minut

Režie: Jafar Panahi

Scénář: Jafar Panahi

Kamera: Jafar Panahi

Hrají: Jafar Panahi

Renomovaný íránský tvůrce se ve svém druhém snímku natočeném v rámci nuceného domácího vězení proměnil v taxikáře, který prostřednictvím rozhovorů s rozličnými klienty nabízí

vytříbeně kritický pohled na íránskou společnost. Panahí tu bez jakékoli sebelítosti a s odzbrojícím humorem nastoluje otázku, jak se má chovat umělec v zemi, která mu neumožňuje svobodu projevu. S kamerou připevněnou za předním sklem svého vozu natočil Panahí film výmluvnější než mnohé sociopolitické studie. (Film Europe)

Zilionáři

Akční / Komédie / Krimi, USA, 2016, 94 minut

Režie: Jared Hess

Scénář: Chris Bowman, Hubbel Palmer, Emily Spivey

Kamera: Erik Wilson

Hudba: Geoff Zanelli

Hrají: Zach Galifianakis, Kristen Wiig, Owen Wilson, Kate McKinnon, Devin Ratray, Jason Sudeikis, Ken Marino, Mary Elizabeth Ellis, Leslie Jones, Jon Daly, Rhoda Griffis, Daniel Zacapa, Jill Jane Clements, Corey Maher

David (Zach Galifianakis) je nekomplikovaný muž, který uvízl v monotónním životě. Den co den usedá za volant svého obrněného automobilu, aby odvážel obrovské sumy peněz jiných lidí. Jediným vzrušujícím momentem v jeho životě je flirtování s kolegyní

Kelly (Kristen Wiig), která ho však brzy zatáhne do těžko uvěřitelného dobrodružství. Skupinka nepřiliš inteligentních loserů, pod vedením Steva (Owen Wilson), plánuje vyloupit banku a David jim v tom má samozřejmě pomoci. Navzdory absolutně amatérskému plánu se ale stane nemožné a oni mají najednou v kapse 17 miliónů dolarů. A protože tato partička je opravdu bláznivá, začne je hned ve velkém roztáčet. Peníze létají vzduchem za luxusní a kolikrát i zbytečné věci, ale nedochází jim, že pro policii tak zanechávají jasné stopy... (Forum Film CZ)

Zúčtování

Akční / Krimi / Drama / Thriller, USA, 2016, 128 minut

Režie: Gavin O'Connor

Scénář: Bill Dubuque

Kamera: Seamus McGarvey

Hudba: Mark Isham

Hrají: Ben Affleck, Anna Kendrick, J.K. Simmons, Jon Bernthal, Jeffrey Tambor, John Lithgow a další

Christian Wolff (Affleck) je matematický génius, který má lepší vztah k číslům než k lidem. Pod zástěrkou maloměstské účetní kanceláře pracuje jako nezávislý účetní pro několik nejnebezpečnějších zločineckých organizací na světě. S postupným stahováním smyčky ze strany oddělení pro boj s organizovaným zločinem ministerstva financí, v jehož čele stojí Ray King (J. K. Simmons), Christian přijme legálního klienta: dobře zavedenou společnost zabývající se robotikou, ve které účetní (Anna Kendrick) zjistila účetní nesrovnalosti ve výši miliónů dolarů. Ale s tím, jak Christian rozkrývá účetní záznamy a přibližuje se k odhalení pravdy, začíná v jeho okolí stoupat počet mrtvých. (Freeman Ent.)

SOU TEZ

Po premiéře v kině

Ted'na DVD+BD

Hrajte s námi o novinky na DVD!

Soutěžní otázka:

Kolik hodin celkem budete muset věnovat sledování všech uvedených novinek?

Chybějící informace o stopáži filmů naleznete na www.magicbox.cz. Na šest z vás, kteří budou vylosováni, čeká po jednom DVD či BD z distribuce MAGIC BOX. Pokud nevyhrajete, nic se neděje, film si můžete objednat na

www.magicbox.cz

3x Bridget Jonesové

Deník Bridget Jonesové

Komedie / Romantický, Velká Británie / Irsko / Francie, 2001, 93 minut

Režie: Sharon Maguire

Předloha: Helen Fielding (kniha)

Scénář: Helen Fielding, Andrew Davies, Richard Curtis

Kamera: Stuart Dryburgh

Hudba: Patrick Doyle

Hrají: Renée Zellweger, Gemma Jones, Celia Imrie, Jim Broadbent, Colin Firth, Hugh Grant, Paul Brooke, Sally Phillips, Shirley Henderson, James Callis, Salman Rushdie, Embeth Davidtz, Patrick Barlow, Dolly Wells, Sarah Alexander, Honor Blackman, James Faulkner, Claire Skinner, Lisa Barbuscia, Crispin Bonham-Carter, Joan Blackham a další

Bridget Jonesová je trochu kulatější "třicítka", která má ve svém životě zdánlivě jednoduchá a splnitelná přání - shodit nějaké to kilo a najít opravdový vztah. Jenže právě v roce, do něhož vstoupila s bezpočtem předsevzetí a rozhodnutím vést si deník, se to na jeho stránkách hemží pohromami.

Především se zamilovala do svého pohledného šéfa, aby časem zjistila, že je jen "bokovka", protože "stálice" je nejen vychrtlá, ale navíc bohatá. Dala proto výpověď v nakladatelství, kde ji to celkem bavilo, a vrhla se střemhlav na kariéru televizní moderátorky, což

zdaleka, jak zjišťuje, není profese jen o úsměvů a úspěchu. Její matka, ochotná ještě včera udělat vše pro blaho a sňatek své dcery, z ničeho nic dělá vše pro jakéhosi obstarožního seladona a tatínek tomu všemu s tragickým výrazem tiše přihlíží. K čemu dobře míněné rady přátel,

Bridget Jonesové se seznámili nejprve čtenáři britského deníku Independent (1995). Týden co týden si mohli přečíst vtipnou, suchým ostrovním humorem nahlíženou kapitolu z deníku mladé, svobodné ženy s nevidaným talentem na maléry a trapasy. O rok později vznikla knížka a její mimořádný úspěch rozhodl o cestě na plátno. (oficiální text distributora)

Bridget Jonesová - S rozumem v koncích

Komedie / Romantický, Velká Británie / Francie / Německo / Irsko, 2004, 108 minut

Režie: Beeban Kidron

Předloha: Helen Fielding (kniha)

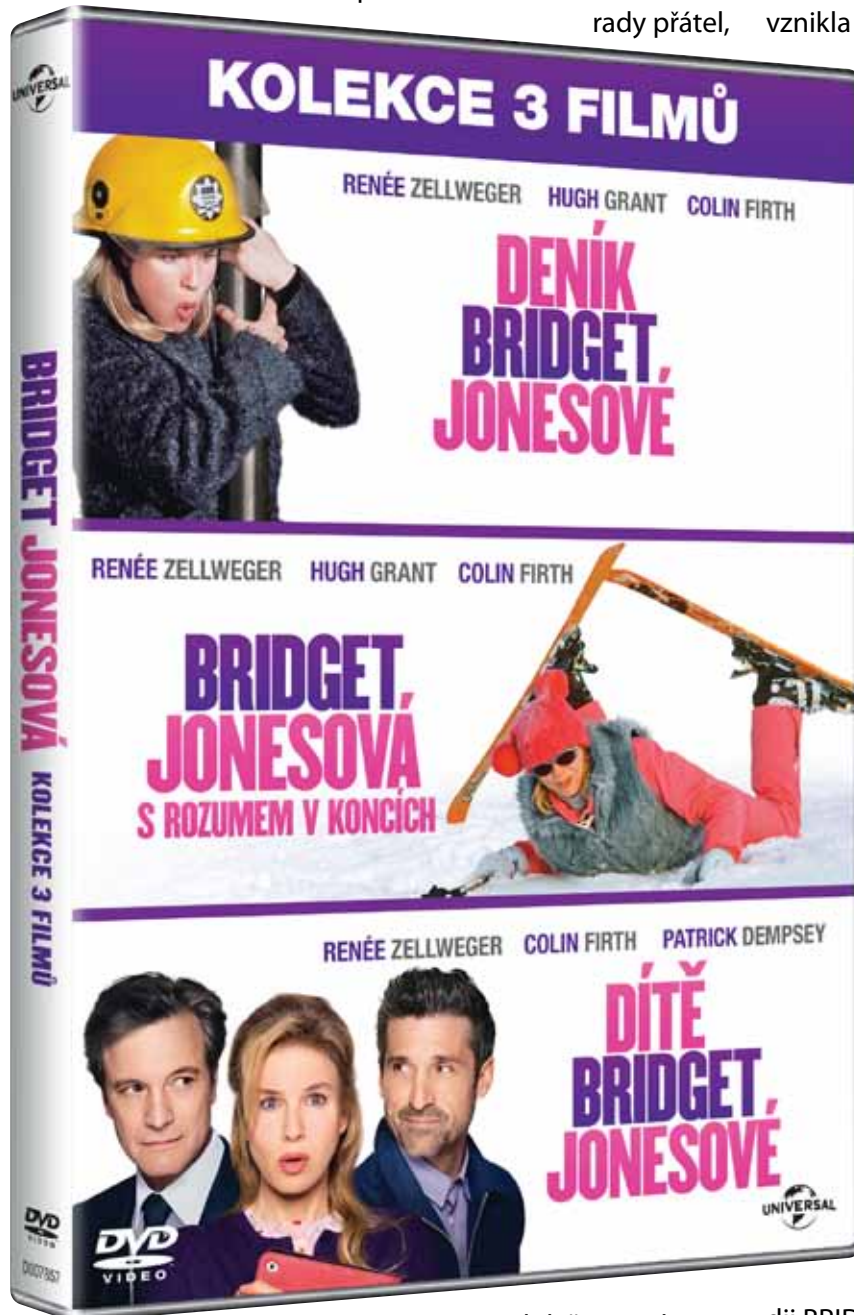
Scénář: Helen Fielding, Andrew Davies, Richard Curtis, Adam Brooks

Kamera: Adrian Biddle

Hudba: Harry Gregson-Williams

Hrají: Renée Zellweger, Jim Broadbent, James Callis, Colin Firth, Hugh Grant, Sally Phillips, Shirley Henderson, Tom Brooke, Jacinda Barrett, Rosalind Halstead, Jessica Hynes, Gemma Jones, Neil Dudgeon, Simón Andreu, James Faulkner, Patrick Baladi, Paul Nicholls, Jason Watkins, Jade Ramsey, Sam Hazeldine, Jeremy Paxman, Hon Ping Tang a další

Renée Zellwegerová, Hugh Grant a Colin Firth se opět setkávají v romantické komedii BRIDGET JONESOVÁ: S ROZUMEM V KONCÍCH. V tomto pokračování DENÍKU BRIDGET JONESOVÉ se setkáváme s titulní hrdinkou tam, kde jsme se s ní rozloučili: šťastnou a spokojenou v náručí vytouženého milence Marka Darcyho (Colin Firth). Mark je zatím uznalý, ohleduplný a tolerantní (takříka)

když se Bridget cítí jako kulový blesk. Ještě že je, čas od času, po ruce lahvička oblíbeného Chardonnay a stále na dosah krabička cigaret. Jenže pak se v jejím životě stane něco, s čím skutečně vůbec nepočítala. Kdo by to také do toho nadutého Marka řekl... S postavou

ke všem žárlivým záchvatům. Bridget totiž nejde na mysl, proč by se všechny ženy v Londýně - včetně Markovy nové asistentky - "dlouhonohé hrozby" - nesnažily Darcyho odlákat od baculaté, umíněné a často nevhodně se chovající Bridget, která neustále obtěžuje svým tvrzením: "Já přece nikdy neříkám nic jiného, než pravdu."

Jakmile se na scéně objeví "dlouhonohé nebezpečí", Bridgetiny růžové obláčky, na kterých se až dosud vznášela, náhle zešednou. Stále častější záchvaty sebepodceňování začnou negativně ovlivňovat její lásku s Darcym. Když už se zdá, že rozbouřená hladina jejich vzájemného vztahu se jen tak neuklidní, objeví se na scéně Bridgetin bývalý šéf, zkušený dobyvatel ženských srdcí Daniel Cleaver (Hugh Grant). Bridget se rychle vymaní z trapné situace a upadne do romantického omylu - avšak stále se jí daří prodírat se spleť trapasů a problémů, jaké provázejí každou pracující ženu, zejména když se stala symbolem jako "samostatná hrdinka, která si dovede poradit se životem". (oficiální text distributora)

Dítě Bridget Jonesové

Komedie / Romantický, Velká Británie / Francie / Irsko / USA, 2016, 123 minut

Režie: Sharon Maguire

Předloha: Helen Fielding (kniha)

Scénář: Helen Fielding, Dan Mazer,

Emma Thompson

Kamera: Andrew Dunn

Hudba: Craig Armstrong

Hrají: Renée Zellweger, Colin Firth, Patrick Dempsey, Emma Thompson, Shirley Henderson, Sarah Solemani, Jim Broadbent, James Callis, Celia Imrie, Sally Phillips, Gemma Jones, Enzo Cilenti, Ed Sheeran, Mark Arnold, Lasco Atkins, Adam Prickett, Clem So, Marilyn May James, Martyn Mayger, Ben Willbond, Lee Nicholas Harris, Adam Leese a další

Utrpení největší smolařky v dějinách dosud neskončilo. Bridget Jonesová je stále bez chlapa. Jak název třetího dílu slavné série napovídá, tím hlavním malérem bude tentokrát neplánované těhotenství. Taková věc dokáže vykolet i životem otřískanou Bridget, zvláště když naprosto netuší, s kým počala. Jak se to rýmuje s faktem, že je stále

bez chlapa? Celkem jednoduše. Stačí v doprovodu kolegyně navštívit odvázaný hudební festival a v jeho průběhu se vyspí s pohledným cizincem (Patrick Dempsey). A když se záhy na jedné společenské akci na vlastní tělo přesvědčí, že stará láska (Colin Firth) nerezaví, byť před pár lety definitivně skončila, je „šťěstí“ hotovo. Protože jí s rozluštěním zapeklitého rébusu nepomůže ani lehce cynická gynekoložka (spoluscenáristka Emma Thompson), ocitne se Bridget ve velmi nezáviděníhodné situaci. Jak seriózní právník Mark Darcy, tak úspěšný provozovatel internetové seznamky Jack Quant se sice k situaci postaví jako praví chlapi, odhodlaní s Bridget a jejím potomkem vytvořit spořádanou rodinu, to ovšem netuší, že jejich šance na otcovství je přesně padesátiprocentní. Jak se blíží termín porodu, Bridget cítí, že bude muset s pravdou ven a hlavně že si bude muset vybrat, komu bude její dítě říkat „tatínku“. Normální člověk by poslal oba dva na testy otcovství. Jenže Bridget Jonesová není normální, ale výjimečná. (CinemArt CZ)

Inferno

Mysteriózní / Thriller, USA, 2016, 122 minut

Režie: Ron Howard

Předloha: Dan Brown (kniha)

Scénář: David Koepp

Kamera: Salvatore Totino

Hudba: Hans Zimmer

Hrají: Tom Hanks, Felicity Jones, Omar Sy, Irrfan Khan, Sidse Babett Knudsen, Ben Foster, Ana Ularu, Paul Ritter, Fortunato Cerlino, Attila Árpá, Fran-cesca Inaudi, Maria Grazia Mandruzzato, Philip Arditti, Vincent Riotta, Lili Gesler, Björn Freiberg

Ve snímku Inferno se známý symbololog (opět v podání Toma Hankse) pouští do pátrání po stopách, které souvisí se samotným Dantem. Když se Langdon probouzí se ztrátou paměti v italské nemocnici, spojí své síly se Siennou Brooksovou (Felicity Jones), doktorkou, do které Langdon vkládá naděje, že mu pomůže ztracené vzpomínky znovu získat. Společně se pouští do závodu s časem, který je provede napříč celou Evropou ve snaze zabránit smrtícímu globálnímu spiknutí. (Falcon)

SOU TEZ

Po premiéře v kině Ted'na DVD+BD

Hrajte s námi o novinky na DVD!

Soutěžní otázka:

Kolik hodin celkem budete muset věnovat sledování všech uvedených novinek?

Chybějící informace o sto-

páži filmů naleznete na

www.film4u.cz. Na šest

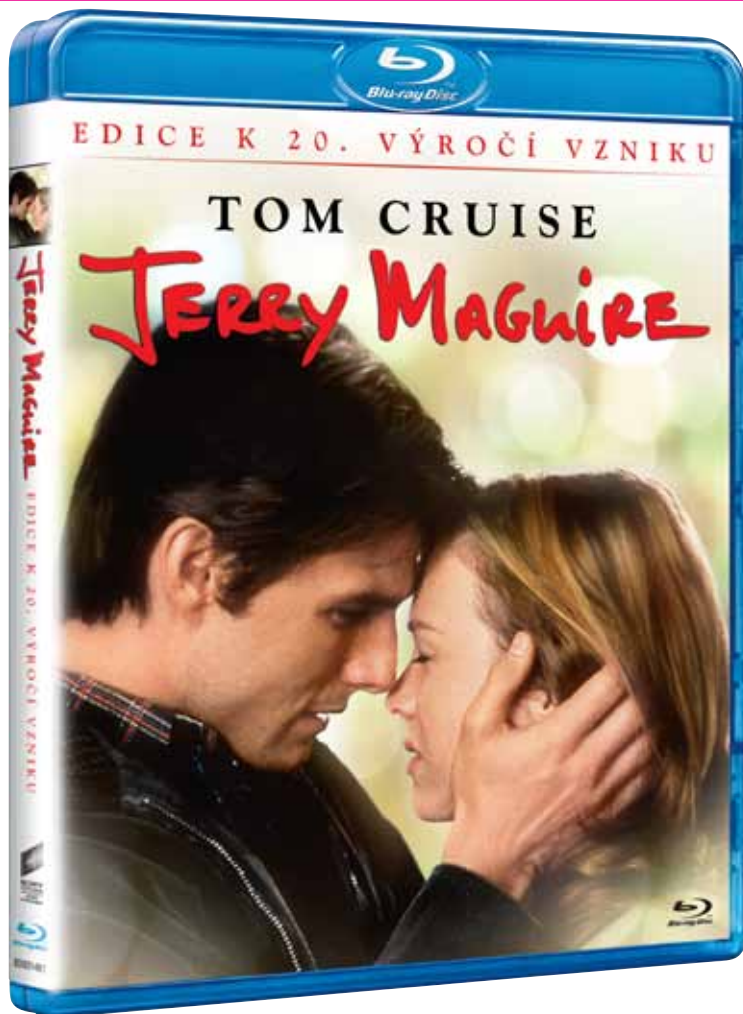
z vás, kteří budou vylosováni, čeká po

jednom DVD či BD z distribuce BONTON-

FILM. Pokud nevyhrajete, nic se neděje,

film si můžete objednat na

WWW.BONTONFILM.CZ

Jerry Maguire

Komedie / Drama
/ Romantický /
Sportovní, USA,
1996, 138 minut
Režie: Cameron
Crowe
Scénář: Cameron
Crowe
Kamera: Janusz
Kamiński

Hrají: Tom Cruise,

Cuba Gooding Jr., Renée Zellweger, Kelly

Preston, Jerry O'Connell, Jay Mohr, Bonnie Hunt, Regina King, Jonathan Lipnicki, Todd Louiso, Mark Pellington, Jeremy Suarez, Donal Logue, Jerry Cantrell, Toby Huss, Drake Bell, Eric Stoltz, Beau Bridges, Reagan Gomez-Preston, Lucy Liu, Ivana Milicevic, Rebecca Rigg a další

Jerry Maguire je špičkovým sportovním agentem a jednou z vůdčích osobností agentury SMI (Sports Management International). Je úspěšný, bohatý a pohledný. na první pohled drží svůj život pevně v rukou. Ale něco není v pořádku. Kdysi Jerry svou práci bezvýhradně miloval, ovšem v poslední době je poměry v branži znechucen. Bezohledná honba za milionovými honoráři přece nikdy nebyla smyslem jeho života. A tak jedné noci, v náhlém záchvatu výčitek svědomí, píše Jerry memorandum, ve kterém na dvaceti stranách rukopisu shrnuje etický a profesní kodex ideálního sportovního agenta. O necelý týden později pak dostává příležitost uplatnit své názory v praxi. Kvůli memorandu, které se všem kolegům tak líbilo, je z SMI na hodinu vyhozen. Ideály jsou jedna věc a pravidelný slušný příjem druhá. Pouze jediný z bývalých přátel a spolupracovníků odchází z agentury s Jerryem - šestadvacetiletá účetní a svobodná matka Dorothy Boydová. pochopitelně víc než memorandum obdivuje a tajně miluje jeho autora. Jerry se bláhově domnívá, že s sebou přetáhne většinu ze špičkových sportovců, o které se staral v agentuře. Díky dravosti bývalých šéfů ovšem nakonec zůstává v rukávu jediná karta. Žádné sportovní eso, pouze průměrný hráč amerického fotbalu Rod Tidwell. Není špatný, ale aby mohl dostávat desetimilionové honoráře, potřebuje trochu proteplit svůj příliš racionální a suchý herní styl. Tím si je Jerry Maguire naprosto jist a přitom vůbec netuší, že si podobnou racionální uzavřeností kazí svůj vlastní život. Pomůže Jerryemu láska krásné Dorothy a sympatie jejího šestiletého syna? Dokáže fotbalista Rod překonat sám sebe, získat si obecnost a finančně zajistit střelenou rodinku?(oficiální text distributora)

Prázdniny v Provence

Komedie, Česko / Francie, 2016, 95
minut

Režie: Vladimír Michálek

Scénář: Daniel Miňovský, Vladimír
Michálek

Kamera: Martin Štrba

Hudba: Roman Holý

Hrají: Jakub Prachař, Vojtěch Kotek,
Kryštof Hádek, Denisa Pfauserová, Igor
Bareš, Jana Pehrová-Krausová, Chantal
Poullain-Polívková, Míra Nosek, Anna
Stropnická

Léto neskončilo, zábava trvá. Vojta Kotek, Jakub Prachař a Kryštof Hádek se po zimní komedii Padesátka vrací na plátna kin s letní atmosférou a s francouzskou vůní v komedii Prázdniny v Provence. Režisér Vladimír Michálek je obsadil do rolí tří kamarádů a členů hudební skupiny, kteří utečou před svojí manažerkou až do slunné Francie k tetě jednoho z nich. Trochu se po-flakují, hodně si užívají a taky potkají krásnou a sympatickou dívku, která umí lámat srdce. Každý z velké trojky kámošů je jiný, společně pak vrství více či méně šílené situace. Zavilý hulič marihuany, hláškující filosof a nesmělý basák dělají všechno ve větším, než malém množství.(Bontonfilm)

Sirotčinec slečny Peregrinové pro podivné děti

Dobrodružný / Fantasy, USA, 2016, 128 minut

Režie: Tim Burton

Předloha: Ransom Riggs (kniha)

Scénář: Jane Goldman

Kamera: Bruno Delbonnel

Hudba: Michael Higham, Matthew Margeson

Hrají: Asa Butterfield, Eva Green, Ella Purnell, Samuel L. Jackson, Allison Janney, Chris O'Dowd, Terence Stamp, Rupert Everett, Milo Parker, Kim Dickens, Judi Dench, Ella Wahlestedt, Pixie Davies, O-Lan Jones, Scott Handy, Nicholas Amer, Jason Redshaw, Patricia Winker, Kornelia Horvath, Stuart Davidson, Raffiella Chapman

Díky tajemným stopám, které Jakeovi zanechá jeho milovaný dědeček, a které poodhalují tajemství jiných světů a doby, Jake objeví kouzelné místo, známé jako sirotčinec slečny Peregrinové pro podivné děti. Jeho tajemnost i nebezpečí se začnou prohlubovat, jakmile Jake pozná jeho obyvatele a jejich zvláštní, neuvěřitelné schopnosti, ale i jejich strašlivé nepřátele. Jake nakonec zjistí, že jen jeho vlastní a výjimečná "podivnost" může zachránit jeho nové přátele. (CinemArt CZ)

Most špiónů

Životopisný / Thriller / Drama, USA / Německo / Indie, 2015, 142 minut

Režie: Steven Spielberg

Scénář: Ethan Coen, Joel Coen, Matt Charman

Kamera: Janusz Kamiński

Kamiński

Hudba: Thomas Newman

Hrají: Tom Hanks, Mark Rylance, Amy Ryan, Alan Alda, Austin Stowell, Scott Shepherd, Michael Gaston, Sebastian Koch, Domenick Lombardozzi, Peter McRobbie, Stephen Kunken, Eve Hewson, Billy Magnussen, Victoria Leigh, Ashlie Atkinson, Jesse Plemons, Marko Caka, Doris McCarthy, Nolan Lyons, Greg Nutcher, Joachim Paul Assböck a další

Režie: Steven Spielberg
Scénář: Ethan Coen, Joel Coen, Matt Charman
Kamera: Janusz Kamiński
Hudba: Thomas Newman
Hrají: Tom Hanks, Mark Rylance, Amy Ryan, Alan Alda, Austin Stowell, Scott Shepherd, Michael Gaston, Sebastian Koch, Domenick Lombardozzi, Peter McRobbie, Stephen Kunken, Eve Hewson, Billy Magnussen, Victoria Leigh, Ashlie Atkinson, Jesse Plemons, Marko Caka, Doris McCarthy, Nolan Lyons, Greg Nutcher, Joachim Paul Assböck a další

Svět po obou stranách železné opony se propadá do šílené paranoie. Uplynulo už více než deset let od porážky nacistického Německa a lidstvo teď ohrožuje studená válka, napětí mezi USA a SSSR je téměř hmatatelné. Když v roce 1957 FBI zatkne Rudolfa Abela (Mark Rylance), sovětského špióna žijícího v New Yorku, strach a mocenská nedůvěra se ještě více vystupňují. Abel se ve skutečnosti jmenuje Viljam Genrichovič Fišer, řídil síť agentů a do Moskvy důmyslným způsobem odesílal kódované zprávy, i proto vyšetřování do dějin vstoupilo jako „Případ dutého nikláku“. Americká vláda osloví Jamese Donovana (Tom Hanks), uznávaného právníka z Brooklynu, aby se chopil Abelovy obhajoby. Přes počáteční obavy jeho i rodiny a odmítání tak nepopulární kauzy se Donovan nakonec rozhodne Abela zastupovat. Chce zajistit, aby byl podroben spravedlivému soudu. Během příprav na obhajobu se mezi oběma muži začne vytvářet pouto, které je založené na vzájemném respektu. Donovan obdivuje Abelovu sílu a loajalnost. Před soudem přednese vášnivou obhajobu, aby ho uchránil před trestem smrti. Abel je v říjnu 1957 odsouzen na čtyřicet pět let vězení.

O tři roky později je nad sovětským vzdušným prostorem sestřelen americký průzkumný letoun U-2 a jeho pilot Francis Gary Powers (Austin Stowell) je zajat a odsouzen k deseti letům vězení. CIA se obává, že Powers bude krutými výslechy a tvrdými vězeňskými podmínkami přinucen k odhalení přísně tajných informací. CIA proto osloví Donovana a přesvědčí jej, aby se stal členem záchranné mise. Donovan se vydává do Berlína, kde má za úkol vyjednat výměnu Abela a Powerse. Nedlouho po svém příjezdu se dozví i o americkém studentovi, který byl zatčen ve východním Berlíně. Navzdory pokynům CIA soustředit se pouze na sestřeleného pilota, Donovan se rozhodne vyjednat propuštění obou – pilota i studenta, protože odmítá v této zemi kohokoliv opustit. Velká hra začíná ... (CinemArt CZ)

PREMIERE CINEMAS

www.premierecinemas.cz

BEZVA ŽENSKÁ NA KRKU

FILM OD TVŮRČŮ KOMEDIE ŽENY V POKUŠENÍ

Sympatická Eliška (Petra Hřebíčková) je na plný úvazek milující manželkou charismatického a bohatého Pavla (Jiří Langmajer). Ovšem jen do té doby, než ji na prahu čtyřicítky milým a korektním způsobem požádá o rozvod. Když nový život, tak od základů! Eliška se rozhodne začít od nuly jako učitelka v malé středočeské vesničce. Rázovitý a hyperaktivní starosta (Miroslav Táborský) nastěhuje Elišku do jednoho domu s nerudným Božíčkem (Ondřej Vetchý), který díky svým vlastním neblahým zkušenostem s „ženskejma definitivně skončil“. Jeho jízlivost a hulvátství může trumfnout snad jen jeho povolání – Božíček pracuje ve vesnici jako hrobník. Eliška má ovšem na chlapy také momentálně spadeno, takže si rozhodně nenechá nic líbit...

„Je to film o lásce, která lidem může pomoci. Zejména těm, kteří už nemají

nebo ztratili chuť, odvahu a sílu věřit, že by jim ještě někdy mohlo být hezky. Díky šťastnému setkání dokážou prožít nejhezčí kus svého života a to v situaci, kdy už tomu ani jeden z nich nevěřil. Láska není abstraktní pojem. Je strašně mocná,“ prozrazuje Ondřej Vetchý o tématu filmu.

Petra Hřebíčková jej doplňuje několika postřehy o své postavě Elišky: „Je to inteligentní žena, která měla to štěstí, nebo spíš smůlu, že nikdy nepracovala, a když se pak musí nečekaně postavit na vlastní nohy, pere se s krizovou situací s bláznivou odvahou a nevyčerpatelnou energií. Jen díky tomu dokáže nakonec najít nejen novou lásku, ale hlavně samu sebe.“

Film **BEZVA ŽENSKÁ NA KRKU** je první společnou koprodukcí společností Infinity Prague a CinemArt. Producenty jsou Tomáš Hoffman, Jiří Vejdělek a Marek Jeníček.

TOMÁŠ HOFFMAN / režisér, producent, scenárista

Po studiu filmové vědy na FF UK působil několik let jako redaktor časopisu Cinema. V roce 2001 založil PR a marketingovou agenturu specializovanou na filmové projekty. Byl prvním ředitelem nezávislé distribuční společnosti Bioscop (Kill Bill). Od roku 2005 se ve vlastní společnosti INFINITY Prague specializuje na produkci filmů určených pro kina. Tomáš Hoffman je producentem, nebo koproducentem těchto filmů: Román pro ženy, Filip Renč, 2005, nejúspěšnější film roku 2005; Účastníci zájezdu, Jiří Vejdělek, 2005 nejúspěšnější film roku 2006, Tribeca Film Festival official selection; Roming, Jiří Vejdělek, 2006, Toronto Film Festival official selection; Na vlastní nebezpečí, Filip Renč, 2007; Taková normální rodinka, Patrik Hartl, 2008; Nestyda, Jan Hřebejk, 2008, Toronto Film Festival official selection; Kawasakiho růže, Jan Hřebejk, 2009,

Berlin Film Festival - Grand Opening Pano-rama; Ženy v pokušení, Jiří Vejdělek, 2010, nejúspěšnější film roku 2010; Nevinnost, Jan Hřebejk, 2011; Signál, Tomáš Řehořek, 2012; Muži v naději, Jiří Vejdělek, 2012, nejúspěšnější film roku 2012; Něžné vlny, Jiří Vejdělek, 2014.

Ve kterém okamžiku jste se rozhodl být u Bezva ženské na krku nejen producentem, ale tentokrát i režisérem?

Může za to režisér nové vlny Evald Schorm, který řekl, že "filmovým režisérem může být každý, kdo nedokázal, že jím není." Filmová režie je kombinace uměleckých a organizačních rozhodnutí, přičemž důraz je položen na slovo rozhodnutí. Takže proti mojí běžné práci žádná velká změna, prostě děláte denně řadu rozhodnutí, která mají vliv na konkrétní projekt. Režisér si musí především umět vybrat do týmu schopné a talentované kolegy a potom jim dát náležitý prostor. Moji spolupracovníci na Bezva ženské byli skvělí, musím zmínit kameramana Jana Drnka, kterému ještě není třicet a natáčení svého prvního filmu zvládl

v naprosté pohodě. Zásadní a nepostradatelnou oporou je pro mě dlouhodobě střihač Ondřej Hokr, se kterým jsme mimo jiné spolupracovali už na Ženách v pokušení a Mužích v naději. Bez takových talentovaných spolupracovníků se režiséři ani producenti neobejdou.

Znamená to, že do budoucna se budete věnovat vedle profese producenta i režii?

Nemyslím si to. Filmová režie je časově velmi náročná a překvapivě jednotvárná práce. Režisér vstává v pět hodin ráno, a když ho před polednem přestane natáčení bavit, nemůže s nějako přijatelnou výmluvou odejít na dobrý dvouhodinový oběd. Až do večera musí zůstat na place, přičemž zdřímnout si může jen krátce při opravdu dlouhých záběrech. Moc nechápu, že se někdo pouští do podobného martýria opakovaně. Možná je to tím, že většina režisérů nemá ponětí o tom, jak pohodový život mají producenti.

Po úspěšných snímcích ve Vaší producentské filmografii Ženy v pokušení, Muži v naději, jde opět

o žánr komedie. V čem Vám tento žánr vyhovuje?

Občas se setkávám s názorem, že jako vychytralý producent točím schválně komedie, abych měl na doutníky. To není pravda. Mám rád komedie a zábavné filmy, takže s Jirkou Vejdělkem točíme vlastně jenom takové filmy, které bychom v kině sami rádi viděli. A naštěstí nejsme sami.

Film prezentujete jako titul od autorsko-producentské dvojice Vejdělek-Hoffman, jaký máte s Jiřím Vejdělkem dlouhodobě vztah?

S Jiřím nás spojuje dlouholeté přátelství. Sdílíme životní filozofii, že dobrá nálada a elementární lidská slušnost jsou základní výdobytky naší civilizace. Pak máme ještě společnou lásku k filmům, ale jinak jsme naprosto rozdílní. Zatímco Jiří je sportovec, nekuřák a téměř abstinent, já jsem požitkář se slabostí pro doutníky a koňak. Jiří je básník, který nosí hlavu v oblacích. Vášnivě sprádá v kteroukoliv denní či noční hodinu osudy svých budoucích filmových hrdinů a jeho pověstné zápisníky s nápady se počítají na desítky. Já obvykle podepisuji ob-

chodní smlouvy, kontroluji příchozí i odchozí platby a předkládám vyúčtování auditorům. I mé šanony se ovšem počítají na desítky. Jsme jako Jing a Jang, což v čínštině znamená něco jako Pat a Mat.

Proč jste se rozhodli obsadit do ústřední dvojice Petru Hřebíčkovou a Ondřeje Vetchého?

Petra Hřebíčková stála u projektu *Bezva ženská na krku* od začátku a ani o tom nevěděla. Jako producent jsem několik let pátral po hezkém scénáři, ve kterém by si Petra mohla zahrát hlavní roli. A když jsme ho konečně našli, Petra otěhotněla. Rozhodli jsme se na ni počkat a udělali jsme dobře. Petra je skvělá dramatická herečka, dokonce má cenu Thálie za titulní roli v *Maryše*. Vedle toho je také úžasná komediantka s báječným smyslem pro humor. Petra byla na každý natáčecí den perfektně připravená, plná energie a nápadů, které jsem rád využíval. V měsících před začátkem natáčení mi často pokládala nečekané otázky týkající se její role a tím mě samotného nutila o postavě Elišky víc přemýšlet. Jsem jí za to vděčný.

Ondřej Vetchý je nesmírně citlivý a vzdělaný člověk obrovské vnitřní síly. Je jedinečný svou kombinací magnetizujícího charismatu a vzácné schopnosti probouzet v divácích intenzivní empatickou emoci. Posta-vu Božíčka, chlapa zklamaného životem, který postupně rozkvétá pod blahodárnou péčí Elišky, hraje s neodolatelným mužným šarmem a potřebným nadhledem. Naše spolupráce pro mě byla vzácná zkušenost, které si velmi vážím.

Třetí hlavní rolí filmu je postava hyperaktivního starosty v podání Miroslava Táborského. Měli jste nějaký konkrétní předobraz místního politika - starosty?

Je to spíš takový zhmotněný ideál. Náš starosta je velký bojovník s nepřiznání osudu, nikdy se nevzdává a sebekomplikovanější situaci považuje za řešitelnou. Často se tak dostává do ještě větších potíží, ale optimismem, energií a zdravým selským rozumem nakonec vždycky zažehná hrozící katastrofu. Miroslav Táborský byl od začátku naše jediná volba. Takového starostu by chtěl mít v obci každý!

Jak vnímáte Vy osobně život na vesnici, který ve filmu zachycujete poměrně idylicky (např. s atmosférou zachycená scéna pálení čarodějnic)?

Bydlíme s rodinou za Prahou v malé obci, kde se město začíná prolínat do venkova. Kousek od domu voní les, pole neleží o moc dál. Mám tu dobré kamarády a při pálení čarodějnic je i u nás skvělá atmosféra. Popijíme sice poměrně intenzivně, ale sbor našich dobrovolných hasičů zůstává ve střehu. Ostatně všechny děti v Eliščině jednotřídce se jmenují právě podle mých vesnických sousedů.

Název filmu procházel nějakými změnami nebo to byla od začátku *Bezva ženská na krku*?

Názvy filmů si vymýšlím tak říkajíc „do foroty“ v autě, v letadle, na kole nebo na procházce v lese. Mám jich v záloze několik, a když se mi dostane do ruky dobrý scénář, zkusím, který by se k příběhu a hlavně žánru nejlépe hodil. Název komedie by měl v ideálním případě obsahovat nějaký paradox, který se dokáže drápkem zaseknout do pozornosti budoucího diváka.

Finální zkouškou dobrého názvu je pak přehrávka situace u pokladny v kině: „Prosil bych dva lístky na Bezva ženskou.“ Pokud máte paradoxní název, který je u pokladny skluzný, je vyhráno.

Pokud byste měl diváky pozvat do kina, co můžou od Bezva ženské na krku očekávat?

Pohodový film, který jim udělá dobře. Takové mám sám nejradši.

JIŘÍ VEJDĚLEK / scenárista, producent
Narozen ve Šluknově. Je autorem divácky nejúspěšnějších filmů posledních let. Autorský tvůrce, herecký režisér, známý svým citlivým přístupem k předlohám a herecké práci. Po absolvování pražské FAMU, kde jeho studentské snímky získaly řadu cen, debutoval adaptací bestselleru Michala Viewegha Účastníci zájezdu (2006), oceněnou na MFF Tribeca v New Yorku za herecké výkony. Pod touto komedií, která se stala nejúspěšnějším titulem roku 2006, byl podepsán jako scenárista a režisér. Následovala roadmovie Roming (2007) a drama Václav (2007), za které jeho protagonisté Ivan Trojan a Jan Budař si odnesli prestižní sošky filmových cen Český lev. Na MFF

v Šanghaji 2008 za svůj strhující herecký výkon obětavé matky byla Zlatým pohárem oceněna i Emília Vášáryová a rovněž Marek Epstein s Jiřím Vejdělkem byli oceněni za nejlepší scénář. Následovala komedie Ženy v pokušení (2010) s rekordní diváckou návštěvností 1 250 000 diváků natočená podle scénáře a v režii Jiřího Vejdělka. Práva na realizaci anglické verze tohoto snímku koupil Gareth Unwin, britský producent oscarového životopisného dramatu Králova řeč. U diváků slavily úspěch i romantické komedie Muži v naději (2011) a Něžné vlny (2013), u kterých se Vejdělek představil jako scenárista, režisér a spoluproducent. Za zmínku stojí i jeho televizní práce: seriál Redakce (2004, tři řady seriálu podle jeho scénáře a v spolurežii), taneční seriál První krok (2009, spolurežie) a také se podílel jako šéfrežisér na první sérii seriálu Vinaři (2014).

O Bezva ženské na krku jste s Tomášem Hoffmanem prozradili, že vypráví o odvaze být sám sebou, o ženské hrdosti a odhodlání. Jak jste přišli na téma snímku?

Měl jsem při psaní před očima ženu,

kteřá je zvyklá žít si na vysoké noze a pak se náhle musí postavit na nohy vlastní. Zajímalo mě napsat příběh o ženě, která byla navyklá, že se o ní někdo stará a hýčká ji a náhle je vystavena situaci, kdy se o sebe musí postarat sama. Myslel jsem hlavně na příběh a na postavy, aby byly takové, abych s nimi byl rád.

Existuje nějaký konkrétní předobraz pro postavu Elišky?

Vždy, když jsem se potkal s nějakou bezva ženskou, otiskl jsem zkušenosti s ní do příběhu.

Po úspěšných snímcích ve Vaší filmografii: Účastníci zájezdu, Ženy v pokušení, Muži v naději, jde opět o žánr komedie. Proč máte tento žánr rád?

Hlavní postavy musí překonat řadu nesnází. Někdo by v tom možná viděl látku pro drama, ale pro mě je vždy boj s nepřízní osudu východisko ke komedii. Baví mě v tom postavy náležitě vymáchat a nechat změřit síly s vlastními nedokonalostmi a teprve když prokážou dost odvahy a odhodlání, mohou nalézt vlastní štěstí.

Proč jste se s Tomášem Hoffmanem ro-

zhodli obsadit do ústřední dvojice Petru Hřebíčkovou a Ondřeje Vetchého, co bylo tím hlavním impulsem a počítal jste s nimi již při psaní scénáře?

Tentokrát jsem scénář psal a upravoval pro konkrétní herce. Do hlavní ženské role jsme potřebovali půvabnou herečku s velkým komediálním nadáním a se schopností jemné sebeironie. Petra Hřebíčková byla jasná volba. Ovšem, zatímco jsem jí psal roli přímo na míru, stačila Petra otěhotnět, a tak jsme si na naši bezva ženskou museli počkat. Nepochybně se to ale vyplatilo. Kostymérky musely sice Petře povolit kostýmy o dvě čísla přes prsa a poprvé jsem zažil, že se v natáčecím plánu musí počítat s pauzami na kojení, ale čerstvé mateřství Petru učinilo ještě trpělivější a vyrovnanější. Hezky je na ní vidět, jak ženu ta zkušenost s porodem uklidní a s jakým nadhledem se potom dokáže vypořádat s ostatními životními „malichernostmi“.

Delší dobu jsem toužil mít roli pro Ondřeje Vetchého, a když se v Bezva ženské na krku začala vylupovat postava muže, který zanevřel na ženy a doufá, že už od nich má na věky pokoj, myslel jsem na něho při psaní stále častěji.

Jsem velice rád, že roli přijal a nechal si na krk pověsit tu bezva Elišku, kterou představuje Petra Hřebíčková.

Film se může pochlubit kvalitním hereckým obsazením i ve vedlejších rolích: Jiří Langmajer, Miroslav Táborský a Václav Postránecký. Jak probíhal výběr v tomto případě?

Manžela, který ženě dopřává blahobyt, nikoliv lásku, jsme svěřili Jiřímu Langmajerovi. On je přesně ten sebevědomý nebezpečný typ, od kterého se ženám špatně odchází. Miroslav Táborský byl kdysi tak laskav, že mi ochotně a zdarma zahrál v jednom z mých studentských filmů. Teď po letech jsem pro něho konečně měl komediální roli, na které si může smlsnout. Hraje s velkým gustem čiperného a upovídáného starostu, který je schopen všechno zařídit i zkomplikovat.

Václav Postránecký mě před lety na FAMU vyučoval práci s herci, proto jsem raději tentokrát nechal režii na Tomášovi Hoffmanovi, aby si to Václav nemohl ještě rozmyslet a vymazat mi zápočet z indexu.

Ve snímku jste si vystříhl malinkou

roličku líného pozůstalého. Či to byl nápad a jak Vám šlo hraní?

To byl samozřejmě škodolibý nápad pana režiséra. „Mně si uvrtal do režie, tak ty v tom budeš pěkně hrát. Můžeš si vybrat roli,“ uvolil se velkoryse. Zvolil jsem tu nejmenší roličku, která ve scénáři byla, s tím, že v tak krátkém čase moc škody napáchat nemůžu. To jsem ovšem netušil, čeho jsem schopen, a jaká hrůza to může být. Najednou jsem jednoho dne stál před kamerou na scéně uprostřed hřbitova mezi náhrobky, a řeknu vám, nejradši bych se zahrabal. Kolem prvotřídní zkušenosti herci. Ondra Vetchý, Miroslav Táborský, Martin Pechlát, Eva Leinweberová a mezi nimi trdlo, které by svou výslovností zničilo i partu otrlých logopedů. Když jsem svůj výkon viděl ve střížně, snažil jsem se Tomáše „ukecat“ a pak i uplatit, aby to vystříhl, ale byl neoblomný. Takže mě opravdu v Bezva ženské na krku uvidíte i uslyšíte, ale je to jen okamžik, a protože všechno před tím i potom je vynikající, tak to, věřím, přežijete...

Film prezentujete jako titul od autorsko-producentké dvojice Vejdělek-Hoffman, jaký máte s Tomášem Hoffmanem pra-

covní a soukromý vztah?

Tomáš na mě kdysi vsadil jako na debutanta s Účastníky zájezdu. Teď mu to můžu po čase konečně oplatit a vsadit na jeho režijní debut. Je to mezi námi o vzájemné důvěře. Dlouholetý pracovní vztah se postupně rozvinul v přátelství. Snažíme se společnými filmy dělat radost sobě i divákům.

Pokud byste měl nalákat diváky, co je v kině na podzim s Bezva ženskou čeká?

Diváci ať si klidně pověsí naši Bezva ženskou na krk. Bude s ní zábava. Věřím, že je to komedie, která jim polechtá bránice a projasní podzimní plískanice.

Jaké jsou Vaše další filmové plány?

Rozesmát co nejlíc diváků.

ONDŘEJ VETCHÝ / Božíček

Jeden z nejrespektovanějších českých herců současnosti. Narozen v Jihlavě. Po studiích na Pražské konzervatoři účinkoval v letech 1984 - 1987 v Činoherním studiu v Ústí nad Labem a v letech 1987 - 1989 v pražském divadle E. F. Buriana. Od roku 1989 působí v angažmá v pražském Činoherním klubu. Od mládí se věnuje bojovým

sportům. Na filmovém plátně debutoval v roce 1981 malou rolí v dětském dobrodružném filmu Neříkej mi majore!. Začátky jeho filmové kariéry jsou spojeny s postavami outsiderů (např. šikovný zloděj z Lásky z pasáže, 1984). Dále se objevil ve filmech uznávaných režisérů: v psychologickém snímku Karla Kachyni Sestřičky (1983) či v pohádce Hynka Bočana S čerty nejsou žerty (1984). Ale opravdový rozjezd své kariéry zažil až v roce 1987 vytvořením již hlavní role roztomilého frajířka v dramatu Miloše Záborského Dům pro dva, za kterou byl oceněn Evropskou filmovou cenou Félix. Byl celkem osmkrát nominován na prestižní filmovou cenu Český lev, kterou nakonec získal za nejlepší mužský herecký výkon ve vedlejší roli za svéráznou postavu kapitána Jirky Luňáka ve sportovní komedii Jana Prušinovského Okresní přebor - Poslední zápas Pepika Hnátka (2012), která mu vynesla i cenu TýTý (za TV seriál v roce 2010). Výběr z filmografie: tragikomedie Golet v údolí (1995) a Kolja (1996), komedie Báječná léta pod psa (1997), válečná dramata Všichni moji blízcí (1999) a Tmavomodrý svět (2001), dramata Vendeta (2011) a Nevinnost (2011), krimi Příběh kmotra (2013), tragikomedie Láska je láska (2012), rodinné snímky Pojedeme k moři (2014) a Jak jsme hráli čáru (2014), komedie Život je život (2015).

Charakterizujte stručně Vaší postavu Božíčka.

Charakterizujte stručně Vaší postavu Božíčka.

Jmenuje se Bohumil, Božíček je myšleno patrně ironicky. Je to chlap, který se po špatné životní zkušenosti ukryje na vesnici, kde zde žije životem, který mu v dané situaci vyhovuje. Je intelektuálně zdatný. Jde o druh rezignace na život s lidmi, před kterými takto utekl. Je příliš zatížen minulostí a po tom, co ho potkalo, ho chápu. Najde si klidné místo, kde se zašije, rozhodnut to tady doklepat. Náhle mu však vpadne do života ženská a navíc ne leccjaká. O to víc začíná zoufale bojovat o svůj život, který si zvolil a měl ho do tohoto osudného setkání plně pod kontrolou. V okamžiku, kdy mu ze života mizí, o ni začne bojovat a také si ji vybojuje.

Proč jste se rozhodl přijmout tuto postavu nerudného Božíčka a jaké jsou celkově Vaše kritéria pro výběr postavy při čtení scénáře - pro přijetí role v

daném snímku?

Po každé je to jiné. Vždy je to ale vázáno na konkrétní lidi, se kterými mohu takto trávit a sdílet určitý čas, protože jinak bychom se ani nepotkali. Navíc je to samozřejmě i scénář a herecké obsazení. Za herecké kolegy jsem ochoten i bojovat, pokud jsem přesvědčen, že konkrétní role by se hodila z určitého důvodu pro jiného herce a to se samozřejmě týká i mě samého. V případě filmu režiséra Tomáše Hoffmana šlo o opět o setkání s člověkem, kterého mám moc rád, vážím si ho a rozumíme si. Je to vzdělaný, hodný, chytrý chlap, funguje perfektně jako producent a tato režijní zkušenost, kterou si dopřál, je opravdu nesdělná a já jsem byl ochoten stát mu při tom po jeho boku.

Jaký je typ režiséra Tomáš Hoffman, jak pracuje s herci?

Mám ho prostě rád a je mi s ním hezky. Je to inteligentní a slušný člověk. Film miluje a čas s ním strávený je obohacující. A co je pro mě nejdůležitější při samotné realizaci - je partnerský a otevřený.

Zasahoval scenárista Jiří Vejdělek do sa-

motného natáčení, jak jste spolu komunikovali na place?

Byl-li na natáčení, postával stranou. Dokud nás Tomáš Hoffman neseznámil, ani mě nenapadlo, že je to Jiří Vejdělek, kterého samozřejmě znám podle jména jako výborného režiséra. Je to milý člověk a krásně jsem si s ním popovídal stejně jako kdysi dávno s Tomášem Hoffmanem, v dobách, kdy ještě ani netušil, že bude i režisérem.

Ve filmu hrajete po boku Petry Hřebíčkové, jak probíhala spolupráce s touto bezva ženskou?

Zrovna teď se nacházíme na půdě pražského Činoherního klubu, kde asi před deseti lety se mnou a s Jaromírem Dulavou Petra Hřebíčková zkoušela jednu hru, takže jsme se znali. Tehdy působila ještě ve Zlíně a párkrát jsme se potkali i při natáčení Případů 1. oddělení. A ještě je zde jeden průsečík, Petra má miminko s mým kolegou z Činoherního klubu hercem Matějem Dadákem.

Božíček je v pořadí druhý sympatický hrobník ve vaší filmové kariéře po oscarovém Koljovi. Čím si to vysvětlujete?

Dají se tyto dvě postavy porovnat?

V případě hrobníka Brože z filmu Kolja to byla jeho první volba. Dělal tuto profesi s láskou a přesvědčením a své nebožtíky i pozůstalé upřímně miloval a navíc byl obklopen velkou rodinou a spoustou zvířat a dětí. Zatímco Božíček zbaběle od lidí utekl a vybral si profesi hrobníka právě proto, že si byl jistý, že se s živými lidmi bude potkávat minimálně.

Film Bezva ženská na krku je umístěn do malebného prostředí Martinic na Vysočině a Václavic nedaleko Konopiště. Je Vám tento kraj něčím blízký včetně prostředí vesnice?

Film se odehrával také v Pyšelích u Prahy, které jsou nádherné, kde se mi moc líbila architektura prvorepublikových vilek. Člověku dojde, když se tady prochází, jak byli lidé, kteří zde žili, šikovní, vkusní a účelní. To dnes v širší míře velmi postrádám.

Vesnický život je krásný - naprosto nezaměnitelný, je jenom otázka, koho máte za sousedy. Pokud žijete na vesnici, v místě, kde si lidé mají pomáhat a jsou na sobě závislí, není nic horšího, máte-li za souseda „kretěna“, naopak pokud jsou sousedé skvělí lidé, je to nádhera, což

platí samozřejmě i o městském životě. Hledání a výběr ostatních míst pro natáčení měl na starosti nesmírně šikovný architekt Milan Býček, odchovaný Zbyňkem Hlochem, fenomenálním filmovým architektem. Nejvíce jsem jím byl fascinován po zhlédnutí filmu Život a neobyčejná dobrodružství vojáka Ivana Čonkina. Za nic na světě jsem nemohl uvěřit tomu, že se film netočil v reálné ruské vesnici, ale že ji postavil tady u nás na zelené louce pouze pro filmové účely.

Film Bezva ženská na krku je o hledání lásky, sebe sama, o usmíření s rodinou. Pokud byste měl tento film doporučit divákům, co byste jim vzkázal?

Je to příběh o setkání dvou dospělých lidí. Je to film o tom, že člověk má za svůj život plnou odpovědnost a to po celou dobu jeho trvání. Film o lásce, která lidem může pomoci. Zejména těm, kteří už nemají nebo ztratili chuť, odvahu a sílu věřit, že by jim ještě někdy mohlo být hezky. Díky šťastnému setkání dokážou prožít nejhezčí kus svého života a to v situaci, kdy už tomu ani jeden z nich nevěřil. Láska není abstraktní pojem. Je strašně mocná. Křídla lásky

z vás udělají lepšího člověka, a pokud tato láska vydrží, tak je člověk lepším po celý život. Láska je pozoruhodný a inspirující dar, který dá člověku sílu, odvahu, tvořivost a naději! Mít odvahu pustit se do rizika nového vztahu se všemi riziky a důsledky - do společného sdílení, není totiž žádná „prdel“!

PETRA HŘEBÍČKOVÁ / Eliška

Narozena v Hodoníně. Po absolvování brněnské JAMU (obor činoherní herectví) hrála v letech 2002 až 2003 v brněnském divadle pro děti Polárka, dále hostovala v pražském Činoherním klubu a Divadle ABC. Od roku 2003 do roku 2009 působila v angažmá v Městském divadle Zlín, kde za titulní roli v Maryše v roce 2009 získala prestižní sošku divadelních Cen Thálie. V Praze ji diváci mohli vidět v muzikálech: Kudykam (Státní opera) či Hvězdy na vrbě (Divadlo na Fidlovačce). V roce 2010 se stala členkou souboru Švandova divadla. Výběr z filmografie: dramata Proměny (2009) a Kawasakiho růže (2009), romantická komedie Muži v naději (2011) či rodinný snímek Děda

(2016). Oblíbená u diváků se stala díky seriálovým rolím, např. v romantickém seriálu Svatby v Benátkách (2014), v krimi Případy 1. oddělení (2014 - 2016) nebo v komediálním seriálu Přístav (2015 - 2016).

Charakterizujte ve stručnosti Vaší postavu Elišky.

Je to zaopatřená moderní žena těsně před čtyřicítkou. Zdánlivě spokojeně žije ve zlaté kličce plně oddaná svému muži. Jenže ten ji náhle opustí a ona se musí postavit na vlastní nohy. Eliška je sice trochu zhýčkaná, ale vždycky se držela svých zásad a má ráda lidi. Někdy svou mravokárností může lézt na nervy (především nevrlym hrobníkům, co nad sebou dávno zlomili hůl), ale v zásadě je to milá bytost.

V čem Vás přesvědčil scénář, že jste se rozhodla roli Elišky přijmout a v jaké fázi projektu Vás tvůrci oslovili?

Oslovil mě Tomáš Hoffman s hotovým scénářem a jasnou představou - asi půl roku před natáčením. Když jsem si text poprvé přečetla, napadlo mě: "Čistokrevný příběh o lásce." Líbila se

mi samozřejmě postava Elišky a lákala mě představa si ji zahrát. Měla jsem příjemný pocit z úsměvného příběhu o lásce, o odvaze, o tom, že vše zlé může být k něčemu dobré, pokud člověk nezaleze do kouta. Bylo mi při čtení jednoduše dobře. A takový snad bude i film!

Co bylo pro Vás při realizaci této komedie nejnáročnější?

Asi největší oříšek bylo skloubit plné pracovní nasazení s kojením a péčí o syna, ale Šimon to díky starostlivé chůvě Vladce a partnerovi Matějovi, který je výborný táta, zvládl výborně. Také produkce nám stoprocentně vycházela vstříc, takže jsem se mohla plně věnovat natáčení. Obavy, které jsem měla před první klapkou, se zcela rozplynuly.

Ve filmu hrajete po boku Ondřeje Vetchého, krásně to mezi vámi jiskří (nejprve ve zlém a pak i v dobrém). Jak probíhala spolupráce s tímto nerudným Božíčkem, co s „ženskejma definitivně skončil,“ jak zazní na začátku filmu?

Ondřej zpočátku budí svou osobitostí respekt, ale během naší spolupráce se z nás stali přátelé. Umí mě vyprovokovat,

jak ke vzteku, tak ke smíchu, což činil především v lehkých impro-vizacích při natáčení. Tuším, že to dělal schválně, aby žádná klapka nebyla unylá a takzvaně nešustila papírem. Svým přístupem k práci mě nutil být neustále ve střehu, což bylo skvělé. Baví mě ho pozorovat.

Bezva ženská na krku je hereckým filmem. Jak se Vám spolupracovalo s dalšími kolegy v čele s Miroslavem Táborským, Václavem Postráneckým, dále s Jiřím Langmajerem a jeho sestrami Terezou Kostkovou a Jenovéfou Bokovou?

Obsazení mých kolegů byl profesní dárek. Na scény s Mirkem Táborským jsem se vždycky těšila, nakazil mě svou pozitivní náladou. Natáčením jsme se náramně bavili. Napadala nás spousta skvělých fórů, mnohé ovšem neprošly, no, asi protože se spíš hodily na divadelní scénu, než do tohoto filmu. Třeba se nám někdy poštěstí spolu něco nazkoušet.

S Jiřím Langmajerem jsme už hráli manželský pár v televizním filmu, takže opadlo prvotní oťukávání. Je to velmi charismatický muž a skvělý herec. Při první scéně musel ode mě snést nemálo bolavých úderů a sám mě ještě podporo-

val, ať se jich nebojím, ať jdu naplno, aby to působilo skutečně, že to nebolí. Bolelo to určitě strašně.

A s Terezou Kostkovou a Jenovéfou Bokovou jsme si také skvěle rozuměly. Václav Postránecký, Nela Boudová, Veronika Kubařová, Pavla Tomicová, Ondřej Malý, o každém bych se ráda zmínila...

Jak probíhala Vaše příprava na roli, zkoušení a natáčení s režisérem Tomášem Hoffmanem?

S Tomášem jsme se pravidelně setkávali téměř půl roku. Měla jsem čas si scénář několikrát v klidu pročíst a připravit se. Tomáš se mnou trpělivě konzultoval veškeré mé otázky a návrhy. Byl perfektně připraven, měl vše dopodrobna promyšleno, ale zároveň byl přístupný k novým podnětům, které vyplynuly až na place. Tomáše si velmi vážím jako sebevědomého producenta, režiséra, který o světě filmu skutečně hodně ví, a především jako úžasného a laskavého člověka.

Zasahoval scenárista Jiří Vejdělek do samotného natáčení?

Ne. Těch našich několik setkání na place

bylo spíše v rozverném duchu. Jiří mě umí vždycky rozesmát a hlavně je velmi dobrý lichotník. Jeho přítomnost měla velmi dobrý vliv na mé sebevědomí. Se ženami to holt umí. Cítila jsem se potom jako docela „bezva ženská“.

Film se odehrává na vesnici, je Vám prostředí vesnice či tento kraj Vysočiny a Konopiště něčím blízký?

Vyrůstala jsem v menším městě na jižní Moravě, ale většinu volného času jsme trávili na zahrádce, která je paradoxně za místním hřbitovem. Tam si žijeme jako na vesnici. Pravidelně jsme jezdili k prarodičům do vesničky Bořitov a milovali jsme to tam. Teď žiju v Praze, ale pořád mě to táhne na venkov.

Martinice, Václavice, tyhle malebné vesničky jsem před natáčením nez-nala. Exteriéry jsou jednou ze silných stránek filmu. Byla jsem z nich nadšená. V Martinicích se odehrává největší část filmu, dokonce jsme měli s rodinou blízko Martinic pronajatý domek. Přiznám se, že z Václavic znám jen hřbitov, ale ten vypovídá za vše. S trochou nadsázky vypadal jako zámecká zahrada. Lidé se tu o hroby svých blízkých příkladně starají. V neděli ráno byl hřbitov plný svátečně

oblečených lidí, museli jsme na chvíli přerušit natáčení a s údivem sledovali ten rej. Byli na svůj hřbitov pyšní.

Ve filmu je například nádherná vesnická scéna pálení čarodějnic, jak se Vám hrála?

To byl nejhezčí den natáčení, až jsem zapomněla, že jde ještě o práci. Potýkali jsme se celý den s deštěm, ale nakonec přišla odměna - mraky se rozestoupily a zapadající slunce vykouzilo nejhezčí barvy podvečera. Výhled z louky byl pohádkový.

S herečkou Veronikou Kubařovou jsme nad tou krásou jásaly jak malé holky.

Scenárista Jiří Vejdělek o Vaší postavě řekl, že myslél na „půvabnou herečku s velkým komediálním nadáním a se schopností jemné sebeironie.“ A Vy jste byla jasnou volbou i přes komplikace s čerstvým mateřstvím, které Vás ale „učinilo ještě trpělivější a vyrovnanější.“ Co říkáte na tato slova?

Usmívám se od ucha k uchu, jak říkám: Jirka je dobrý lichotník. Jsem moc ráda, že mé těhotenství tenhle tandem tvůrců neodradil. Když mi Tomáš Hoffman říkal, že na mě čekali, nevěřila jsem mu.

Nabídka přišla v momentě, kdy jsem ji nejméně čekala. Film budu mít vždy spojený s krásným prvním rokem mateřství, které mě opravdu trochu srovnalo.

Bezva ženská na krku je komedií o odvaze být sám sebou, o ženské hrdosti a odhodlání. Jak tuto linku vnímáte Vy osobně a co byste řekla divákům?

Je důležité neustále věřit v dobrý konec a nevzdávat se svých ideálů a naděje. Být hrdinou v tom vlastním příběhu. Tohle poselství nás učily pohádky a je fajn si je připomenout i v dospělosti. Osobní prohry a pády nás mají burcovat k činům, díky kterým se můžeme stát lepšími lidmi, ne naopak. Eliška se neúnavně snažila zachránit samu sebe a přitom nezapomínala na druhé. To se mi líbí. Díky tomu našla svou lásku. Věřím, že film bude patřit k těm, které pozvednou náladu humorem a polahodí i oku.

MIROSLAV TÁBORSKÝ / starosta

Narozen v Praze. Po studiu Pedagogické fakulty Univerzity Karlovy (obor fyzika a základy techniky) v roce 1987 absolvoval pražskou DAMU a poté nastoupil do prvního angažmá v kladenském

divadle. Později hrál v Divadle E. F. Buriana, Studiu GAG Borise Hybnera, Divadle pod Palmovkou a v Labyrintu. Od roku 1996 působí v angažmá v Divadle v Dlouhé (viz slavná role Jindřicha v Konci masopustu, za kterou získal v roce 1997 prestižní Cenu Alfréda Radoka za mužský herecký výkon roku). Dále rovněž vystupuje v Divadle Járy Cimrmana. Miroslav Táborský často pracuje ve filmu a televizi, natáčí také v zahraničí. Za postavu tlumočnicka ve španělské tragikomedii Fernanda Trueby *Dívka tvých snů* (1998) byl v roce 1999 oceněn Goyovou cenou v kategorii Objev roku. Výběr z filmografie: komedie *Černí baroni* (1992), pohádka *Lotrando a Zubejda* (1996), tragikomedie *Kolja* (1996), válečná dramata *Tmavomodrý svět* (2001), *I ve smrti sami* (2004, TV film) a *Operace Silver A* (2007, TV film), komedie *Bobule* (2008), *Život je život* (2015) a *Jak básníci čekají na zázrak* (2016). U diváků je populární i díky televizním seriálům, např. *Místo nahoře* (2004) či *Vinaři* (2014 - 2015).

Charakterizujte ve stručnosti Vaši postavu pana starosty.

Starosta na vedlejší úvazek s plným

zaujetím. Člověk žijící v přesvědčení, že „všechno dobře dopadne“.

V čem Vás zaujal scénář, že jste se rozhodl roli starosty přijmout?

Přišlo mi to milé, vtipné, s dobrými dialogy a s dobrou příležitostí pro mě.

Co bylo pro Vás na natáčení této komedie nejobtížnější?

Nejtěžší bylo jezdit se sajdkárou. Od svých příbuzných „sajdkáristů“ jsem se pak dozvěděl, že se sami dělí na dva typy: ty, kteří v příkopu už byli a ty, kteří tam teprve spadnou.

Zavzpomínejte prosím na natáčení, jak probíhalo natáčení s režisérem Tomášem Hoffmanem a zda byl prostor i pro improvizace na place?

Především jsem cítil velkou důvěru a touhu po spolupráci. Předem se zkoušelo, diskutovalo a kupodivu i při tom fofru na place byl čas na varianty a nápady. Pro mě velmi příjemná a smysluplná práce se skvělým štábem.

Film je zasazen do kraje Vysočina a Konopiště, je Vám prostředí vesnice či konkrétně tento kraj něčím důvěrný?

Kraj to pro mě byl nový, ale vesnické prostředí jsem znal od dětství z prázdnin a později i z chalupy rodičů.

Bezva ženská na krku je komedií o hledání lásky, štěstí, ale také o odvaze. Konkrétně u postavy starosty o odhodlání udržet tradici školy a zachovat původní ráz vesnice. Jak tento moment vnímáte Vy osobně a na co byste natěšil diváky v kinech?

Já doufám, že především na dobrou hereckou komedii a těch není nikdy dost.

JIŘÍ LANGMAJER / Pavel

Jeden z neobsazovanějších českých herců, který si zahrál v řadě filmů a televizních seriálů. Narodil se v Plzni. Již na studiích na Pražské konzervatoři (v letech 1981 - 1987, hudebně-dramatický obor) ho obsadil režisér Karel Smyczek do populárního televizního seriálu *Třetí patro* (1985) a do působivého dramatu *Proč?* (1987). Po ukončení studií hrál v několika divadlech: Divadlo na Vinohradech, Národní divadlo, Hudební divadlo Karlín, Černé divadlo, Studio Bouře, poetické kavárna Viola, divadlo Kalich, přičemž nejvýraznější hlavní role

vytvořil v pražském Divadle pod Palmovkou. V roce 1999 se stal držitelem Thálie pro umělce do 33 let za roli Caliguly. Výběr z filmografie: komedie Copak je to za vojáka... (1987), tragikomedie Návrat idiota (1999), dramata PF 77 (2003, TV film) a Milenci a vrazi (2004), thriller Pravidla lži (2006), krimi Ztracená brána (2012, TV film), komedie Líbáš jako ďábel (2012) a Seznamka (2016). Dále si zahrál také v televizních seriálech, např.: Bylo nás pět (1994), Zdivočelá země (1997 - 2012), Ordinance v růžové zahradě (2005) či Labyrint (2015).

Charakterizujte ve stručnosti prosím Vaši postavu Pavla a v čem Vás fascinoval scénář, že jste se rozhodl roli přijmout? Moje rozhodnutí nebylo podle scénáře, protože moje postava Pavla je opravdu malá, ale roli jsem přijal kvůli lidem, kteří na filmu pracovali. Zásadní bylo, kdo film napsal, kdo ho režíroval, kdo zde hraje. A jsem šťastný, že jsem byl u toho, protože natáčení bylo moc fajn.

Bezva ženská na krku je hereckým filmem. Jak se Vám spolupracovalo s Petrou Hřebíčkovou?

Kdysi v minulosti jsem si s Petrou Hřebíčkovou zahrál manželský pár v televizní inscenaci Druhý dech (z cyklu Nevinné lži) režiséra Petra Zahrádky. Zde jsme se jako partneři viděli poprvé, byla to intenzivní práce, šlo zde o city, vztahy mezi námi, rodiči a dětmi. A protože jsme si tak pěkně zahráli už před třemi lety, tak jsem se rozhodl stát teď Petře po boku při jejím velkém rozjezdu...

Jaká byla atmosféra na place při natáčení a konkrétně práce s režisérem Tomášem Hoffmanem?

Tomáše Hoffmana znám jako producenta a vím, že je na něho spolehnout, je absolutní profesionál a dokáže se obklopit lidmi, kteří ovládají filmové řemeslo včetně Jiřího Vejdělky. Komedii Bezva ženskou na krku Tomáš obsadil fantasticky včetně vedlejších rolí.

Bezva ženská na krku vypráví o ženské odvaze najít samu sebe a o nelehké cestě za samostatností a láskou. Pokud byste měl divákům doporučit tento snímek, co publikum může očekávat?

Můžou se těšit jednoznačně na dva skvělé herce Ondřeje Vetchého a Petru Hřebíčkovou a na řadu senzačních herců

ve vedlejších rolích. Ondřej Vetchý je sám o sobě zážitek a Petra Hřebíčková je také výborná herečka. Tento film dělali lidé, kteří to dělali rádi a poctivě.

TEREZA KOSTKOVÁ / Klára

Narozena v Praze jako čtvrtá dcera z herecké divadelní rodiny, dcera herce Petra Kostky a herečky Carmen Mayerové. Po absolvování Vyšší odborné školy herecké v Michli v Praze (obor herečka/moderátorka) účinkovala v Západočeském divadle Cheb, Městském divadle v Liberci, dále v pražském Divadle pod Palmovkou a rovněž v poetické kavárně Viola. Známá se stala díky moderování taneční show StarDance a vystupování v televizních seriálech, např.: Četnické humoresky (2000), Pojišťovna štěstí (2004), Ordinance v růžové zahradě (2005), Proč bychom se netopili (2009), Cesty domů (2010) a Vinaři (2014 - 2015). Výběr z filmografie: komedie Rodinka (2010) a Líbáš jako ďábel (2012), pohádka Strašidla (2016).

Představte ve stručnosti svou roli Kláry. Pragmatická, přátelská, doktorka, preferující v citu bezvýhradně ženy... konkrétně jednu.

Co bylo pro Vás na natáčení *Bezva ženské na krku obtížné* a naopak co Vás mile potěšilo?

Nikoli obtížné, ale dost zodpovědné bylo řídit půjčené auto s přimontovanou hodně drahou kamerou z venku, nerozbit ji ani vozidlo, točit volantem, nezakrývat ve výhledu další dvě kolegyně a k tomu všemu vést přirozeně dialog za současného kochání se krajinou. A potěšily mě ty dvě zmíněné bezvadné dvě kolegyně v autě: Petra Hřebíčková a Jenovéfa Boková.

Točíte ráda komedie, je to Váš oblíbený žánr?

Komedie mám z duše ráda, protože dělají dobře na duši.

Při natáčení *Bezva ženské na krku* se setkalo několik herců zvučných jmen. Jak se Vám spolupracovalo s Petrou Hřebíčkovou, Jiřím Langmajerem a Vaší partnerkou Jenovéfou Bokovou?

Báječně. S Jirkou Langmajerem jsme byli léta v angažmá, ale tady jsme se potkali jen jednou. Milé setkání. S holkami Petrou a Jenovéfou jsme se naopak neznaly a náramně jsme si natáčení užily.

Jak pracuje Tomáš Hoffman s herci ve srovnání s ostatními režiséry, jak probíhá samotné natáčení?

Tomáš mě potěšil velmi laskavým přístupem k hercům i celé práci, připraveností, pokorou a současně nezbytnými nároky a jasnou představou. Hezký čas to byl...

***Bezva ženská na krku* je komedií o žen-ské odvaze a odhodlání najít samu sebe. Jak tento příběh o lásce a hledání štěstí vnímáte z ženského úhlu pohledu a doporučila byste ho divákům?**

Celý film jsem ještě neviděla, ale je-li o odvaze a odhodlání, pak už to je odpověď, proč na tento snímek zajít do kina. To jsou věci, které je třeba stále vidět v možné skutečnosti jako reálné a dosažitelné, byť je to jen film. Stejně jako třeba téma lásky. Dává to víru a naději jako každá umělecká tvorba a tedy i možnost dotknout se těchto věcí i ve skutečném životě.

JENOVÉFA BOKOVÁ / Lucie

Narodila se v Praze. Pochází z umělecké rodiny, je dcerou aktivisty Johna Boka a malířky a sochařky Jitky Bokové. Její starší sestra Kristýna Liška Boková je

také herečkou. Vystudovala hudební Gymnázium Jana Nerudy (hru na housle). Absolvovala Pražskou konzervatoř (obor housle) a věnuje se i nadále hudbě. Je součástí hudebního uskupení Come-nius Quartet a hraje na housle v kapele Wunder Bar Band alternativní jazz. V současné době studuje na pražské HAMU (hru na housle).

Před kamerou debutovala v roli Hanky v tragikomedii *Občanský průkaz* (2010). Výrazně na sebe upozornila v oceňovaném projektu *Hořící keř* (2013) v postavě rebelující studentky filozofie poznamenané odkazem Jana Palacha. Dále tuto charismatickou herečku diváci mohli vidět např. ve filmech: v tragikomedii *Láska je láska* (2012), hudební komedii *Revival* (2013), životopisném snímku *Fotograf* (2015), v televizní pohádce *Kdyby byly ryby* (2014) nebo v dramatech *Rodinný film* (2015) a *Zloději zelených koní* (2016).

Představte ve stručnosti svou postavu Lucie.

Lucie je mladá holka od rány, která si nebere s ničím/nikým servítky.

V čem Vás zaujal scénář, že jste se ro-

zhodla roli Lucie přijmout?

Mě zaujala především sexuální orientace mé postavy, protože jsem ještě nikdy nehrála ženu, která je orientována na stejné pohlaví. A samozřejmě, že ta moje postava je taková od rány, protože v poslední době jsem hrála samé hodné holky a já bych přitom byla tak ráda někdy zlá...

Pokud zavzpomínáte na natáčení, bylo něco pro Vás na realizaci snímku těžkého?

Vzhledem k tomu, že jsem vedle toho natáčela pro mě herecky velmi náročný seriál, tak tohle byla pro mě velká oddechová záležitost. Nic náročného pro moji roli nebylo a natáčení bylo opravdu zábavné. A já jsem tam stejně s mojí postavou jen tak na skok a tak tomu bylo i na place.

Jak se v hvězdně obsazeném snímku pracovalo s ženskými kolegyněmi Petrou Hřebíčkovou a Terezou Kostkovou? A dále s Ondřejem Vetchým - konkrétně v půvabné scéně v nemocnici při rentgenu, kdy ho nutíte svlékat. Jak se Vám to podařilo?

S Petrou Hřebíčkovou jsem se znala z předchozí spolupráce a právě ona pro

mě byla tak trochu tahoun, abych tuto roli vzala, protože Petra je skvělý člověk a chtěla jsem se s ní znovu potkat.

Terezu Kostkovou jsme poznala na Bezva ženské poprvé a ani o ní nemohu říct nic špatného, jen samá pozitiva. Když jsme se na place sešly všechny tři, což bylo skoro vždy, tak jsme si připadaly, že jsme se sešly v kavárně a ne v práci. A Ondřeje Vetchého svlékat bylo velmi zábavné. Pan Vetchý mi hrál jednou ušlápnutého tatínka a já hrála jeho hubatou dceru, takže ho znovu seřvat pro mě nebyl problém.

Jaký je Tomáš Hoffman typ režiséra a zda dovolí improvizovat na place?

No vzhledem k tomu, že moje role je opravdu malinká, tak žádné zkoušky neprobíhaly. Jen kostýmní a pak jsme si chvíli povídali s režisérem o mojí postavě, jak ji budu hrát. Ale jak už jsem psala, tohle natáčení pro mě bylo spíše zábavné. Tomáš mi přijde, že je typ režiséra, který ví, co chce a umí to předat dál a nebojí se improvizací.

Bezva ženská na krku

Stuck with a Perfect Woman

Komedie / Romantický, Česko, 2016, 97 minut

Režie: Tomáš Hoffman

Scénář: Jiří Vejdělek, Tomáš Hoffman, Martin Horský

Kamera: Jan Drnek

Hrají: Petra Hřebíčková, Ondřej Vetchý, Miroslav Táborský, Jiří Langmajer, Tereza Kostková, Jenovéfa Boková, Václav Postránecký, Matouš Ruml, Kristína Svarinská, Ondřej Malý, Pavla Tomicová, Nela Boudová, Veronika Kubařová, Petr Vaněk, Jan Šrámek, Viktor Antonio
Producenti: Tomáš Hoffman, Jiří Vejdělek, Marek Jeníček

Střih: Ondřej Hokr

Zvuk: Richard Müller, Michal Pajdiak

Scénografie: Milan Býček

Masky: Lída Kopecká

Kostýmy: Michaela Wondreys Kunešová

Láska nebeská

Komedie / Drama /
Romantický, Velká
Británie / USA / Fran-
cie, 2003, 135 minut
Režie: Richard Curtis
Scénář: Richard
Curtis

Kamera: Michael
Coulter
Hudba: Dido, Craig
Armstrong
Hrají: Bill Nighy,
Gregor Fisher, Colin
Firth, Sienna Guil-
lory, Liam Neeson,
Emma Thompson,
Kris Marshall, Heike
Makatsch, Martin
Freeman, Chiwetel
Keira Knightley, Hugh Grant, Martine McCutcheon, Laura Linney, Julia Davis, Abdul Salis, Edward Hardwicke, Thomas Brodie-Sangster, Alan Rickman, Rodrigo Santoro a další
Producenti: Tim Bevan, Duncan Kenworthy, Eric Fellner
Scénografie: Jim Clay

Láska nebeská, nová romantická komedie ve stylu Čtyři svatby a jeden pohřeb, Notting Hill a Deník Bridget Jonesové, nás zavede do současného předvánočního Londýna, kde se odehraje příběh skládající se z mnoha nádherných milostných historek - někdy romantických, někdy smutných, někdy pošetilých. Žádná nepostrádá svůj osobitý humor. Všude, kam se podíváte, způsobuje láska chaos. Od nově jmenovaného ministerského předsedy, který se zamiluje 30 vteřin poté, co vejde do úřadu na Downing Street, až po smolařského prodáváče sendvičů, který nemá s dívkami ve Velké Británii prostě štěstí a raději proto odjíždí do Wisconsinu; od spisovatele, který dostal košem a vypaří se do jižní Francie utěšit své bolavé srdce, až po stárnoucí rockovou hvězdu, která se snaží o come-back za každou cenu; od nevěsty, které dělá starosti nejlepší přítel jejího muže, až po ženu, které dělá starosti její manžel; od chlapce, který se zakoukal do nejkrásnější dívky ve škole, až po jeho nevlastního otce, který se zakoukal do Claudie Schiffer. Tyto londýnské životy a lásky se setkají, smísí a nakonec vše vyvrcholí na Štědrý večer s romantickými, dráždivými a komickými důsledky pro všechny zúčastněné.(oficiální text distributora)

Ejiofor, Andrew Lincoln,
Keira Knightley, Hugh Grant, Martine McCutcheon, Laura Linney, Julia Davis, Abdul Salis, Edward Hardwicke, Thomas Brodie-Sangster, Alan Rickman, Rodrigo Santoro a další

Kubo a kouzelný meč

Animovaný / Fantasy / Rodinný, USA, 2016,
101 minut

Režie: Travis Knight
Scénář: Marc Haimes, Chris Butler
Kamera: Frank Passingham
Hudba: Dario Marianelli
Hrají: Matthew McConaughey, Charlize Theron, Rooney Mara, Ralph Fiennes, Art Parkinson, Brenda Vaccaro, Cary-Hiroyuki Tagawa, George Takei, Minae Noji, Saemi Nakamura

Umí vyprávět příběhy tak, že to bere dech. Chlapci Kubovi tenhle talent pomáhá uživit sebe a nemocnou matku. Den co den opouští jeskyni, ve které společně přebývají, a v přilehlé vesnici ohromuje obyvatele svým vyprávěním, které končí vždy před západem slunce. Domů se musí vrátit před setměním, jinak by ho podle matky mohla stihnout strašlivá kletba. Jednoho večera se však vrátit nedokáže. A varování se promění ve skutečnost. Najednou si uvědomí, že se stal hrdinou vlastního dobrodružného příběhu. V doprovodu chytré a přímočaré Opice a trochu praštěného Brouka se vydává po stopách svého otce, legendárního samuraje. Jeho cílem je nalezení otcovy zbroje, která mu má pomoci obstát v boji se zlem, které má v úmyslu zničit vše, co mu kdy bylo drahé. Tahle výprava bude mnohem dobrodružnější, strašidelnější a zábavnější než cokoliv z toho, co dosud vyprávěl.(CinemArt CZ)

POČÍTAČE

KÁVA

TELEFON

TABLET

DIÁŘE A KALENDÁŘE

Je tolik možností - jak na sebe
a na své výrobky či služby upozornit...
Například v našem magazínu FilmWeekly

Objednejte si u nás inzerci:

Verze A:

- 1 x dvojstrana v magazínu FilmWeekly
420 x 297 mm čistý rozměr
426 x 303 mm rozměr se spadávkou
- Banner velký 970 x 90px
rubriky: Premiéry v kinech
Novinky na DVD a BD
doba umístění: 1 měsíc

Cena: 2 000 Kč

Verze B:

- 1 x strana v magazínu FilmWeekly
210 x 297 mm čistý rozměr
216 x 303 mm rozměr se spadávkou
- Banner velký 970 x 90px
rubriky: Premiéry v kinech
Novinky na DVD a BD
doba umístění: 1 měsíc

Cena: 1 500 Kč

Verze C:

- 1 x strana v magazínu FilmWeekly
210 x 297 mm čistý rozměr
216 x 303 mm rozměr se spadávkou
- Banner velký 745 x 70px
rubriky: Premiéry v kinech
Novinky na DVD a BD
doba umístění: 1 měsíc

Cena: 1 000 Kč

Objednávky přijímáme na:

+420608983318

UZÁVĚRKA 26.2.2017

**John
FLINT**

Dopolední expres s Milanem Králem

9.00 - 12.00 hod.

Sever

Český rozhlas

FM 88.8